

ὉΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

ἑβδομαδιαία ἔκδοσις τῆς ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ὉΡΘΟΔΟΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΟΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τοῦ Γραφείου
ΚΕΜΠΙΑ
Αριθμός Αδείας
3845
ΚΩΔΙΚΟΣ
013053

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος

21 ΙΟΥΛΙΟΥ 2017 Συμείων τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ καὶ Ἰωάννου Ὁσίου, Παρθενίου Ἐπισκόπου Ραδοβουδίου, Τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν τῇ Μελιτῇ

ΕΤΟΣ ΝΖ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2174

Ποῖοι καὶ διατί ζητοῦν τὴν καθαίρεσιν τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων

Καὶ νὰ λοιπὸν ποὺ τὰ δύσκολα τώρα ἀρχίζουν γιὰ τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων καὶ ὅπως φαίνεται θὰ εἶναι ἡ ἀπαρχὴ δυσμενῶς ἐξελίξεων. Ἡ πώληση ἀκίνητης περιουσίας τοῦ Πατριαρχείου στὴν Ἱερουσαλὴμ, ποὺ εἰχαμε ἀναφερθεῖ λίγες μέρες πρὶν(1), ἐξόργισε τὴν Ἰορδανία, τὴν Παλαιστινιακὴ Ἀρχὴ (ΠΑ), καὶ τὴν ἡγεσία τῶν Αράβων Χριστιανῶν τοῦ Ἰσραὴλ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ

σημειωθοῦν ἀντιδράσεις καὶ κινητοποιήσεις. Οἱ ἀντιδράσεις ἀρχισαν, ὅταν οἱ Ἀραβες ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ σὲ Παλαιστίνη καὶ Ἰορδανία πληροφορήθηκαν μίαν μυστικὴ συμφωνία πώλησης, περισσότερων ἀπὸ 200 οἰκοπέδων στὶς συνοικίες Talbiya καὶ Nayer, στὴν Ἱερουσαλὴμ, σὲ ἓνα μυστηριώδη Ἰσραηλινὸ ἐπενδυτικὸ ὄμιλο. Ἐστὶ τὴν 11/7/17 δημοσιεύτηκε στὸν ἱστότοπο

Γράφει ὁ κ. Ἰωάννης ΑΘ. Μπαλιτζῶης, Αντίγος (ἐ.ά.)

τῆς οἰκονομικῆς Ἰσραηλινῆς ἐφημερίδας Calcalist(2), ἄρθρο τοῦ Doron Peskin (Ἀναλυτὴς θεμάτων Μέσης Ανατολῆς καὶ Διευθυντὴς τῆς ἐταιρείας Concord MENA, ἀρθρογραφεῖ στὴν ἐφ Calcalist καὶ στὰ εἰδησεογραφικὰ Ynet καὶ Al-Monitor), μὲ τίτλο «Οἱ Ἰορδανοὶ καὶ οἱ Παλαιστίνιοι ἐνερ-

γοῦν, γιὰ νὰ τορπιλίσουν τὴν πώληση ἀκινήτων στὴν Ἱερουσαλὴμ» καὶ ὑπότιτλο «Εἶναι ἐξοργισμένοι μὲ τὸν Πατριάρχη ποὺ ἐνέκρινε τὴ συναλλαγὴ γιὰ τὴν πώληση ἀκινήτων σὲ ἐβραίους ἐπενδυτές. Οἱ πιστοὶ ξεκίνησαν νὰ τὸν μποϊκοτάρουν καὶ νὰ διαδηλώνουν ἐναντίον του. Ἐὰν ἡ Ἰορδανία καὶ

ἡ ΠΑ δηλώσουν ὅτι δὲν τὸν ἀναγνωρίζουν, θὰ καθαιρεθεῖ καὶ ἡ συναλλαγὴ κινδυνεύει νὰ ἀκυρωθεῖ».

Σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο, τὴν 10/7/17, ἔγιναν δύο διαδηλώσεις διαμαρτυρίας ἐναντίον τοῦ γεγονότος, ποὺ χαρακτηρίστηκε ὡς "πώληση ἀκινήτων στὸν σιονιστὴ κατακτητὴ". Ἡ μία διαδήλωση ἔγινε ἀπέναντι ἀπὸ τὸν Ναὸ τοῦ Παναγίου Τάφου στὴν

Ἱερουσαλὴμ καὶ ἡ δευτέρη ἀπέναντι ἀπὸ τὸν Ναὸ τῆς Γεννήσεως στὴ Βηθλεέμ. Στὶς συγκεκριμένες διαδηλώσεις, οἱ ὁργανωτές κατήγγειλαν τὸν Πατριάρχην Θεόφιλο Γ', γιὰ τὴν πώληση τῆς περιουσίας τοῦ Πατριαρχείου.

Οἱ διαδηλώσεις, ὅπως ἀναφέρεται στὸ ἄρθρο, ὁργανώθηκαν ἀπὸ ὀρθόδοξα πα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἀνεπίτρεπτοι δικτατορικοὶ ἐπεμβάσεις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν!

ΠΑΠΟΣΤΑΛΤΟΣ Ο ΝΕΟΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΙΚΑΓΟΥ;

Τορπίλῃ εἰς τὰ θεμέλια τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας!

Σεῖται συδέμελα τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας μὲ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Σεβ. Μπραζαβίλ, καθὼς οἱ πιστοὶ τῆς ἐπαρχίας του ἔχουν -μὲ ἱερὰν ἀγανάκτησιν- ἐπαναστατήσῃ ἐναντίον του καὶ ζητοῦν τὴν καθαίρεσίν του. Ὁ κ. Παντελεήμων ἔχει ἀπασχολήσει καὶ εἰς τὸ παρελθὸν τὴν δημοσιότητα, καθὼς ὁ θῖος καὶ ἡ πολιτεία του ἐκεῖ προκαλοῦν ποικίλα ἀντιδράσεις. Ἄν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος μαζὶ μὲ τὴν Ἱεραρχίαν δὲν λάβῃ ἄμεσα ἀποφάσεις ἢ κατὰστασις θὰ τεθῇ ἐκτὸς ἐλέγχου καὶ θὰ παρασπῇ ὁλόκληρον τὸ Πατριαρχεῖον. Ἦδη πρὸ ἱκανοῦ διαστήματος ὁ «Ο.Τ.» εἶχεν ἐνημερωθῇ ὅτι δὲ ὑπάρξουν ἐξελίξεις καὶ σήμερον δημοσιεύομεν ἐπιστολὰς παραπόνων τῶν πιστῶν πρὸς τὸν Πατριάρχην καὶ τοὺς Ἱεράρχας διὰ τὰς μὴ συναιδούσας μὲ τὸ σχῆμα τοῦ κληρικοῦ ἐνέργειας τοῦ Σεβ. Μπραζαβίλ:

Ἐπιστολὴ τῆς Συναθροίσεως τῶν Ὁρθοδόξων Πιστῶν τοῦ Κονγκό – Μπραζαβίλ
Πρὸς τὸν Πάπα καὶ Ἐπισκόπους τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ἀλεξάνδρειας καὶ ὅλης τῆς Ἀφρικῆς
Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι,
Ὡς πιστοὶ τῆς ἱερᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Κονγκό, ἐρχόμε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Κριτικὴ ἀξιολόγησις τῶν προγραμμάτων Δημοτικοῦ - Γυμνασίου τοῦ ἔτους 2016 εἰς τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν

Γράφει ὁ κ. Εὐάγγελος Στ. Πονηρός, Δρ Θ., Μ.Φ., Σχολικός Σύμβουλος ΠΕ01 Πειραιῶς, Δ' Ἀθηνῶν, Κυκλάδων 1ον
Α'. Νομικὴ θεμελίωσις καὶ σκοπὸς τοῦ ὀρθοδόξου μαθημάτων θρησκευτικῶν
Τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ μάθημα θρησκευτικῶν, ὅπως τὸ γνωρίζαμε ἐδῶ καὶ διακόσια περίπου χρόνια στὸ ἐλεύθερο ἑλληνικὸ κράτος, εἶναι ἀπολύτως κατοχυρωμένο συνταγματικῶς (ἄρθρα 3, 16, 13 τοῦ Συντάγματος), ὅσο καὶ νομικῶς (ἄρθρα 1, 6 τοῦ Ν. 1566/1985).

Τὸ μάθημα αὐτὸ δὲν ὑποκαθιστᾷ τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατήχηση,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Βολαὶ τοῦ «ΚΑΙΡΟΥ» μὲ κάλυψιν Ἱεραρχῶν;

Ἐδημοσιεύθη τὴν 11ην Ἰουλίου 2017 εἰς τὴν ἱστοσελίδα amen.gr «ἀνακοίνωση τῶν ἐμπειρογνημονίων γιὰ τὴν ἐκπόνηση τῶν προγραμμάτων σπουδῶν στὰ θρησκευτικὰ». Τὴν ἀνακοίνωσιν τὴν ὑπογράφουν μόλις 23 ἄτομα, μετὰ τῶν ὁποίων οἱ κύριοι Σταύρος Παγκόζουλου, Δημήτρης Μόσχος, Μάριος Κουκουνάρας-Λιάγκης, Παντελεήμων Καλαϊτζίδης, Κωνσταντῖνος Ζορμπάς, Γιώργος Στριλγκίης κ.ά. Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι οἱ γνηστοὶ ἀγνοῦσι ποὺ εἶναι μέλη ἢ φίλα προσκείμενοι εἰς τὸν «ΚΑΙΡΟ», ὑπεστηρίξαν τὸ Κολυμβάριον, ἐτάχθησαν ὑπὲρ τοῦ Τμήματος Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν, ἐνοχύουν τὴν Ἀκαδημία τοῦ Βόλου κ.λπ. Προφανῶς ἀπουσιάζει τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ἀγγ. Βαλιαντάου, διότι θὰ ἀπετέλει σκάνδαλον, ἐφ' ὅσον συμφώνως πρὸς τὰς δηλώσεις τοῦ Σεβ. Μεσογαίας ἐκθέσεις τοῦ ἰδίου ἐδόθησαν εἰς τοὺς τρεῖς Ἀρχιερεῖς ὡς ἀξιολόγησις τοῦ νέου προγράμματος. Ἐπομένως ὡς πρῶτον συμπτέρημα εἶναι ὅτι συνεχῶς ἔχομεν νὰ κάνω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση

ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ἄνθρωποι στὴν ἐποχὴ μας ἔχουν μειωμένο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν πίστιν στὸ Θεό. Κυρίως τοὺς ἀπασχολοῦν οἱ βιοτικές μέριμνες, ἡ ἐξασφάλιση ἄφθονων υλικῶν αγαθῶν καὶ οἱ διάφορες ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς. Νομίζουν ἐπ' ἐστὶ θὰ κάνουν τὴ ζωὴ τους εὐτυχισμένη. Αὐτὴ ἡ νοστορπία εἶναι πολὺ ἀνησυχητικὴ, γιατί ἡ πολὺτιμη κληρονομία τῆς Ὁρθοδοξίας μπταίνει στὸ περιθώριον ὡς κατὰ τὸ δευτερεῖον καὶ χάνονται ψυχές, γιατί δὲν εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ γευθοῦν τοὺς καρπούς τῆς πίστεως καὶ νὰ ἀποκτήσουν τὴς γλυκύτατες ἐμπειρίες τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Στὴ δυσάρεστη αὐτὴ κατάσταση συμβάλλουν οἱ διάφοροι ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι δραστηριοποιοῦνται μὲ πᾶθος προκειμένου νὰ ἀποκόψουν τὸ λαὸ ἀπὸ τὶς πνευματικὲς του ρίζες.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία πάντα ἀντιμετωπίζει ἐχθρούς. Ἄλλοτε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

Ὁ «Οἰκουμενικὸς θρόνος» εἶναι κενός!

Γράφει ὁ πρεσβύτερος π. Εὐστάθιος Κολλᾶς, Ἑλλην Ὁρθόδοξος Θεολόγος - Ἐκκλησιαστικὸς Συνήγορος, Ἐπίμπος Πρίδρος Συνδέσμου Κληρικῶν Ἑλλάδος

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΘΡΟΝΟΣ, ἈΔΕΛΦΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ, τῆς κατὰ Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, εἶναι ΚΕΝΟΣ. Δυστυχῶς, ὁ ἀνάθιος, ὡς τοῦτο διαπιστώνεται περὶτρανα, τῆς ἀποστολῆς του κ. Βαρθολομαῖος, (κατὰ κόσμον Δημήτριος Ἀρχοντίνης), αὐτομόλητος ὀριστικᾶ, πρὸς τὴν ἀποκηρυχθεῖσα μὲ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο τῶν Οἰκουμενικῶν Πατέρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, Παναίρεση τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης, μὲ σκοπὸ τὰ ἐκείθεν

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»
• «Τολμᾶμε τὴν ἀλήθεια. Ἐσεῖς Σεβ. Μεσογαίας κ. Νικόλαε». Τοῦ κ. Νικόλαου Μερτζάνη, Καθηγητοῦ Θεολόγου. Σελ. 2
• Σχόλιον διὰ τὴν σύστασιν ἀταραξίας καὶ ἐφησυχασμοῦ ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Ὁρος. Σελ. 5
• Πιστεύω, ὁμολογῶ, προσδοκῶ. Γράφει ὁ Μοναχὸς Πάισιος Καρεώτης, Καθηγητὴς Ἀθωνιάδος Σχολῆς. Σελ. 6

ἔργα τοῦ Σατανᾶ!
Ὁ κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΑΡΧΟΝΤΙΝΗΣ, κατεχόμενος, ὡς φαίνεται, «ἀπὸ τὸ φρόνημα τῆς αἰρετικῆς φρενοβλαβείας» (ΠΗΔΑΛΙΟΝ σελ. 523), ἔχει ἀποδεχθεῖ, εὐθὺς πλέον, τὸν ἀβάπτιστον αἰρεσιάρχη Πάπα τῆς Ρώμης ὡς τὸν «ἀγιώτατον ἀδελφόν», καὶ δλους τοὺς ἄλλους αἰρετικούς, ὡς «ἐκκλησίαν», (ΑΠΑΓΕ ΤΗΣ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΣ), καὶ ἀρχισε μαζὶ τοὺς, «μὲ τὸ ἐστὶ θέλω!», τὶς συμπροσευχές, καὶ πολλὰς ἄλλες ἀντ' Ὁρθόδοξες πράξεις του. Δηλαδή, ἀρχισε ἓνα «ἀνορθόδοξο ἁλισβερίσι», παρὰ τὴς ἐπανελημμένες ἐντονας διαμαρτυρίες τοῦ Ὁρθοδόξου Ἱερατείου, καὶ τοῦ Φρουροῦ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεώς μας, πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐνδοξοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΛΟΙΠΟΝ Η ΠΕΡΑΙΤΕΡΟΥ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ στὸ κέντρο τῆς Ὁρθοδοξίας, ΤΟ ΕΝΔΟΞΟ ΦΑΝΑΡΙ, δημιουργεῖ σοβαρὰ προβλήματα, προσετὶ δὲ ἐγκυμονεῖ καὶ σοβαρώτατους πειραιτέρω κινδύνους, διότι παρασύρει στὸν

πνευματικὸ θάνατο Κληρικοὺς καὶ πιστοὺς, καὶ γενικῶς προκαλεῖ τὸν Σκανδαλισμὸν στὸ πλῆρωμα τῶν πιστῶν τῆς Μιάς, Ἀγίας, Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς κατὰ Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας- τοῦ Θεανθρώπου Σωτήρα μας, Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΑΓΝΩΗΣΕ ΚΑΙ ΑΓΝΟΕΙ ΕΙΣΕΤΙ, ὁ κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ, καὶ γράφει στὰ παλαιὰ τῶν υποδημάτων του, τὴν Ἁγία Γραφή, «αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοουεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστρατι τὸ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὦν αὐτοκατακριτὸς ... Ἐπίσκοπος αἰρετικὸς συνεχῶς- μινος, μόνον ἀφοριζέσθω, εἰ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς, ὡς κληρικοί, ἐνερνήσαι τὴν καθαιρέσθω», (Τίτ. 3,10-11. Καν. 45ος Αγ. Ἀποστόλων), καὶ τοὺς Οἰκουμενικοὺς Ἱερούς καὶ Ἱεροὺς Κανόνες, (ἐνθ' ἂν.), καὶ ὅλους ἀναδιδῶς συνεχίζει, ὁ ἀθεοφόρος, νὰ συμπροσεύχεται καὶ νὰ συνδιαλέγεται μὲ τὸν καταραμένο, «τὸν Πάπαν νὰ καταράσθω» (Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός), τὸν μέγα αἰρεσιάρχη Πάπα

τῆς Ρώμης, καὶ ὅλον αὐτὸ τὸ σπράττο τῶν ἀλλοθρήσκων, προφάσσοντας μάλιστα, (προμῆρα τρυ!), καὶ τὸν τίτλο, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τῆς κατὰ Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΛΟΙΠΟΝ ΟΛΩΣ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ, καὶ μάλιστα τὸ συντομωτέρων δυνατόν, νὰ τεθοῦν σὲ ἐνέργεια οἱ Ὁρθόδοξες ἐκείνης διαδικασίες, γιὰ τὴν ἐκλογὴν νέου ἀνδρα Ὁρθοδόξου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τῆς ὉΡΘΟΔΟΞΙΑΣ μας, πρὶν εἶναι πολλὰ ἀργά, γιατί προβλέπονται ἐνέργειες μὲ ὑπόγεια Σατανικὰ διαδρομῆς, γιὰ τὴν ἰδρύση, ὡς φαίνεται, «Ἐκκλησίας Δύο Πνευμάτων. Ἀνατολῆς καὶ Δύσης», καὶ τοῦτο θὰ ἀποβεῖ ἐκ βάρος τῆς ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ Ἐκκλησίας τοῦ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΜΑΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ... καὶ «οἱ καιροὶ οὐ μενετοί»

ΚΑΙ ΜΑΣ ΔΟΘΗΚΕ ἡ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟ τοῦτο γιὰ τὴν συνελθούσα Ψευδο/Σύνοδο τῆς Κρήτης, ὥστε, τότε, ἐκεῖ νὰ τεθεῖ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

αὐτὴ στὰ τοῦ σώματος καὶ ἐκλάβουμ αὐτὸ ὡς μία ἰδιόζουσα οἰκία, σὲ αὐτὴν τὴν περίπτωση ἡ δέσποινα τῆς οἰκίας τοῦ σώματος, ἡ κοιλία δηλ., εἶναι αὐτὴ ποὺ διαχειρίζεται καὶ διοικεῖ ὅ,τι βρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐξουσία της καὶ ἐπομένως ἀφοῦ αὐτὴ τροφοδοτεῖ ὅλο τὸ σῶμα, ὅρα ἐλέγχει καὶ ὅλες τὶς λειτουργίες του καὶ ἐπομένως ὁ ὅλος ἄνθρωπος ὡς ψυχοσωματικὴ οὐνότητα, ἐξαρτᾶται ἄμεσα ἀπὸ αὐτὴν καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν χρηστὴ ἢ μὴ διοίκησιν ποὺ αὐτὴ θὰ κάνει.

Συνοψίζοντας τὴ διδασκαλία τοῦ Ὁσίου Κυρίλλου τοῦ Φιλεῶντος περὶ νηστείας, θὰ λέγαμε ὅτι αὐτὴ συνιστᾷ τὴν ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς ἐγκρατείας, τὴ δὴλκουσα ἐννοία τῆς πνευματικῆς ζωῆς καθὼς καὶ τὴν ἀπαρτίστην ἐκείνην προϋπόθεσιν χαλινάγωγης καὶ δαμασμοῦ τοῦ γεννητοῦ οἰσὺ ἐνστικτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν

παθῶν ποὺ ἐξαρτῶνται ἀπὸ αὐτὴν. Ὁ ἔλεγχος τοῦ πάθους τῆς γαστριμαργίας, εἶναι πρωταρχικῆς καὶ ζωτικῆς σημασίας γιὰ τὴν πρόδοσ τοῦ χριστιανοῦ στὴν πνευματικὴ ζωὴ, ἐπειδὴ ἀκριβῶς, ἡ κοιλία, ἡ δέσποινα ὅπως χαρακτηρίστικα τὴν ὀνομάζει, εἶναι σὲ θέσιν μὲ τὶς δικῆς τῆς ἀπαίτησεις νὰ ἀποσυντονίσει τὸν ἄνθρωπο, ἀποπροσανατολίζοντάς τον μὲ μικρὲς σχετιᾶται ἄμεσα ἀπὸ αὐτὴν καθὼς ἀπὸ τὸν σκοπὸ τοῦ, ποὺ ὀφείλει νὰ εἶναι τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ἐκτρέποντάς τον σὲ ἐπικίνδυνες καὶ σωτηριολογικὰ ὁλέθριες ἀτραπὸς ποὺ ὀδηγοῦν ὀλοθῶτος στὴν ἀπώλεια. Ἐκείνος ποὺ Χάριτι Θεοῦ θὰ κατορθώσῃ νὰ κυριαρχήσει ἐπάνω της, νὰ τῆς ἀλλάξῃ τὸ δικὸ τῆς τυπικὸ καὶ νὰ διευθετήσῃ μὲ τὸν πὸν πρόσφορο πνευματικὰ τρόπον τῆς οἰκίας της, τοῦ σώματος δηλ.,

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Τὴν 27ην Ἰουλίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος. Θαιματουργὸς εἰκὼν ἐκ τῆς Ἱ. Μ. Αγ. Παντελεήμονος, Αγ. Ορους.

Ἡγούμενος Ἱ.Μ. Δοχειαρίου: «Τὸ Βατικανὸ προστατεύεται ἀπὸ σκοτεινὲς δυνάμεις»

Τὸ κάστρο τῆς Φραγκίας· Ὅταν διερχώμαστε τὴν ἱστορία, βρίσκουμε ἑκατοντάδες κάστρα: τῶν Ἀσσυρίων, τῶν Αἰγυπτίων, τῶν Ἑβραίων, τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τῶν Βυζαντινῶν... Ὅλα αὐτὰ ἔμειναν μόνον στὴν ἱστορία, μόνον ἀπὸ περιγραφὰς τὰ γνωρίζουμε ἢ ἀπὸ ἐλάχιστα λείψανα ποὺ ἔχουν ἀπομείνει ἀπὸ αὐτὰ τὰ μνημεῖα. Πῆς οἱ ἐχθροὶ, πῆς οἱ ἀπολίτιστοι καὶ βάρβαροι κατακτητές, τὰ ρήμαζαν, τὰ κατέστρεφαν, δὲν μποροῦνε πιά νὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ ἀκροπόλεις, ἀλλὰ μόνον τόποι νὰ τοὺς περιδιαβαίνουν οἱ τουριστάδες. Τὸ κάστρο ὅμως τῆς Φραγκίας, ποὺ λέγεται Βατικανόν, προστατευόμενον πάντοτε ἀπὸ τὴ σκοτεινὴ δύναμις, ἔμεινε ἀσείστο καὶ ἐμεῖς, ἡ χιλιοεταμνηνὴ ρωμιοσύνη, ἐνῶ πραγματικὰ σοῦβλιστήκαμε ἀπὸ τὴν παπικὴ Ρομφαία, σὰν τάχατες νὰ εἴμαστε οἱ καλοὶ χριστιανοί, οἱ ἀμνησίκαιοι, τὰ ξεχνάμε ὅλα, ἐπισκεπτόμαστε τοὺς αἰώνιους ἐχθρούς μας καὶ ἀνοίγουμε κουβέντες γιὰ ἔνωση. Ὁ Θεός, μετὰ τὴν πτώση τοῦ διαβόλου, δὲν ἔκανε κανένα διάλογον μαζὶ τοῦ γιὰ τὴν ἐπιαναφορά του. Κι ἐμεῖς σήμερα πᾶμε νὰ γίνουμε ἀνώτεροι ἀπὸ τὸν Θεὸ τῆς ἀγάπης καὶ συνάπτουμε διαλόγους, ποὺ χαρακτηρίζονται «θεολογικαί».

Στὴν ἀρχὴ, σχεδὸν ὅλοι εἰχαμε παρασυρθεῖ. Λησμονήσαμε τὰ συγγραμματα ποὺ κυκλοφόρησε ἡ Δύση μετὰ τὸ σχίσμα, «ἀπᾶλλαγή ἀπὸ τὴς ἑλληνικῆς βλακειῶς». Κι ἀφοῦ, κατὰ κάποιον τρόπο ἀπηλλαγθῆσαν ἀπὸ τὴς ἑλληνικῆς «βλακειῶς», ἀπὸ τὴς ἑλληνικῆς παραδόσεις, ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξήν παράδοση, μετρήστε μόνον αἱς πῶσες ἐκατοντάδες βλακειῶς ἔκανε ἡ Ρώμη μὲ τὰ συγχωροχάρτια, μὲ τὸ καθαρτήριο πυρ, μὲ τὴν ἱερὰ εξέταση, μὲ τὴν ἀνάληψη τῆς Παναγίας, καὶ τόσα ἄλλα φρικτὰ καὶ φοβερά, ποὺ δὲν ἔχομε τὸν χρόνο νὰ τὰ μνημονεύσουμε. Ξεχάσαμε τὴς καταρμένους σταυροφορίες. Ξεχάσαμε ὅτι οἱ Φράγκοι, ὅταν μπήκαν στὴν Ἀγία-Σοφία, ὅπως λέγει ὁ ἱστορικός τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, ἐπάνω στὴν ἁγία Τράπεζα ἀσέλγησαν καὶ ἐβίασαν τὴς Ρωμιόπουλες, ἐνῶ ὁ Μωάμεθ ὁ κατακτητὴς, εἰσερχόμενος στὴν Ἀγία Σοφία, ἀνέβηκε πάνω στὴν ἁγία Τράπεζα καὶ προσευχήθηκε στὸν Θεὸ τοῦ, ποὺ τὸν ἐξίωσε νὰ καταπλάκωσιν τὴν ρωμιοσύνη.

Ὑπῆρθε μεγάλη συσκότιση ἀπὸ αὐτὴν τὴν οἰκουμενικὴ κίνηση, ἔως οὔ τοῦ ἁγιασμένου στόμα τοῦ Ἰουστίνου Πόποβιτς ἦρθε καὶ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Τὰ ἐρεβώδη καὶ βλάσφημα ὑπὸ γραφίδων μασόνων!

Βλέπε εἰς τὴν 6ην σελ.

ἀμάρτημα καὶ νὰ παρασυρθεῖ ἔρμαιο σὲ κάθε πτώση, ἐπειδὴ ἀκριβῶς παραλέει τὶς πνευματικὲς ἀντιστάσεις τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν καθιστᾷ μαλακὸν καὶ ἀναποφάσιστο καὶ ἀπρόθυμο νὰ ἀναλάβῃ πρωτοβουλία γιὰ πνευματικὸ ἀγῶνα, σκοπίζοντας μὲ τὰ συμπαρομαρτοῦντα τὴ δianoia, ἐπαναλαμβάνοντας καὶ ὀδηγώντας σταθερὰ καὶ μὲ συνέπεια στὸ πᾶθμα τῶν Πρωτοπλάστων ποὺ μὲ τὴν ἀθέτηση τῆς νηστείας τους, ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἐγίναν ἡ αἰτία ὅλων τῶν δεινῶν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀναρωτᾶται πολὺ εὐστοχα καὶ εὐχλωπτα ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος: «Θαυμάζω γὰρ ἐπὶ μίτης τάφου οἰκήσας, ἐγένετο ταύτης ἐλευθερός», ἀποκαλύπτοντας μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὸν παθῶς, ὅτι οἱ μασόνες, ἀπὸ τὸν Θεὸν, ἀφοῦ ὅταν κάποιος παραδοθεῖ σὲ αὐτὴν, κατόπιν εὐκόλα μπορεῖ νὰ ὀλοθῇ σὲ ὁποιοδήποτε σαρκικὸ ἀρχικὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2ην ΣΕΛ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ και ΣΧΟΛΙΑ

Ή γνώμη του Οσίου Φιλ. Ζερβάκου διά τας σχέσεις μας με τόν Πατισμόν

ΒΡΗΚΑΜΕ στο διαδίκτυο ένα λόγο του οσίου Γέροντα Φιλόθεου Ζερβάκου, σχετικά με τή στάση μας ἀπέναντι στον αἰρετικό πατισμό, ένα ἡχηρό «χαστούκι» σέ ὄσους «σαλιάρικους» μέ τούς ἀμετανόητους παπικούς. Δεῖτε το: «Ὡς γέρων πνευματικός λέγω εἰς τή πρόβστα του Χριστοῦ προσέξατε, μή δέχησθε φίλιαν καί ἔνωσιν μέ τόν Πάπαν, διότι ὁ Πάπας, ἐάν καί τήν ὀψιν τοῦ προσώπου του ἤλλαξε ἐναντίον τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ (Λευϊτ. Α' 9)..., ἐάν καί ἤλλαξε τήν μορφήν τοῦ σώματος καί μετεμορφώθῃ εἰς γυναικα, τήν γνώμην του δέν τήν ἤλλαξε. Διά νά γίνῃ ἔνωσις μέ τούς παπιστάς καί τόν Πάπα, πρέπει ὁ Πάπας νά μετανόησῃ καί νά ἐπιστρέψῃ εἰς τήν Μίαν Ἀγίαν Καθολικήν καί Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν, τήν ὁποίαν μᾶς παρέδωκε ὁ Χριστός, διά τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καί

Φιλοζωική ὁμοσπονδία κατά ἀναστεναριῶν!

ΤΑ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΑ ἀναστενάρια, τά ὁποῖα ἔχουν ριζώσει σέ πολλές περιοχές τῆς βορείου Ἑλλάδος καί ἀποτελοῦν ἰδιαιτέρη θρησκευτικότητα, τήν 21ῃ Μαΐου, πρίν κάνουν τήν δαιμονική πυρροβασία, προβαίνουν σέ θυσίες ζώων, τά ὁποῖα σφάζουν μέ τελετουργικό τρόπο, ἀπίστευτα βασανιστικό γιά τά ἄμωρα ζωντανά! Ἐφέτος ἡ Πανελλήνια Φιλοζωική καί Περιβαλλοντική Ομοσπονδία ἀνέλαβε δράση ἐναντίον τῶν ἀναστεναριῶν. Ἐστεῖλε ἐπιστολήν στό Ἀστυνομικό Τμήμα Λαγκαδῶν καί σέ ἄλλες συναφεῖς δημόσιες ἀρχές νά σταματήσῃ αὐτό τό βάρβαρο ἔθιμο. Ἐπειδή: 1. Τό συγκεκριμένο ἔθιμο εἶναι παράνομο, γιὰτί οἱ σφαγές ζώων σύμφωνα μέ τή νομοθεσία, γίνονται στή σφαγεία, μέ συγκεκριμένες ὁδηγίες κτηνιάτρου (ἀναισθητοποίηση) καί υγιεινομικῆς συνθῆκς κατάλληλες γι' αὐτό τό σκοπό (Ν.1197/81). 2. Τό νά πραγματοποιεῖται σφαγή ζώου παρουσιάζει κοινού, μεταξύ αὐτῶν καί παιδιῶν, προσβάλλει κάθε ἐννοία πολιτισμοῦ. Εἶναι ἐνα βάρβαρο καί ἀποκρουστικό θέαμα πού μόνο ἀποτροπισμῶ μπορεῖ νά προκαλέσῃ. 3. Τό νά γίνεται λόγος σήμερα γιά «θυσία» ζώου ἰδιαίτερα δέν τό πλαίσιο θρησκευτικῆς ἐορτῆς, ἔρχεται σέ πλήρη ἀντίθεση μέ τίς θεμελιώδεις ἀρχές τῆς χριστιανικῆς πίστες, στό ὄνομα τῆς ὁποίας τελεῖται τό συγκεκριμένο ἔθιμο. [...]

Σταματήστε ΤΩΡΑ τά μαρτύρια τῶν ὀνρίων καί τῶν ταύρων, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τό Σάββατο 20 Μαΐου, θρησκευτικῆς ἐορτῆς τῶν Αγ. Κωνσταντίνου καί Ἐλενης πού εἶναι ἐπίσης καί παγκόσμια ἡμέρα πολιτισμοῦ! Βρισκόμαστε στόν 21ο αἰῶνα καί ὄχι στόν Μεσαίωνα» (Ιστ. Ἑπληντσε Ρε)! Τά ἀναστεναρικά δέν εἶναι ἀλλά «μεσαιωνάρας», ἀλλά καθαρή εἰδωλολατρία, μέ χριστιανικό προσωπείο!

Ὁ κ. Βαρθολομαῖος ἐπίτιμος Διδάκτωρ τῆς Σχολῆς τῆς Τιβίνγης!

ΜΠΟΡΕΙΤΕ νά φαντασθεῖτε τόν Μέγα Ἀθανάσιο, τόν Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο, ἡ τόν ἅγιο Κύριλλο Ἀλεξανδρείας νά δέχωνταν τιμητικά διπλώματα ἀπό σχολές τῶν ἁρειανῶν ἡ τῶν πνευματομάχων, ἡ τῶν μονοφυσιτῶν; Ασφαλῶς ὄχι! Ἐχομε μέ ὄμως τό «προνόμιον» νά βλέπουμε σήμερα διαδόχους τούς, νά θεωροῦν τιμή τούς καί νά λαμβάνουν τέτοια ἀνέρα βραβεῖα καί διπλώματα! Πρόσφατο παράδειγμα ἡ ἀπνονημὴ τιμητικό-διδοκομικό διπλῶμαχος στόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο ἀπό τό αἰρετικό προτεσταντικό πανεπιστήμιον τῆς Τιβίνγης στή Γερμανία! Στις 29 τοῦ περασμένου Μαΐου μετέβη ὁ κ. Βαρθολομαῖος στή Γερμανία, προσκεκλημένος ἀπό τήν Εὐαγγελική «ἐκκλησίαν», γιά τόν ἐορτασμό τῶν 500 χρόνων τῆς Μεταρρύθμισης (Βλ. Ιστ. Βῆμα Ὀρθοδοξίας)! Ρωτῶμε τόν κ. Βαρθολομαῖο: Εἶναι ἡ δέν εἶναι οἱ Εὐαγγελικοί, ὅπως καί ὁλη ἡ πανομορμία τῶν Προτεσταντιῶν, αἰρετικό, καταδικασμένο, ἀναθεματισμένο, δηλαδή ἀποκομμένο ἀπό τήν Ἐκκλησία, ρητὰ καί κατηγορηματικά, ἀπό τήν Ζ' Οἰκουμενική Σύνοδο ὡς ἀνιομάχοι καί εἰκονομάχοι; Ὁ Προτεσταντισμός ὑπῆρξε μία ἀπό τίς χειρότερες πτώσεις τοῦ δυτικού χριστιανισμοῦ, ἐξεμελιώνοντας κυριολεκτικά κάθε ἵχνος ἐκκλησιαστικότητάς του. Πρὸς τὸ λοιπόν ἡ μετάβασί του στή Γερμανία, γιά νά μιήσει αὐτή τήν πτῶση ἀπό τήν ἐκτίπωση τοῦ πατισμοῦ; Ἐπίσης δέ γνωρίζοι τό αἰρετικό πανεπιστήμιον τῆς Τιβίνγης, ἐξέβηκεν, ἀνδάνειε καί καταζώνσε τούς πλεόν κακόδοξους «θεολόγους», οἱ ὁποῖοι ἔφτιασαν καί ὡς αὐτή τήν ἀποδοχή τοῦ «θανάτου τοῦ Θεοῦ»; Πρὸς τί λοιπόν ἡ ἀποδοχή τοῦ τίτλου τοῦ διδάκτορα ἀπό ἐνα τέτοιο ἀνέριο καί βλάσφημο πνευματικό ἱδρυμα; Εἶναι νά λυποῦμα-

του στίς ἐορταστικές ἐπετειάκες ἐκδόλῳσις τῶν Προτεσταντῶν γιά τά 500 χρόνια τῆς Μεταρρύθμισης καί τοῦ τιμητικοῦ διπλώματος, ὡς ἐπίτιμος διδάκτωρ τῆς Σχολῆς τῆς Τιβίνγης.

Εἶναι ἀπλό, δέν θεωρεῖται, τόσο ὁ πατισμός, ὅσο καί ὁ προτεσταντισμός, ὅτι εἶναι αἰρέσεις, ἀλλά διαφορετικές παραδόσεις! Δέχεται ὅτι εἶναι «ἐκκλησίες», ἔχοντας χάρη, μυστήρια, σωτηγία, τόν ἐορτασμό τῶν 500 χρόνων τῆς Μεταρρύθμισης (Βλ. Ιστ. Βῆμα Ὀρθοδοξίας) τῆς «παγ-κόσμιας ἐκκλησίας» τῆς «πνευματικῆς ἀσφαλείας» τῶν παπικῶν καί προτεσταν-τες, φανερώμεναν περίπτερα ἀπό τήν ἐπίσημη πρόσκληση τῶν αἰρεσιάρχων νά παρastoῦν ὡς τιμώμενα πρόσωπα στή «Σύνοδο» τῆς Κρήτης. Περισσότερο ἀπ' ὅλα τήν ἐπιμονή του νά ἀναγνωρισθεῖ ἀπό τή «Σύνο-δο» ἡ ἐκκλησιαστική ὑπόστασις του! Μάλιστα, ὅταν ὑπῆρξαν ἀντιδράσεις, ὁ Παναγιώτατος ἔγινε ἐξαλλος καί ζητούσε ἐπίνονα νά «περάσει» ὁπωσδήποτε αὐτή ἡ θέσι! Μάλιστα ἐξέφρασε, τόσο ὁ ἴδιος, ὅσο καί τὸν περιβόλλον του, τή δυσφορία του γιά τήν ἀναγνώρισή μόνο τῆς «ιστορικῆς ὀνομασίας» τοῦ! Αὐτό βεβαίως δέν τόν ἐμποδίζει νά διαλαλεῖ πανταχό-θεν τήν ὑπάρξή τῶν «διηρημέ-των Ἐκκλησιῶν»! Νά ἀποκαλεῖ

στε καί νά ἀνησχοῦμε γιά τά χειρότερα!

Διατί δέχεται ὁ κ. Βαρθολομαῖος βραβεύσεις ἀπό αἰρετικούς;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ προηγου-μένου σχολίου μας, θά θέλαμε νά «διερυνήσουμε» πῶς δι-καιολογεῖται ἡ ἀποδοχή ἀπό τόν κ. Βαρθολομαῖο τῆς συμμετοχῆς

τους αἰρεσιάρχες ὡς «ἀδελφοῦς καί συλλειτουργοῦς» του! Ἰδοῦ ἡ λύση τῆς ἀπορίας μας, γιὰτί ὁ Παναγιώτατος δέχτηκε ὅλες αὐτές τίς τιμητικές βραβεύσεις! Νά περιμένουμε κι ἄλλες, ἀναμ-φιβόλα ναί!

τῶν Ἀγίων Πατέρων τῶν ἐπτὰ Οἰκουμενικῶν Ἀγίων Συνόδων. Ὁ Πάπας ἀπεσχίσθη καί ὀφείλει νά ἐπιστρέψῃ εἰς τήν μίαν πίστιν, τήν ὁποίαν πα-ρεχάραξαν, εἰς τό ἐν βάπτισμα, τὸ ὁποῖον κατήρ-γησαν καί τό ἀντικατέστησαν μέ ράντισμα καί ἐπί-χυσιν ὕδατος, καί εἰς τά δόγματα καί ἱερὰς παρα-δόσεις, τὰς ὁποίας τελείως κατεφρόνησαν. Καί ἐάν θέλουν διαλόγους καί συζητήσεις αὐτά πρέπει νά γίνουν ἐπάνω εἰς τό σύμβολον τῆς πίστεως εἰς δέκα λεπτά τῆς ὥρας. Συμφωνεῖτε; ἀποπνέετε τήν πλάνην καί τὰς αἰρέσεις σας; ἐπιστρέφετε εἰς τόν Θεόν καί τήν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν; Σᾶς δεχόμαστε. Δέν δέχοσθε; πηγαίνετε ἐκεῖ ποῦ σᾶς στέλλουν οἱ ἄγιοι Ἀπόστολοι, οἱ ἄγιοι Πατέρες καί αἱ ἐπτὰ Οἰκουμε. Σύνοδοι, εἰς τό ἀνάθεμα...» (Ιστ. ΣΑΛΠΙ-ΣΜΑ ΖΩΗΣ)! Ἀπλά, καταπληκτικό!

τους αἰρεσιάρχες ὡς «ἀδελφοῦς καί συλλειτουργοῦς» του! Ἰδοῦ ἡ λύση τῆς ἀπορίας μας, γιὰτί ὁ Παναγιώτατος δέχτηκε ὅλες αὐτές τίς τιμητικές βραβεύσεις! Νά περιμένουμε κι ἄλλες, ἀναμ-φιβόλα ναί!

Ἀπίστευτος ἀγιοποίησης εἰς τόν Πατισμόν!

Ἡ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ἀγιοποιήσε-ων στό Βατικανό καλὰ κρατεῖ. Ὁ νῦν «ἀλάθτος» βάλθηκε νά ἐμπλουτίσῃ τήν «ἐκκλησία» του μέ «νέο αἶμα», «ἀγίους», μέ ἀπώ-τερο σκοπό, νά ἀσκήσι στήν πράξή τοῦ «ἀλάθτος» καί τό «πρῶτεῖο» του, τό ὁποῖο ἀπορ-ρῆε ἀπό τήν ἰδιότητά του ὡς «ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ στή γῆ»! Δεῖτε τό τελευταῖο του «κα-τόρθωμα» ἡ δρομολόγησι ἀγιο-ποίησης δύο παιδιῶν, τά ὁποῖα ἔζησαν πρίν ἀπό 100 χρόνια ἐξήσαν Πορτογαλία καί τό «τεκμή-ριο» ἀνιότητος τούς εἶναι ἡ φήμη ὅτι εἶχαν δεῖ τήν Παναγία! «Στίς 13 Μαΐου 1917, τά δύο παιδιὰ βοσκοῦσαν τὰ πρόβάτα τούς. Τό-τε, εἶδαν τά πρῶτα ὄράματα μέ τήν Παναγία. Εἶπαν οἱ τοῦς ἀπο-κάλυψε τρία «μυστικά». Τό ἐνα ἦταν ἡ «κόλαση» τοῦ Β' Παγκο-σμίου Πολέμου. Τό δεύτερο ἦταν ἡ ἀνοδος καί τῆ πτῶσι τοῦ κομ-μουνισμοῦ. Τό τρίτο ἦταν ὁ θά-νατος ἐνός Πάπα. Τοῦς παρό-τρυνε νά προσεύχονται γιά εἰρή-νη καί νά ἀποκραυνοῦν ἀπό τήν ἀμαρτία. Τά ὄραματα τῶν δύο πτωχῶν παιδιῶν ἀρχικῶς ἀμφισβητήθηκαν ἀπό τήν τοπική Ἐκκλησία. Σχεδόν 13 χρόνια μετὰ, τό 1930, ἡ ἱστορία ἔγινε ἀποδεκτὴ καί ἀναγνωρίστη-κε. Ὁ Φρανσίσκο καί ἡ Γισαῖντα Μάρτιο εἶδαν τήν Παναγία, ὅταν ἦταν 9 καί 7 ἐτῶν ἀντίστοιχα. Ἡ τραγική εἰρωνεία εἶναι ὅτι πέθα-νον ἀπό γρίππιν δύο χρόνια μετὰ» (Ιστ. Ὑπνήτσης Ρε)! Αὐτό εἶναι τό «ἀγιολόγιο» τοῦ πατι-σμοῦ, τό ὁποῖο οἱ «ἴδιοι» μας οἰκουμενιστές ὁραματίζονται ἐν καίρῳ νά ἰσχύσῃ καί στήν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή, μόνο πού «εἶναι βαθεῖα νυχτωμένοι»!

Ὁ Καναδὸς πρωθυπουργὸς ζητεῖ τὴν συγγνώμην τοῦ κ. Φραγκίσκου διὰ τὰς κακοποιήσεις παιδιῶν

ΣΤΙΣ 29 ΤΟΥ περασμένου Μαΐου ἐπισκέφτηκε τὸν «ἀλάθη-το» ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Καναδά Τζ. Τριντὸ, ὁ ὁποῖος, ὅπως φαίνεται τοῦ τὰ «ἐμᾶλε» γιά τὰ καλὰ, «σέ μία χαλαρὰ ἀτμόσφαι-ρα», ὅπως ἀνακοινώθηκε. Ζήτη-σε «ἀπὸ τὸν ποντίφικα νά ἐπι-σκεφεθῇ τὸν Καναδὰ καί νὰ ζητή-σει συγγνώμην ἀπὸ τοὺς αὐτό-χθονες ποὺ ἐπὶ ἐνά καί πλέον αἰῶ-να ὑφίσταντο ἀπάνθρωπη συμ-περιφορὰ σὲ ἱδρύματα ποὺ δια-χειρίζονταν κυρίως ἡ Ἐκκλησία. Τὸ αἶτημα αὐτὸ περιλαμβάνεται στὶς προτάσεις ποὺ ἔκανε στὰ τέ-λη τοῦ 2015 ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀληθεῖ-ας καί Συμφιλίωσης τοῦ Καναδᾶ ποὺ ἐπὶ περίπτῳ ἐξὶ χρόνια συνέ-λεγε μαρτυρίες ἀπὸ περίπτῳ 7.000 πρῶτων οἰκότροφους ἱδρυ-μάτων ... Στὸν Καναδὰ, 150.000 παιδιὰ Ἀμερικινῶν, Ἰνουῖτι καί μι-γάδων εἰσήχθησαν ὑποχρεωτικά σὲ 139 ἱδρύματα ποὺ τὰ διαχειρί-ζονταν οἱ τοπικὲς θρησκευτικὲς κοινότητες. Πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ ἐπέ-σαν θύματα κακομεταχείρισης ἡ σεξουαλικῆς κακοποίησης. Ὁ φι-λελεύθερος πρωθυπουργὸς ἐκεῖ ζητήσῃ «τὴν πῶν ἐιλικρινή συγ-νώμην ἀπὸ τοὺς αὐτόχθονες ἐκ μέρους τῆς κυβέρνησης τοῦ Κανα-δά» (Ιστ. Βῆμα Ὀρθοδοξίας)! Φυσικὰ δὲ καταλάβετε εἰς τί πρό-κειται γιὰ τίς χιλιάδες περιπτώ-σεις σεξουαλικῆς κακοποίησης παιδιῶν καί δει ἀνατήρη-ν, ἀπὸ «θερμoαἰμοῦς» φραγκοπατά-δες, τοὺς ὁποίους ἔχει θέσει στὸ ἀπυρόβλητό ἡ «καθολικὴ ἐκκλη-σία». Ὅπου κανένας, μὴ κανέ-νας, δέν ἔχει καθιερεθεῖ ὡς ῶ-νορ! Ὁ Καναδὸς πρωθυπουργὸς ζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τὰ θύμα-τα, γιά τίς παραλήψεις τῆς πολι-τείας, σὲ ἀντίθεση πὸν τὸν ἀμεσο ἠθικό αὐτοῦργῳ, τὸν «πρoϊστά-μενο» τῶν ἐκκλησιastiῶν «κλη-ρικῶν», ὁ ὁποῖος «σφυρίζει ἀδιά-φορα» καί καμῖνεται οἱ «πονά-ει» γι' αὐτὰ! Αὐτὸ θά πεῖ συνεπῆς ἰσχυρισμὸς!

ὉΘΕΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΣΥΜΕΩΝ Ο ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΓΑΛΟΣ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΣΤΙΣ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τῶν ὁσίων πατέρων Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ καί Ἰωάννου. Οἱ ἅγιοι ἐξήσαν στοὺς χρόνους τοῦ αυτοκράτορα Ἰουστινίου Α', θεῖο-ν τοῦ Ἰουστινιανῆ καί κατὰ-γονταν ἀπὸ τὴν Ἑδεσσα τῆς Συρίας. Κάποτε πῆγαν στὰ Ἱεροσόλυμα στὴν ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί ἀπὸ τότε δὲν ἔναγυῖσαν στὴν πατρίδα τους, ἀλλὰ κατὰ-λησαν στὴν Μονὴ τοῦ ἁγίου Γε-ρασίμου τοῦ Ἰορδανίτη, ὅπου καί ἐκάρσαν μοναχοί. Οἱ ἅγιοι Συμεὼν καί Ἰωάννης μετὰ τὴν κουρά τους ἀναγώρισαν γιά τὴν ἔρημο, ὅπου παρέμειναν γιά σαράντα χρόνια. Ἐπειτα ὁ μὲν Ἰωάννης παρέμεινε ὁ δὲ Συμεὼν γύρισε στὴν Ἱερουσαλὴμ, ὅπου, ἀφοῦ προσκύ-νησε τὸν πανάγιο Τάφο, πῆγε στὴν Ἑμεσα, ὅπου παρέμεινε παριστάνοντας τὸν σαλό καί κάνοντας θαύματα, τὰ ὁποῖα μόνον οἱ συνετοί καί καθαροὶ

νοια τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἄγγελοι ἐμελναν καί τὸ δο-ρυφοροῦσαν, ὅποτε ὁ ἔβραλος πῆγε ὁ ἴδιος καί τὸ ἐναψίλασε. Μάλιστα μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἦλθε καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ὁ συνασκητὴς τοῦ ἁγίου Συ-μεὼν καί τὸν βρῆκε ῆδη ἐκδημήσαντα πρὸς τὸν Κύριο.

«Τολμᾶτε τὴν ἀλήθεια. Ἑσεῖς Σεβ. Μεσογαίας κ. Νικόλαε;»

«Ὅσοι τὸ χάλκεον χερί βαρὺ τοῦ Φόβου αἰσθάνονται, ζυγὸν δουλείας ἄς ἔχωσι. Θέλει ἀρετὴν καὶ τόλμην ἡ Ἑλευθερία!». Ἀνδρέας Κάλβος

Τοῦ κ. Νικολάου Μερτζάνη, Καθηγητῆ Θεολόγου

Τολμᾶμε -στὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωῇ, ἴσως αὐτὸ νά εἶναι τὸ μεγαλύτερο τόλμημα- νά κρίνουμε λό-γους καί θέσεις Ἐπισκόπου πού δημόσια κατατέ-θηκαν. Καί μάλιστα, ἐνὸς ἀνθρώπου ποῦ προ-βάλλεται ἀπὸ τὰ ΜΜΕ γιὰ τὴν ἐπιστημοσύνην, τὸν πρῶο καί μειλίχιο χαρακτήρα του, τὴ διαλλακτι-κότητα καί τὴ ρητορικὴ δεινότητά του. Συγκεκρι-μένα, θά ἀναφερθοῦμε δὲ κάποιες ἀπὸ τίς θέσεις τοῦ Μητροπολίτη Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς, κ. Νικολάου, ποῦ ἐκτίθενται στὸ κείμενο – παρὲμ-βασθὴ τοῦ στή Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας (27.6.2017) μὲ τίτλο «Ἀποτίμηση τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς γιά τὸ ΜτΘ». Ἐνα διπλωματικό κείμενο, τὸ ὁποῖο ὁ συγγραφέας του, ἐξ ἀρχῆς διατυπώνει καθαρά καί ἑξαστερα τὴ συμφωνία του μὲ τὰ νέα Προγράμματα τοῦ Μαθῆματος τῶν Ὁρθοκε-νικῶν, ἐνῶ στὴ συνέχεια τοῦ κειμένου τὸν, φαίνε-ται πάλι καθαρά ὅτι τὰ ἀπορρίπτει! Διλαδὴ καί συμφωνεῖ καί ἐγκρίνει καί ἀπορρίπτει; Βεβαίως! Διότι πρῶτα ἀπ' ὅλα πρέπει νά διατηρηθεῖ ἐνα συγκεκριμένο προφίλ. Νά ἔχομε καί τοὺς μὲν καί τοὺς δὲ εὐχαριστημένους. Καί ἐκείνους ποῦ τὰ ἀρνοῦνται, διότι εἶναι ἀντορθόδοξα καί ἐκείνους ποῦ τὰ υποστηρίζουν ὡς «ὀρθόδοξα», ἐξαπατών-τες τοὺς ἀδελφεῖς καί ἐμπρητύνοντας τοὺς ἐργολά-βους τοὺς. Αὐτὸ σημαίνει νά «ὀρθοτομεῖ κανεῖς τὸν Λόγον τῆς Ἀληθείας»; Νά εἶναι καί μὲ τὸ ψε-μα καί μὲ τὴν ἀλήθεια, «καί μὲ τὸν ἀστυφῶλς καί μὲ τὸν χωροφύλαξ»;

Ἡ πρῶτὴ δικαιολογία ποῦ βρίσκει ὁ Μητροπολί-της Μεσογαίας εἶναι ἡ ἐξῆς: **Τὰ ἀποδεχέται ὡς τετελεσμένα**, συμβιβάζομενος μὲ τὴν ἰδέα ὅτι τὸ μόνο ποῦ μπορεῖ νά γίνῃ, πρὸς τὸ παρόν, εἶναι ἀπλῶς νά βελτιωθοῦν κάποια σημεῖα τούς καί, ἴσως μελλοντικά, νά ὑπάρξουν ἀλλαγές, στὰ σχο-λικά βιβλία ποῦ θά συγγραφῶν. Τὰ βιβλία, ὅμως, γράφονται μὲ βάση τὸ Πρόγραμμα, τὸ ὁποῖο ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἀρχιερέων τὸ ἀρσης ἀνέσתר, δὲ ἀπειροελάχιστες ἀνούσεις ἀλλαγές. Ἡ δεύτερη δι-καιολογία: Ὁ Μητροπολίτης Μεσογαίας ἐπιρρί-πτει, σχεδὸν ἐξ ολοκλήρου, τὴν εὐθύνη στοὺς **Θεολόγους ποῦ τὰ συνέταξαν, ἀλλὰ ταυτοχρο-νὰ ο' ἐκείνους ποῦ ἀντιδρῶν!**

Ἐτοῖ, ὁ συγγραφέας τοῦ κειμένου, μὲ τὸ δικό του γνωστὸ ἐπιβλητικό ὕφος, ἐγκρίνει κατ' οὐσίαν τὰ νέα Προγράμματα, ἀφοῦ τὰ υποθέσῃ ὡς μέ-λος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά, ἀπὸ τὴν ἀλλὰ, θέλοντας νά βγεῖ καί ἀδωρίττος ἀπὸ ὅλη αὐτὴν τὴν ἱστορία, μίς καί ὅλοι περιέμναν ἐπὶ αὐτοῦς τουλάχιστον θά στηρίξῃ τὸν Ὀρθόδοξο προσανατολισμὸ τῶν Προγραμμάτων, **ἀποστείε τὴν εὐθύνη του γιά τὸ ἀποτέλεσμα καί τὴ μετα-θέσει στοὺς «ἄλλους», κριτικάροντας, ἐκ τοῦ ἀσφαλούς, τοὺς πάντες καί τὰ πάντα.** Παράλ-ληλα προτείνει λύσεις, ποῦ ἀφενὸς ἡ πραγματο-ποίηση τῶν ἐξαρτάται ἀπὸ πολλοὺς παράγοντες καί, ἀφετέρῳ, μεταπίθενται στίς καλὲνδες, δηλαδὴ στὸν ἀόριστο μέλλοντα χρόνον, **ἐνασχόμενος οὐσιαστικά τὴν ἄμεση ἐφαρμογὴ τῶν νέων Προγραμμάτων.**

Ἐνα κείμενο, λοιπόν, πολὺ καλὸ, γιά νά τονῶ-σει τὸ προσεκτικὰ κατασκευασμένο προφίλ τοῦ συντάκτη, διότι ὑποτίθεται ὅτι ἐκείνος ἐνόησσε τὴ «χρυσή, μέση ὁδὸ» μετὰ τῶν ἀντιμαχόμενων στρατοπέδων. Ἐτοῖ, θεωρεῖ ὅτι μπορεῖ νά ἐλγχεῖ ἐπιτυχῶς μέσα σὲ μία συγκρουσιακὴ κατάσταση, πάντα γιά τὸ δικό του προφίλ καί ὄχι γιά νά ἐπιτύ-χῃ τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα στὸν διεξαγόμενο διάλογο μετὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καί Πολιτείας γιά τὸ μᾶθημα τῶν Ὁρθοκενικῶν.

Παράλληλα, τὸ κείμενο αὐτό, ἱκανοποιεῖ καί τὴν ματαιοδομίαν μᾶς θῆθεν «μερολογιστικῆς» κρίσης καί γνώσης τῶν γεγονότων ὧν ὅλων ὁσων παρακο-λουθοῦν ὡς θεατῆς τῆς ἐξέλιξης καί τοὺς ἀρέσει νά παραμυθιολογῇ μὲ ἀνέδοξες ἀναλύσεις, ποῦ τοὺς ἀπαλλάσσουν μάλιστα ἀπὸ κάθε εὐθύνη, στὴν πραγματικότητα, ὅμως, αὐτὲς οἱ ἀναλύσεις, δὲν ἀγγίζουν τὴν οὐσία τοῦ θέματος, ποῦ εἶναι ἡ ἀπόκριψη καί μὴ ἐφαρμογὴ αὐτῶν τῶν «ἐκτικίνδυ-νων καί ἀκατάλληλων» Προγραμμάτων.

Εἶναι, λοιπόν, σὰν νά μᾶς ἔρραφαν, χωρὶς νὰ μᾶς ρωτήσουν, καινούργιο κουστούμι καί ὁ **Μητροπολίτης Μεσογαίας μᾶς προτείνει νά τὸ φορέσουμε χωρὶς νά θέλουμε, κάνοντας μόνο κάποιες μικροδιορθώσεις στὸν γακά καί στὸ κομπωμμά του. Εὐχαριστοῦμε ἀλλὰ δέν θά πόρουμε, μὲ κάθε τρόπο τὸ τὸ πολεμίσουμε καί θά τὸ ἀποβάλλουμε τὸ νέο Πρόγραμμα!**

Ἀξίζει, ὅμως, νά τεθοῦν κάποια ἐρωτήματα/ζη-τήματα στὸν Μητροπολίτη Μεσογαίας:

1. Αρχικά, νά θυμίσουμε ὅτι τὰ ΦΕΚ τοῦ κ. Φίλη ἦταν τετελεσμένο γεγονός, καί ὁ ἴδιος μαζὶ μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καί ἄλλους δύο ἱεράρχες, ὡς ἀντι-προσωπία τῆς Ἱεραρχίας, συναντήθηκαν μὲ τὸν Πρωθυπουργὸ καί πῆτχαν τὴν ἀπὸ μνηνικὴ βά-

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ
Πληροφοροῦμε τοὺς ἀγαπητοὺς μᾶς συνδρομητὰς ὅτι δύνανται νά καταθέτουν τὴν συνδρομὴν των ἡ ἐνίσχυσιν καὶ τὴν ἔθνικὴν Τράπεζαν εἰς τὸ ὄνομα «Πανελληνίους Ὀρθόδοξος Ἑνωσις». Ἀρ. λογαριασμοῦ 129/296140-76. IBAN: GR 120110290000012929 614076. Τὸ δὲ SWIFT τῆς τράπεζας εἶναι: (BIC) ETHNGRAA.
Ὁ Ὅ.Τ. δέν ἔχει κερδοσκοπικὸν χαρακτῆρα καί τὰ ἔξο-δα ἐκδίδουσιν τοὺς στήριξαν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον εἰς τὰς συνδρομὰς σας. Βοηθήστε εἰς τὴν ἐκδοσὴν καὶ διάδο-σιν τοῦ Ὅ.Τ..
Ἐκ τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Ὅ.Τ..

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

τά ἀντιλαμβάνονταν. Ὅταν ὁ ἀοίδιμος Συμεὼν ἀπῆλθε πρὸς τὸν Κύριο ἀποκαλύφθηκε ἡ ἀνιότητι του, γιά νά ὠφεληθοῦν οἱ ἀνθρώποι καί νά δοξάσουν τὸν Θεό. Λόγω δὲ τῆς πενίας ποῦ βρέθηκαν μόνο δύο πτωχοὶ ἄνθρωποι νά τὸν ἐναψιάσουν καί μάλιστα χωρὶς καμμία φρον-τίδα καί μαλωμίδες. Ὅταν τὸ λείψανο προνοῦσε ἀπὸ τό σπί-τι ἐνὸς ἑβραίου, αὐτὸς ἄκουσε ὁμοφροῦς ὕμνους καί νόμισε ὅτι τὸ συνόδευσαν πλήθος κό-σμου. Τότε παρατήρησε ὅτι τὸ λείψανο συνδοθεὺς μόνον ἀπὸ δύο πτωχοὺς ἀπλούς ἀνθρώ-πους, ἔτσι θαύμασε τὴν πρό-βη τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἄγγελοι ἐμελναν καί τὸ δο-ρυφοροῦσαν, ὅποτε ὁ ἔβραλος πῆγε ὁ ἴδιος καί τὸ ἐναψίλασε. Μάλιστα μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἦλθε καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ὁ συνασκητὴς τοῦ ἁγίου Συ-μεὼν καί τὸν βρῆκε ῆδη ἐκδημήσαντα πρὸς τὸν Κύριο.

«Τολμᾶτε τὴν ἀλήθεια. Ἑσεῖς Σεβ. Μεσογαίας κ. Νικόλαε;»

«Ὅσοι τὸ χάλκεον χερί βαρὺ τοῦ Φόβου αἰσθάνονται, ζυγὸν δουλείας ἄς ἔχωσι. Θέλει ἀρετὴν καὶ τόλμην ἡ Ἑλευθερία!». Ἀνδρέας Κάλβος

Τοῦ κ. Νικολάου Μερτζάνη, Καθηγητῆ Θεολόγου

ση συζήτηση τοῦ θέματος, τὴν ἀξιολόγησι τῶν Προγραμμάτων στὸ τέλος τῆς σχολικῆς χρονιάς 2016-2017 καί, τελικά, ὅπως τὰ ΜΜΕ συμπέρα-νυν, τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ κ. Φίλη ἀπὸ τ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ»

Ἐπιστημονικά ἀβάσιμοι αἱ ἀπόψεις πού διατυπώνει ὁ Μητροπολίτης Ὑδρας καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ

Μακαριώτατε Σεβασμιώτατε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναφέρω τὰ κάτωθι ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος, ἀφοῦ πρῶτον προβῶ εἰς τῆς ἐξῆς ἀναγκαῖες διευκρινίσεις/ἐπεξηγήσεις:

1) Οἱ κατωτέρω παρατηρήσεις μου ἀφοροῦν εἰδικῶς καὶ μόνον τῆς περὶ οὐ λόγος ἀπόψεως τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀποκλειστικῶς ἀπὸ πλευρᾶς αὐστηρῶς ἐπιστημονικῆς καὶ ὄχι τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψή του, τὴν ὁποῖαν σεβόμενός τις εἶναι αὐτὴν καὶ τὸ ἔργον του ἐπιτελεῖ.

2) Ἐπὶ τοῦ μαθήματος τῶν Ὀρθοκευτικῶν (ἀπὸ πλευρᾶς αὐστηρῶς ἐπιστημονικῆς) εἶμαι ἥδη ἀρμόδιος, νὰ ὁμιλήσω, νὰ προκύπτει (μεταξὺ ἄλλων) καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς δεδομένων: α) Τὸ σύγγραμμά μου ὑπὸ τὸν τίτλον «ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ-ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΕ-ΩΣ» (ἐκτάσεως 164 σελίδων) ἀναφερόμενο μεταξὺ ἄλλων καὶ εἰς τὸ καθεστῶς τοῦ μαθήματος τῶν Ὀρθοκευτικῶν εἰς τῆς ἐυρωπαϊκῆς χώρας μετὰ παράθεσιν πληθῶς ἀλλοδαπῶν πηγῶν (ὑπ’ ὀμνι δι’ ὁμιλῶν τὴν ἀγγλικήν, τὴν γαλλικήν, τὴν γερμανικήν καὶ τὴν ἰταλικήν) **ἔχει ἐκδοθῆ ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν, ἡ δὲ Ἱερά Σύνοδος ποὺ ἔχει ἀπονεμίει τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου,** β) Ἡ μονογραφία μου «**Η ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΑΡ’ ΗΜΙΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ**» ἔχει δημοσιευθεῖ εἰς πρῶτὴν ἐκδόσῃ τὸ ἔτος 2001, εἰς δευτέραν ἐκδόσῃ τὸ ἔτος 2008 καὶ εἰς τρίτῃν ἐκδόσῃ τὸ ἔτος 2012. γ) Ἐπὶ τοῦ ἐν λόγω θέματος ἔχω κληθεῖ πολλές φορὲς νὰ δώσω διαλέξεις καὶ ὁμιλίας καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν Κύπρον. γ) Τῆς ἐν λόγω ἀπόψεως μου μέχρη σήμερον **οὐδεὶς τῆς ἀντέκρουσε, οὐτε ἀπέδειξε ὅτι εἶναι ἐπιστημονικῶς ἀβάσιμος** (πράγμα πού ἐνδὲν ἔπαιπτε, θὰ ὠφελεῖ, νὰ παραθέσει ἐπιστημονικά δεδομένα ἐξ ἰσοῦ ἔγκυρα μὲ τὰ ἰδικά μου, τὰ ὁποῖα συνελγίσαν ἐξ ἐπιπολέως ἐξουσιοχρητικῆς ἐρευνῆς τῶν εἰς τῆς πλεόν ἔγκυρες πηγῆς τῶν ὑπ’ ὀμνι ἐυρωπαϊκῶν χωρῶν).

3) Ἐν ὧσει τῶν ἀνωτέρω (ὑποθετῶ ἀρκετῶν, διὰ νὰ μοῦ ἐπιτρέπεται, νὰ ὁμιλήσω ὡς εἰδικὸς ἐπὶ τοῦ ὅπου ἐρευνᾶν θέματος) ἐπιτρέψατέ μου, νὰ ἐκθέσω τὰ κάτωθι πρὸς εἰδικότεραν καὶ εἰς βάθος ἐνημέρωσίν σας:

Τοῦ κ. Γεωργίου Κρίππα

σω τὰ κάτωθι πρὸς εἰδικότεραν καὶ εἰς βάθος ἐνημέρωσίν σας:

1. Ἡ νομιμότης καὶ ἡ συνταγματικότης τῆς προτεινομένης νέας ὕλης τοῦ μαθήματος τῶν Ὀρθοκευτικῶν **ἔχει ἐγκύρως ἀμφισβητηθῆ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἡ δὲ ἀπόφασί του δὲν ἔχει ἀκόμῃ ἐκδοθεῖ καὶ ἀναμένεται.** Ἐπ’ αὐτοῦ τοῦ σημείου ὁ Σεβασμιώτατος Ὑδρας Σπτεσιάν καὶ Αἰγίνης δὲν ἀναφέρει τίποτε, πράγμα πού σημαίνει ὅτι ἔαν τὸ Συμβούλιο Ἐπικρατείας θεωρήσει τὴν νέαν ὕλὴ τοῦ μαθήματος τῶν Ὀρθοκευτικῶν ὡς ἀντισυνταγματική, ἡ ὕλὴ πού προτείνει ὁ Σεβασμιώτατος, **δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἰσαχθεῖ εἰς τὰ σχολεῖα**, ἐκτός καὶ ἂν προχωρήσουμε εἰς πράξικόνημα ἀνατροπῆς τῆς συνταγματικῆς τάξεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς δικαιοσύνης, πράγμα πού, ὑποθετῶ, ἀπέυχε-ται

2. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀγνοεῖ (ἢ ἂν τὸ γνωρίζει, τὸ ἀποσιωπᾷ ἀπαράδεκτως), ὅτι ἥδη τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων δι’ ad hoc ἀποφάσεις του **ἔχει καταδικάσει τὴν εἰς τὰ σχολεῖα εἰσαγωγὴ ὕλης μαθήματος τῶν Ὀρθοκευτικῶν πολυθρησκευτικῆς ὡς ἢ ἐν Ἑλλάδι προωθουμένη. Πρόκειται περὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐν λόγω Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου τῆς 2.7.2007 ὑπόθεσις Folgero κατὰ Νορβηγίας, προσφυγὴ Νὸ 15472/02.** Ἡ ἐν λόγω ἀπόφασις (δημοσιευμένη εἰς ἐλλογιμὴν μετάρφραση εἰς τὸ ἔγκυρον νομικὸν περιοδικὸν «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ», 2009 σελ. 257 ἑτ.) **καταδικάζει τὴν Νορβηγίαν, διότι εἰσήγαγε εἰς τὰ σχολεῖα ὕλην μαθήματος τῶν Ὀρθοκευτικῶν πολυθρησκευτικῆ καὶ εἰδικῆς τὴν καταδικάζει, διὰ παράβασιν τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ 1^{ου} Πρωτοκόλλου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων**

(τὸ ὁποῖο ἐπιβάλλει εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη τὴν υποχρέωσιν, νὰ διδάσκουν μᾶθημα Ὀρθοκευτικῶν σύμφωνα πρὸς τῆς θρησκευτικῆς καὶ φιλοσοφικῆς πεποιθήσεις τῆς πλειοψηφίας τῶν γονέων). Καὶ τοῦτο διότι δημιουργεῖται τεράστια σύγχυσις σὲ δύο καίρια σημεία: α) Διότι οἱ μαθηταὶ πού δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν θρησκεία, ἡ ὕλὴ τῆς ὁποίας διδάσκειται εἰς μίαν δεδομένην στιγμὴν τῆς ὥρας τοῦ μαθήματος **ἔχουν δικαίωμα ἀπαλλαγῆς κατὰ τὸν χρόνον αὐτὸν. ΑΡΑ ΤΟ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΟ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΟΤΙ ΤΟ ΠΡΟΩΘΟΥΜΕΝΟ ΠΟΛΥΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΜΑΘΗΜΑ ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ, ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΠΟΨΗ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΕΝ ΑΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ.** β) Διότι κατὰ τῆς ἐξετάσεως ὁ ἀπαλλαγεῖς ἀπὸ τὴν συμμετοχὴν εἰς μᾶθημα ὕλης θρησκείας εἰς τὴν ὁποῖαν δὲν ἀνήκει, **δὲν μπορεί, νὰ βρεῖ ἀκρίν, ὡς πρὸς τὸ ποῖαν ὕλὴ θὰ διαβάσει καὶ περὶπτώσει εἰς σύγχυσι.** Ὑπ’ ὀμνι δὲ ὅτι ἢ ἐν λόγω ἀπόφασί του πού προσφεύγοντας γονεῖς ἐπιδικάζει τεράστιον ποσὸν ἀποζημιώσεως καὶ εἰς βάρος τοῦ κράτους τῆς Νορβηγίας, ἥτοι **ἐβδόμητον χιλιάδες ΕΥΡΩ (€ 70.000).**

Τὴν ὡς ἄνω ἀπόφασιν τοῦ Εὐρώπ. Δικαστηρίου σὰς τὴν υποβάλλω εἰς ἐλληνικήν μετάφρασιν δημοσιευομένην ἥδη εἰς τὸ πολὺ ἐγκριτὸ νομικὸ περιοδικὸ τῆς Ἑλλάδος (ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, τόμος ἔτους 2009).

3. Ὁ Σεβασμιώτατος προωθῶν τῆς ἀπόψεως του ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου, νὰ πληροφορήσῃ τὴν Σεβαστὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὅτι **τὸ ἄρθρον 7 παράγραφος 3 τοῦ γερμανικοῦ Συντάγματος ἀναφέρει ὅτι ἡ ὕλὴ τοῦ μαθήματος τῶν Ὀρθοκευτικῶν καθορίζεται ἐν συμφωνίᾳ μὲ τὴν Ἐκκλησίαν** (ἔτι λέξει «*wird der Religionsunterricht in Uberein-stimmung mit den Grundsätzen der Religionsgemeinschaften erteilt*»). Καὶ ἐπειδὴ ἀναγράφει εἰς τὴν Εὐρώπῃ πρέπει, ἐπίσης νὰ πληροφορήσω τὴν Σεβαστὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὅτι τοιοῦτο μᾶθημα (ὡς τὸ ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου προτεινόμενον, δηλ. πολυθρησκευτικὸ), προεταθῆ ἀπὸ κάποιο Ἰνστιτοῦτο καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας τῆς Ἀγγλίας. Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ὁμῶς τῆς Ἀγγλίας **τὸ ἀπέρριψε μετὰ βδελυγμίας χαρακτηρί-ζοντάς τὸ ὡς «κοκταῖλ φρούτων».** Τὸ δεδομένο αὐτὸ ἀναφέρεται εἰς τὸ σύγγραμμά μου τριῶν πανεπιστημιακῶν καθηγητῶν Lopez Muniz, De Goof καὶ Lauwers ὑπὸ τὸν τίτλον «Religi-ous education in Public Sch-ools»: 2010 σελίς 158 καὶ ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς: «Christianity still remained the predominant faith underpinning British society, and that the multifaita approach to religious education was insufficient reflection of this. They argued that the multi-faita approach was superficial in nature, that it involved a trivialisation of the study of religion, and was being taught was little more than a “fruit cocktail of world faiths”».

4) Ὁ Σεβασμιώτατος προτείνει τὸ «πολυθρησκευτικὸν μᾶθημα, διότι (ὡς ἰσχυρίζεται) πρέπει, νὰ μάθει κανεὶς, νὰ σεβέται τὴν θρησκεία τοῦ ἄλλου. Ὡς γνωστὸν (καὶ κατὰ τοὺς κανόνες τῆς ἀριστοτελικῆς λογικῆς) μεί-ζων πρότασις - ἐλάσσων πρότασις - συμπεράσμια) διὰ νὰ καταλήξουμε εἰς τὴν ἀποψη αὐτὴν, πρέπει πρῶτα νὰ ἀποδείξηθῃ ὅτι ἡ μὴ διδασκαλία τῶν λοιπῶν (μειονοτικῶν) θρησκειῶν σημαίνει μὴ σεβασμὸν τῶν θρησκειῶν αὐτῶν καὶ κάτι τέτοιο **δὲν προκύπτει ἀπὸ ποθενά.** Ὅμοιως δὲν προκύπτουν ἀπὸ ποθενὰ ἡ μὴ διδασκαλία τῶν ὀυδ’ ἐπ’ ἐλᾶχιστον κατὰ τὴν ἀριστοτε-λικὴν λογικὴν) ὅλες οἱ λοιπᾶς ἀπόψεις τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὅτι ὄρθεν ἔαν δὲν μετατρέψουμε τὴν ὕλὴ τοῦ μαθήματος τῶν Ὀρθοκευτικῶν σὲ πολυθρησκευτική

ΣΥΝΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

30 ΙΟΥΛΙΟΥ 2017

Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10-17

Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ΄ 14-22

Ἦχος: βαρύς.- Ἑωθινόν: Η΄

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

«Οὐ γὰρ ἀπέστειλὲ με Χριστὸς βαπτίζειν,

ἀλλ’ εὐαγγελιζεσθαι,

οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ

ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ»

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ κήρυκος τοῦ Θεοῦ Λόγου

Ὑψιστος κλήσις εἶναι ἡ ἀποστολὴ τοῦ κήρυκος τοῦ Θεοῦ Λόγου. Τοῦτο δέ, διότι ὁ κήρυξ καλεῖται νὰ μεταφέρῃ τοὺς Λόγους τοῦ Θεοῦ. Ὅταν κάποτε, ἐκλήθῃ ὁ προφήτης Ἰωάννης νὰ μεταφέρῃ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἀσβεῖς Νινευίτας, διὰ νὰ μετανοή-σουν, ῥηνθῇ **«καὶ ἀνέστη Ἰωάνς τοῦ φυγείν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου» (Ἰων. Α΄ 3).** Ὁ Κύριος, ἀφοῦ πρῶτον, ἐπι-μύρησε τὸν Ἰωνάν, ὥστε νὰ ταξιδεύσῃ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους, δεύτερον, ἐκήρυξε· καὶ ὁ Θεὸς Λόγος ἠλλοίωσε τὰς καρδίας τῶν Νινευιτῶν καὶ μετενόησαν. Τρί-τον δέ, ἐπικράνθῃ ὁ Ἰωνάς, διότι «διεμευσθῇ» ὁ προφητικὸς αὐτοῦ λόγος. Εἰφάνῃ γὰρ διεψευσμένους καὶ «προδομένους», διό-τι ἡ προειδοποίησις περὶ καταστροφῆς τῆς Νινευί, δὲν ἐπραγμα-τώθη.

Ἐβεώρουν ἐπὶ αὐτοῖς ὡμίλει καὶ ὄχι ὁ Κύριος. Διεμαρτυρήθῃ δὲ εἰς τὸν Κύριον λέγων, **«Ὡ Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου ἐπὶ ὄντος μου ἐν τῇ γῇ σου; διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγείν εἰς Θαρσίς, διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλείψων καὶ οἰκτῆρῃς, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.» (Ἰων. Δ΄ 2)** Δηλαδή, **«Ὡ Κύριε, αὐτοὶ δὲν εἶναι οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποῖους, ὅταν ἦσμι ἐν τῇ χώρᾳ μου, δὲν ἤθελα νὰ σὲ ὑπα-κούσω; διὰ τοῦτο ἔπληρα τὴν ἀπόφασιν νὰ φύγῃ εἰς Θαρσίς, διό-τι ἐγνώριζα ὅτι σὺ εἶσαι ἐλείψων καὶ οἰκτῆρῃς, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανῶσις προκειμένου νὰ ἐπιβάλῃς τιμωρίας εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὰς κακίας τῶν.»**

Ἄς ἴδωμεν ὁμως καὶ τὴν κλήσιν εἰς τὸν προφητικὸν ἀξίωμα, τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ. **«καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φο-βηθῇς αὐτοὺς μηδὲ ἐκστήθῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι παροιστήσουσι καὶ ἐπιστατήσουσι ἐπὶ σὲ κύκλω, ἢ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς.» (Ἰεζ. Β΄ 6).** Ὁ Κύριος κα-λεῖ τὸν Προφήτην, νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας καὶ νὰ μὴ φοβηθῇ τὰς ἀτιλείας τῶν καὶ τὰς βαιοπαγνίας τῶν. Διό-τι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀποστολὴ τοῦ κήρυκος. Νὰ εἰπῇ τοὺς Λόγους τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ὑποστήῃ τὸ οἰονόητοτε κόστος διὰ τὴν απο-στολὴν ταύτην.

Τοιοῦτον ἀκριβῶς συνέβη καὶ εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλους τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὁπῆτες προσυπέγραψαν τοὺς Λόγους τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ πηρίου αὐτῶν αἵματος. Τοῦτο, σαφῶς, διεμήνυνε εἰς τοὺς μαθητὰς Του ὁ Δι-δάσκαλος μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ. **«διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμν ὑμῖν» (Ματθ. ΚΗ΄ 20).** Ἡ ἀποστολὴ τοῦ κήρυκος συνίσταται, ἵνα μεταφέρῃ ἀκριβῶς καὶ ἀπαρρηκτικῶς, τὰ λόγια τοῦ Διδασκάλου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δὲν ὀμιλεῖ ἀφ’ ἑαυτοῦ ὁ κήρυξ, ἀλλὰ ὀμιλεῖ ὁ Κύριος δι’ αὐτοῦ. Τοιαύτην συνεισδὴν ἔχοντες, ὀφείλουσιν οἱ κήρυκες τοῦ Ευαγγελίου, ἵνα φέρωσιν μετὰ πάσης εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ, τὴν Θεῖαν Διδασκαλίαν εἰς τὸν κόσμον.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου

Εἰς τὸν λόγον τοῦ Παύλου ὅστις καὶ ἐπιγράφεται εἰς τὸ παρόν, διακρίνομεν, τοιαυτὴν ἀκριβῶς συνεισδὴν συνέχουσαν τὸν Θεῖον αὐτὸν κήρυκα. **«εὐαγγελιζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου».** Εἰς αὐτὴν τὴν κλήσιν ἐκλήθῃ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐκεῖ κατ’ ὁδὸν πρὸς τὴν Δαμασκόν, ὅταν συνελήφθῃ ὑπὸ τῆς ἀγαπῆς τοῦ Κυρίου. **«ἀνάστηθι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀληθησεται σοί τί σε δεῖ ποιεῖν» (Πράξ. Θ΄ 6).** «Ἐγὼ θὰ σοῦ εἰπῶ τί πρέπει, ἀπὸ τοῦδε, νὰ κάνῃς». Ἐκεῖ ἀντιλήφθῃ ὁ Παῦλος, ὅτι θὰ κινήται καὶ θὰ ὀμιλῇ κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου.

Μελετώντες τὰς θεωρήφους ἐπιστολάς αὐτοῦ, διαπιστοῦ-μεν τοῦτο ἀκριβῶς. Ὁ Κύριος τὸν κατευθύνει· ὁ Κύριος τὸν δι-δάσκει· ὁ Κύριος τὸν καθοδηγῇ. Δὲν κηρύττει «ἐν σοφίᾳ λό-γου». Δὲν προσπαθεῖ νὰ ἐντυπωσιάσῃ τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῶν γνώσεων τὸν οὗτε διὰ τῆς ὁμιλητικῆς αὐτοῦ δεινότητος. Δὲν χρησιμοποιεῖ εἰς τοὺς λόγους του στοιχεῖα τοιαῦτα, διὰ νὰ καταπλήξῃ τοὺς ἀκουρμένους. Δὲν λέγει ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἰ-δόχθῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ τοῦ διδασκάλου του ὡς Φα-ρισαῖος, ἀλλὰ, ἀντιθέτως, ὀφείλει ἵνα ἀντικρούσῃ ταῦτα, πει-θαρχῶν εἰς τὴν ἀποστολὴν τὴν ὁποῖαν ἔλαβεν παρὰ τοῦ Σω-τήρος.

Τὸ κήρυγμα σήμερον

Ἄκουεταί σήμερον, καὶ μάλιστα εἰς πολὺ ἐντονον τόνον ἀλλὰ καὶ ὕφος, διὸ λόγῳ τῆς γενικῆς, διαπιστυμένης, ἀποστάσεως, ὁ λόγος τῶν κηρύκων τοῦ Ευαγγελίου θὰ πρέπει νὰ ἐκσυγχρο-νισθῇ. Δὲ πρέπει νὰ κινήται εἰς «διαφορετικὰς συχνότητες καὶ εἰς διαφορετικὰς τόνους», ὡς λέγουσιν οἱ φερόμενοι σύγχρονοι μεταρρυθμισταὶ καὶ ἀναδομηταὶ τοῦ κηρύγματος. Πρὸς τοῦτο, πέραν τῆς θεωρίας ταύτης, παρατηρεῖται καὶ ἡ ... ἐφαρμογή. Πολλοὶ «κήρυκες» ἀνέλαβον ἐπὶ τῶν ἡμῶν των, διὰ «συγχρό-νων μεθόδων», νὰ κηρύξωσι καὶ διορθώσωσι εἰ δυνατόν, τὸν «πτεταλισμένον» λόγον τῆς Γραφῆς.

Ὁ Θεὸς Λόγος, δυστυχῶς, ὑπὸ πινων, «ῥωαιοποιεῖται» ἡ μᾶλλον κακοποιεῖται εἰς τὴν προσπάθειαν νὰ γίνῃ περισσώτερον σύγχρονος καὶ πλεόν προσοπτεῖ εἰς τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον. Εἰς τὴν προσπάθειαν δὲ ταύτην, παρεπιτηθῇ, παρερμηνεῖθ, ἐνοθευθῇ καὶ τολμῶμεν νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἐπαισε δυστυχῶς εἰς συγκεκριμένους περιπτώσεις νὰ εἶναι καν, Θεὸς Λόγος. Ἐχομεν – καὶ τοῦτο εἶναι λυπηρὸν – κήρυκας, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν προό-ρσιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, θὰ διαστρέφουν τὰ σωτήρια Θεῖα Λόγια. **«καὶ ἐξ ὧν αὐτῶν ἀναστήσουσι ἄνδρες λαλοῦντες διαστρεφάμεν τοὺς ἀποστὰν τοὺς μαθητὰς ὁπίσω αὐτῶν» (Πράξ. Κ΄ 30).**

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν βεβαίως, νὰ υπερβάλλωμεν καὶ εἰπώμεν ὅτι ... ἐξέλιπεν ὁ Θεὸς Λόγος. Θεὸς φυλάξοι! Εὐτυχῶς, ὑπάρχουσι καὶ οἱ κήρυκες ἐκεῖνοι, ὁπῆτες ἐν φόβῳ Θεοῦ φέρουσι τὸν Θεῖον Λόγον εἰς τὸν λαόν, ἀνευ προσωπικῶν ἐκτιμήσεων καὶ προ-σθηκῶν. Ὑπάρχουσι, δόξα τῷ Θεῷ, τὰ «πάγχευρα», ἐκεῖνα «στό-ματα τοῦ Λόγου», τὰ ὁποῖα ἐχρυσούωσαν καὶ χρυσοῦνται διὰ τοῦ μόνου Θεοῦ «χρυσωρυγεῖου» τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως. Ὑπάρχουσι, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν, κηρύττοντες τὴν μόνην ἀληθείαν καὶ τὸν ΜΟ-ΝΟΝ ΛΟΓΟΝ, ὅστις οὐδέποτε γηράσκει καὶ παλαιούται. Οὐδέ-ποτε ἐχρειάσθη τὴν ἡμῶν ἀνθρωπίνην παρεμβασίν διὰ τὴν αὐτοῦ ἀνακίνησιν καὶ ῥωαιοποίητα ἀλλὰ, ἀντιθέτως, παραμένει πάντοτε ἡ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ!

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γ. Παπασταύρου
Ἱεροκλήρξ Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΙΟΝ

Καταγραφή πνευματικῆς ἐμπειρίας

1. Αἰδιάκοπος πνευματικὴ πρόδοος

Κανένας ἀγωνιστὴς δὲν μπο-ρεῖ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ πνευματι-κὴ του ζωὴ εἶναι ἀκύμαντη, διὰ βασιδεῖ σταθερὰ στὴν τήρησιν τῶν ἐντολῶν καὶ ἔχει ἀνεμπόδι-στην πρόδοσιν τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀρετῶν. Ἡ κατὰ Θεὸν πο-ρεία εἶναι μία ἀδιάκοπη ἄνοδος, πού προτιπθεῖται συνεχῇ προ-σπάσει «γιά νὰ εἰμαστε πνευμα-τικότεροι ἀπὸ χθὲς καὶ αὐριο πνευματικότεροι ἀπὸ σήμε-ρα»¹, ὅπως σημειώνει ἕνας κληρικὸς.

Τὴν πνευματικὴ ζωὴ μπορού-με νὰ τὴν παρομοιάσουμε μὲ τὸ δέντρο, πού εἶναι στήν ἐυφορίῃ γῆ, ἔχει φῶς καὶ νερό καὶ μεγαλύνει, δίνοντας ῥι-μοὺς καρπούς. Ἡ πρόδοος πε-τυχαίνεται, ὅταν ὁ πιστὸς ἔχει κατὰ τὴν πρός τὸν Κύριο καὶ τα-πεινώσιν. Μὲ τὴν μονολόγησι τοῦ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέ-ησον με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἐκφράζει τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Χριστό, ἀλλὰ καὶ τὴν ταπεινώ-σιν του. «Μὲ τὴν ταπεινώσιν δὲν ξεχνάμε τὴν ἁμαρτωλότητά του καὶ δὲν ξεθαρεύει. Ἡ ἀγάπὴ τρέφει τὴν ταπεινώσιν καὶ ἡ τα-

πεινώσιν στηρίζει τὴν ἀγάπην».²

Ὅταν μειώνεται ἡ ἀγάπὴ πρὸς τὸν Κύριο, εἶναι ἐπακό-λουθο νὰ μειώνεται καὶ ἡ ταπει-νώσις, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ μὴ ἔχουσα πνευματικὴ πρόδοο. Ὅταν μάλιστα ἡ κατάστασι αὐτὴ γίνῃ μόνιμη, ἔχομεν ὀπι-σθοχώρησι καὶ πτώσι. Ἐπίσης ὁ συμβιβασμὸς μὲ τὸν κόσμον ἐπηρεάζει τὴν πνευματικὴ ζωὴ καὶ ὄχι σπάνια τὴν καταργεῖ. Ἀλλὰ καὶ οἱ πολλὲς βιοτικῆς μέ-ριμναι, τὸ πάθος τῆς πλεονε-ξίας, ἡ φιληδονία τάσι καὶ τὸ πάθος τῆς φιλοδοξίας οδηγοῦν τὸν ἄνθρωπον στὴ σαρκικὴ ζωὴ καὶ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεό. Αὐτὸ εἶναι σὺνήθεος φαινό-μενο. Ἀκοῦμε συχνὰ πολλοὺς νὰ λένε ὅτι παλιὰ ἦταν θρη-

ΑΝΤΙΛΑΙΡΕΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τί δὲν κατανοοῦν οἱ Παπικοὶ ἀπὸ τὴν Ὁρδοδοξίαν

Τοῦ κ. Λέοντος Μπράνγκ, Δρος Θεολογίας

76ον

Αἱ ἐπιπτώσεις τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως εἰς τὸν δυτικὸν πολιτισμὸν

Εἶναι ἀδύνατον σήμερα νὰ δοθεῖ μὲ ἐπιστημονικὰ κριτήρια ἔστω κατὰ προσέγγισιν ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν θμμάτων τ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

Τὰ συμπεράσματα μετὰ τὰ πρῶτα ... 100 ἄρθρα!

Τὸ σημερινὸ ἄρθρο εἶναι τὸ **ἐκατοστὸ τῆς στήλης «Ὁρθοδοξία καὶ γεωπολιτική»**, σὲ μία πορεία πού ξεκίνησε στὶς 22 Μαΐου τοῦ 2015. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς περιπλάνησής μας εἶχαμε νοτίσει ὅτι **οἱ γεωπολιτικὲς ἀλλαγές πού συμβαίνουν στὸν πλανήτη, εἰδικά ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση τῶν λαῶν πού κατέλυσαν τὴν Δυτικὴ Ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία καὶ σταδιακά ἐγίναν ἡ Εὐρώπη –ἔτσι ὅπως τὴν γνωρίζουμε σήμερα–, ἔχουν ἓνα καὶ μοναδικό σκοπτό: Ἡ νὰ πολεμήσουν ἢ νὰ ὑπερασπίσθουν τὴν Ἀλήθεια καὶ κατὰ συνέπεια τὴν Ὁρθόδοξὴ Πίστη.**

Στὴν μέχρι σήμερα διαδρομὴ μας εἶδαμε πῶς ὁ πλανήτης εἶναι χωρισμένος καὶ διχασμένος, σὲ ὁ,τι ἀφορὰ στὴν νοστοπτία καὶ στὴν συμπεριφορὰ, σὲ Ἀνατολὴ καὶ Δύση. Ἡ διαφορά ἀρχισε νὰ γίνεται ἀκόμα πιὸ αἰσθητὴ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πού τὸ πνεῦμα τῆς Δύσης ἔκανε ἐντονα τὴν ἐμφανήσ του, περίπου τὸ 800 μ.Χ., μὲ τὴν διάσπαση τῆς Δυτικῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, μετὰ τὴν κατάκτηση τῆς Βρετανίας ἀπὸ τοὺς Νορμανδούς καὶ τὸν Δυτικὸ καὶ Κεντρικὸ τμήματός της ἀπὸ τοὺς Γότθους, τοὺς Ὀστρογότθους καὶ τοὺς Βησιγότθους. Τὸ κενὸ ἀνάμεσα στὴν Ἀνατολὴ καὶ στὴν Δύση σταδιακά αὐξήθηκε μέχρι πού ἔγινε ἓνα χάσμα ἀνεφύρωτο –ἰδίως ἀπὸ τὸ σχίσμα τοῦ 1054 μ.Χ. καὶ μετὰ– καὶ ἔτσι παραμένει μέχρι καὶ σήμε-ρα.

Στὰ ἄρθρα πού προηγήθηκαν ἀποδείξαμε ἐπαρκῶς πῶς ἡ **ἰδέα τῆς παγκοσμιοποίησης** εἶναι **προϊόν τῆς Δύσης, ἐνῶ ἡ ἰδέα ἀλλὰ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς κατὰ Θεὸν ἐνώσεως τῶν ἀνθρώπων ἢ καὶ τῆς εἰρηνικῆς συμβιώσεως ἐτεροκλήτων καὶ ἐτεροβηθσίων λαῶν, εἶναι τῆς Ὁρθοδόξου Αὐτοκρατορίας μας.**

Υπάρχει, συνεπῶς, **μεγάλὴ καὶ οὐσίωδης διαφορά:** Ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία **πῆγχε νὰ ἐνώσει πολλοὺς λαοὺς μὲ διαφορετικὴ πίστη καὶ κουλτούρα, γιατί ἐδεῖξε σε-βασμὸ στὴν ταυτότητα τῶν λαῶν πού τὴν ἀποτελοῦσαν.** Τὸ διάταγμα τῶν Μεδιολάνων, πού ἐξέδωσε ὁ τότε αὐτοκράτορας τῆς καὶ μετέπειτα Ἁγίου τῆς Ὁρθόδοξου πίστεως, ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, τὸ 313 μ.Χ. εἶναι **ὁ,τι πιὸ πρωτο-ποριακὸ ἀλλὰ ταυτόχρονα καὶ πετυχημένο** εἶχε γνωρίσει μέχρι τότε ἡ ἀνθρωπότητα. Τὸ διά-ταγμα αὐτὸ **καθιέρωνε γιὰ πρώτη φορὰ σὲ ὁλό-κληρο τὸν κόσμο τὸν σεβασμὸ στὰ πιστεύμα-τα τῶν λαῶν, ἐνῶ ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμαϊκὴ αὐτο-κρατορία ἔγινε ἡ πρώτη πού δὲν προσπαθῆ-σε νὰ ἐπιβληθεὶ δίκωντας τὴν πίστη τῶν λαῶν πού εἶχε κατακτήσει.** Μῆχρι σήμερα τέτοιο κατόρθωμα δὲν ἔχει ἐπαναληφθεῖ.

Ἡ Δύση ἀντιθέτως –ὅπως εἶδαμε μὲ κάθε λε-πτομέρεια μελετώντας τὴν Συνθήκη τοῦ Maastri-cht– **προσπαθεῖ νὰ ἐξαλείψει ὅλα τὰ ἰδιαιτέρη χαρακτηριστικὰ πού ἔχει ὁ κάθε λαὸς καί, κυρίως, νὰ ἀφανίσει ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς **κάθε ἀναφορά στὸν Ἀληθινὸ Θεὸ καὶ στὴν Ὁρθοδο-ξία.****

Ἐξ ἀρχῆς εἶχαμε ἐπισημάνει πῶς βασικὸς ἐκφραστὴς τοῦ Δυτικοῦ πνεύματος σήμερα εἶναι οἱ Η.Π.Α., ἐνῶ εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὸ τὸ δό-γμα πού ἐκφράζει τὴν πολιτικὴ τους καὶ τὸ πῶς τοποθετοῦνται ἀπέναντι στὰ ὑπόλοιπα ἔθνη. Τὸ δόγμα αὐτὸ, πού ἔχει ὡς ἀποκλειστικὸ σκοπὸ νὰ

Ἡ σβούρα

Ἔνα πρώτον σχόλιον εἰς τὸ Δελτίον Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱερραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (27/06/2017)

Τοῦ κ. Σταύρου Αβαγιάννη, Θεολόγου Καθηγητοῦ

Οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος(27/06/2017), ὡσον ἀφορὰ τουλάχιστον, στὸ μᾶθημα τῶν Ὁρσκειυτικῶν, θυμίζουν ἐντονα τὸ παίγνιδι τῆς σβούρας τῶν παιδιῶν μας χρό-νων.

Ἄν τώρα κάποιος ἀναρωτηθεῖ: Αὐτὸ εἶναι καλὸ ἢ κακὸ; Ἡ ἀπάντηση πού μπορεί νὰ δοθεῖ θεωροῦμε ὅτι εἶναι ἀπλή: Ὁ χρόνος θὰ δείξει...

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ μαθητήσος τῶν Ὁρσκειυ-τικῶν, λόγῳ τῆς σβούρας, ἔχει ἀκόμη πολὺ δρόμο νὰ διανύσει...

Σὲ μία πρώτη ἀνάγνωση τοῦ Δελτίου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱερραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος(27/06/2017), δὲν μπορεί παρά νὰ διαφωνήσει κάποιος, μὲ τὴν τακτικὴ τῆς Ἱερρα-ρχίας, νὰ μὴ λαμβάνει οὐσιαστικά, καμιά ἀπόφαση, οὔτε ἀρνητικὴ ἀλλὰ οὔτε καί θετικὴ, ἐπὶ τῶν Προ-γραμμάτων, τῶν ΦΕΚ καὶ τῶν «Φακέλων μα-θητῆς» καὶ ταυτόχρονα νὰ συνεχίζει τὸ διάλογο μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας μέχρι τὴν ἐκδόση τῶν νέ-ων βιβλίων.

Τυπικά, λοιπὸν, ἔχει δικαί ὁ ΠΕΘ νὰ λέγει ὅτι **τὸ ΙΕΠ λέει ψέματα, ἀσχετὴ μαοῦρ προπαγάνδα καὶ ἐξαπατὰ τὴν κοινὴ γνῶμη,** μὲ τὴν ἀνακοίνω-σὴ τὴν ὁποία ἐξέδωσε καὶ στὴν ὁποία προσπαθεῖ νὰ παρουσιάσει τὴν Ἱερραρχία ὅτι ἀποδέχεται τὸ νέο Πρόγραμμα. Στὴν οὐσία, ὁμως, γιὰ νὰ εἰμαστε ἀκριβοίκατοι, ἡ μὴ ψηφοφορία στὴν Ἱερραρχίᾳ γιὰ τὸ νέο Πρόγραμμα καὶ ἡ ἀπόφαση γιὰ συνέχιση τοῦ διαλόγου ἀπὸ τὴν ἰδίᾳ ἐπιτροπῇ τῆς Ἱερραρχίας μὲ τὸ Ὑπουργεῖο, εἶναι στοιχεῖα πού φαίνεται νὰ μαρτυροῦν ἀδιέξωση στὰ ὅτι κάποιοι πετυχαίνουν τὸ σκόχο τους, πού δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν μὲ κα-θε τρόπο ἐπιβολὴ τοῦ νέου Προγράμματος καὶ τὴν προώθησιν συγγραφῆς νέων ἐγχειριδίων γιὰ τὸ μᾶθημα τῶν Ὁρσκειυτικῶν.

Ἄν κάποιος τώρα, θελήσει νὰ ἰσχυριστεῖ, χρησι-μοποιώντας τοὺς Ὅρους νίκῃ καὶ ἦπτα, ὅτι τὸ ἀπο-τέλεσμα αὐτὸ εἶναι ἥπτα τῆς ΠΕΘ, οφείλουμε νὰ τοῦ ἀπαντήσουμε ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτῇ, μάλλον εἶναι ἥπτα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ιερωνύμου, τῆς Ἱερραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ μαθητήσος τῶν Ὁρσκειυτικῶν, τῆς Ὁρθό-δοξης Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς, τῆς ἐπιστήμης τῆς Θεολογίας, τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως καὶ ὅτι, οὐσιαστικά, **στρέφεται ἐναντίον τῆς πνευμα-τικῆς καὶ ὀρθόδοξης χριστιανικῆς κατάρτισης τῶν παιδιῶν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ.** Διότι ἡ ΠΕΘ δὲν κάνει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὰ δικαιὰ τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ νὰ κηρύττεται γιὰ νὰ τιμᾶται τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι τὰ ὀνόματα τῶν ψευδοσωτῆρων θεῶν τῆς πολυθεΐας καὶ τῆς πολυπολιτισμικότητας. Ἡ θέσις μας αὕτη θεωροῦμε ὅτι στηρίζεται ἐπίσης

ΕΝΑ ΝΕΟ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

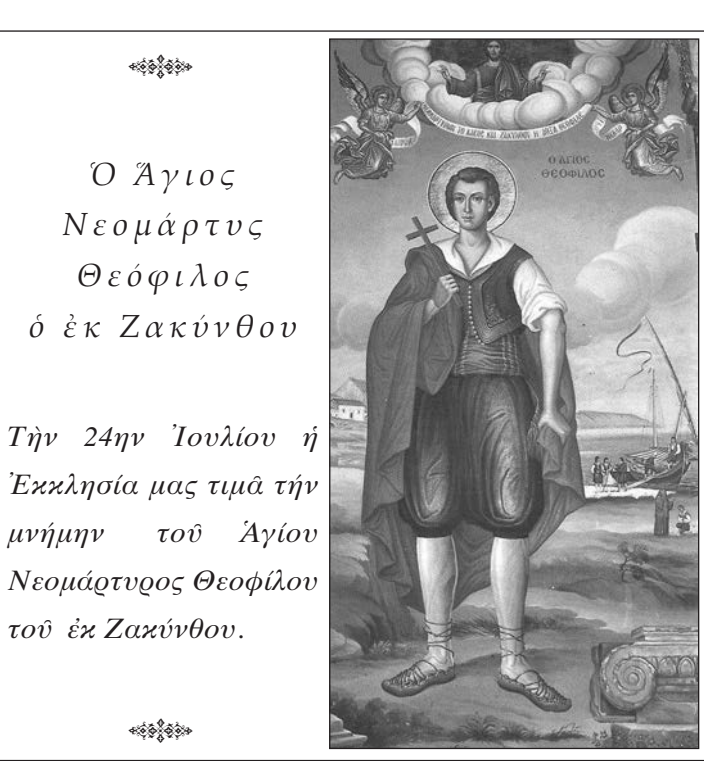
Μπορεῖτε νὰ βοηθήσετε τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα τοῦ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ» γράφον-τας ἓνα νῆο συνδρομητῇ.

Ὁ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ» Μάχεται - Διαφω-τίζει - Ενυμερώνει.

Αγωνίζεται διὰ τὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὸ Γένος.

Γράφτε ἓνα νῆο συνδρομητῇ, γιὰ νὰ φθάσῃ ἡ φωνὴ τοῦ πῶ μαρκία καὶ νὰ γίνῃ πῶ δυνατῇ.

Ὁρθόδοξος Τύπος

Ἀπολογητικαὶ Ψηφίδες

(8ον)
Ἡ ἄρετὴ εἶναι κολλητική, ἀλλὰ οἱ δεξιότητες ὄχι
36. «Ὁ Λιζόυ, ὅσο δυνατὴ ὄρασι κι ἂν εἶχε, ἀφοῦ μπορούσε νὰ διακρίνῃ μιὰ τρίχα τοῦ φθινόπωρου στὰ ἐκατὸ βήματα, δὲν κατᾱφερε νὰ ἐπιφωλεῖῃ ἀπ’ τοὺς ἄλλους, οὔτε ὁ Βοῦ Χοῦο, ὁ ὁποῖος λέγεται ὅτι σήκωνε μὲ τὰ χέρια του βάρος χιλίων λίβρων, μπόρεσε νὰ δώσῃ ἔστω καὶ τὴν ἐλάχιστῃ ἀπ’ τὴ δύναμὶ του σὲ κάποιον».
Εγωῖσμός
37. Ὁ Charles de Gaulle «συνήθιζε νὰ παρομοιάζῃ τὸν ἐαυτὸ του μὲ τὸ καμπαναριὸ τοῦ χωριοῦ. Ὅ,τι κι ἂν συνέβαινε ἀπὸ κάτω, εἶτε καλὸ εἶτε κακὸ, τὸ καμπαναριὸ συνέχιζε νὰ ὑπάρχῃ, ὑποδει-κνύοντας καὶ ἀποδεικνύοντας τὴν ἰδίᾳ τὴν ὑπαρξί τοῦ χωριοῦ».
Μπράβο μορφωμένοι!
38. «Οἱ ἄνθρωποι, πέρα ἀπ’ τὰ Βραχίονη Ὅρη, εἶχαν τόσο λίγες γνώσεις γιὰ τὴν τέχνῃ, ὥστε ἓνας προστάτης τῶν τεχνῶν—κάποι-ος πρῶνῃ ἀνθρωκινόμορς— ἔκανε μῆνυσι στὴ σιδηροδρομικὴ ἐταιρεία, γιὰτὸ τὸ γύψινο ὁμοίωμα τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου, τὸ ὁποῖο εἶχε φέρεῖ ἀπὸ τὸ Παρίσι, τοῦ παραδόθηκε χωρὶς χέρια. Αὕτῃ τῇ δίκῃ τὴν κέρδισε καὶ μάλιστα ἀποζημιώθηκε πλουσιοπά-ροχα».

Ἐπίδρασι ἀπὸ εἰκόνα καὶ ὄχι ἀπὸ πραγματικότητα
39. «Τίς ὀμίχλες τοῦ Λονδίνου τίς χρησιμοποιοῦμε ὡς τὴν ὑπερ-βολή. Ἐχουν γίνῃ ἡ μενίερα μίᾱς σχολῆς καὶ ὁ ὑπερβολικὸς ρεα-λισμὸς τῆς προκαλεῖ βρογχικά στους ἀνοήτους. Ἐκεῖ πού οἱ καλ-λιερημένιοι ἀποκομίζουν μιὰ ἐντύπωσι, οἱ ἀκαλλιέρηγοι ἀρτᾱ-ζουν ἓνα συνᾱχι».
Αὐτογνωσία, μὴδὲν!
40. Γράφει ὁ Π. Πάσχος: «Θυμάμαι, κάποτε, εἶχα γράψῃ ἓνα τοσυετὸρ οχόλιο, γιὰ κάποιους τύπους, πού ἀλλάζων οχῆμα καὶ χρώμα, σύμφωνα μὲ τὸ περιβάλλον, ὅπως ἐκεῖνα τὰ ἔρπετα, τὰ ὁποῖα τὰ εἰδικὰ ἐγχειρίδια ὀνομαζοῦν "χαμαιλόντες", καὶ περιέ-γραφα τῆς δυσᾱρστες καὶ σχιμερῆς συμπεριφορῆς τους μεταξὺ τῶν συνανδῶλων τους συγγραφῆων. Ὅταν, σὲ λίγες μέρες μὲ βρῆκε ὁ συνᾱδελρος, πού μοῦ εἶχε "ἐμπνεῦσει" τὸ σόχλιο, μοῦ λέ-ει τρανταχτά: "Πολὺ καλά τοὺς τὰ ψαλες; πολὺ τὸ φχαριστήθηκα, πού τοὺς τὰ εἶπες ἔξω ἀπ’ τὰ δόντια!" Ἦταν ᾱδύνατον νὰ φαν-τασθῇ ὁ δυστυχῆς, πῶς ἀφορμὴ τοῦ σχολίου εἶχε σταθῇ ὁ ἴδιος!».
Συνέπεια!
41. «Συνέβη: Ὑπῆρχε στὸ δικαστήριὸ μιὰ ὑπόθεσι ἐναντίον τοῦ Ναοραντίν καὶ ὁ δικαστῆς τὸν ρώτησε: —Πόσαν ἐτῶν εἶσαι, Ναοραντίν; Καὶ ἐκεῖνος εἶπε: —Εἶναι γνωστὸ σὲ ὅλους πῶς εἶμαι 40 ἐτῶν. Ὁ δικαστῆς ἐξεπλήγη καὶ εἶπε: —Μά, πρὶν ᾱτὸν 5 χρόνια ἵσους καὶ πάλι στὸ δικαστήριο καὶ σὲ ρώτησα καὶ μοῦ εἶπες καὶ τότε πῶς εἶσαι 40. Πῶς εἶναι δυνατόν; Ὁ Ναοραντίν ἀπάντησε: —Εγὼ εἶμαι συνετῆς ἄνθρωπος, κύριε. Ἀπ’ τὴ στιγμῇ κατὰ τὴν ὁποία ἐγὼ λέω τί εἶμαι 40, εἶμαι 40. Μπορεῖτε νὰ βασισθῆτε πᾱ-νω μου».
<i>Γράφει ὁ Αρχιμ. Ἰωάννης Κωστώφ</i>

Ἑπιστημονικά ἀβάσιμοι αἱ ἀπόψεις...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛ.

δὲν σεβόμεθα τοὺς ἀλλοδαπούς, δὲν σεβόμεθα τὴν ἑτερότητα, ὅπ «ὁ πλανήτης ἔχει γίνῃ ἓνα χωρίο», ὅπ ἄλλως ἐπιφέρουμε «φονταμεντα-λιστικῆς ἀκράσις ἰδέες» κ.τ.λ Ὅλα αὐτὰ ἀναφέρονται ἀποσπασμα-τικῶς χωρὶς καμμία ἐπιστημονικὴ αἰτιολόγησι. Καὶ ἂν ἡ ἀνεμνόμε-νῃ ἀπόφασι τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας δὲν ἀποδεχθεῖ τῆς ἀπό-ψεως τοῦ Σεβασμιωτάτου, τί θα εἴπωμεν; Ὅτι οἱ δικαστὲς τοῦ Συμβου-λίου Ἐπικρατείας εἶναι ρασισταί, φονταμενταλισταὶ καὶ τὰ τοῦτοις ὁμοιοι; Ἐάνν δυνατόν ἡ Σεβαστὴ Ἱερὰ Σύνοδος, νὰ υιοθετήσῃ τέτοιες ἀπόψεις;

5) Ὁ Σεβασμιώτατος πάντως εἰς ὀρισμένον σημεῖο φαίνεται νὰ ἀπο-δεχεται τὸ **ἐπικίνδυνο τῆς πολυβηρσκειυτικῆς ὕλης τοῦ μαθημά-τος τῶν Ὁρσκειυτικῶν, τουλάχιστον διὰ τοὺς πιὸ μικροὺς μα-θητὰς καὶ ζητεῖ τὰ στοιχεῖα τῆς ὕλης αὐτῆς εἰς τὴν πρωτοβάθμια ἐκπαίδευση νὰ ἐλαχιστοποιηθοῦν, ὥστε νὰ ἀποκλεισθεῖ ὁ κίν-δυνος τῆς βηρσκειυτικῆς συγχύσεως καὶ τοῦ συγχρητισμοῦ.** Ἄρα ὑπὸ ὀρισμένες προϋποθέσεις αὐτοσυναρτεῖται. Πράγμα πού γεννᾱ σωρεῖα ἐρωτημάτων: Π.χ., ἐδῶ δὲν ἔχουμε παραβῆσαι τὸ ρα-σισμοῦ καὶ τὸ σεβασμοῦ τῆς ἑτερότητας; Ἐνῶ σὲ ἄλλους χώρους ἔχουμε; καὶ πῶς δικαιολογεῖται ἡ τοιαύτῃ διαφοροποίηση;

6) Τέλος ὁ Σεβασμιώτατος (εἰς τὴν σελίδα 196 τοῦ περ. ΕΚΚΛΗ-ΣΙΑ) φαίνεται νὰ ἀποδέχεται τὴν εἰς τὰ σχολεῖα εἰσαγωγὴν τοῦ θέμα-τος «εμφυλές ταυτότητες» (ἂν κατάλαβα καλά, διότι οἱ ἐν λόγω ἀπό-ψεις τοῦ εἶναι κάπως ἀσάφεις). Τὸ θέμα αὐτὸ ἀπαιτεῖ λιαν ἐξονυχι-στικὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν, εἰς τὴν ὁποῖαν προέβην (ὕπ’ ὀμνῃ ὅπ τυγχάνω δριοτύπου διδάκτωρ πανεπιστημίου μὲ θητεῖαν εἰς πανε-πιστήμια Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τυγχάνω συγγραφεὺς διακο-σίων περὶπτου ἔργων ἐπιστημονικῶν πού ἔχουν μάλιστα βραβευθεῖ ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν δύο φορές). Τὴν ἔρευνά μου αὕτην σᾱς τὴν ὑποβάλλω συνημνῶν, διὰ τῆς ὁποίας καὶ ἀποδεικνύεται ὅπ ἡ εἰς τὰ σχολεῖα εἰσαγωγὴ τοιαύτης ὕλης εἶναι **ἐπιστημονικῶς ἀπα-ράδεκτῃ καὶ λιαν ἐπικίνδυνῃ, ὡς δέχονται οἱ διαπρεπέστεροι καὶ κορυφαῖοι ἐπιστήμονες τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τῆς ἀπόψεως τῶν ὁποίων ἀναπαράγῳ ἐπὶ λέξει.**

7) Τελειώνοντας ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν ὅπ οἱ ὡς ἂν ἀπόψεις μου εἶναι καθαρὰ ἐπιστημονικῆς καὶ εἰς καμμίαν περίπτωση προσωπι-κῆς, σεβόμεαι δὲ δεινότης καὶ εἰς τὸν ὡριστον βαθμὸν τὸ κύρος, τὴν προσωπικότητα, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑῶρας Σπτεσῶν καὶ Αἰγίνης εὐχόμενος ἐπιτυχίε εἰς τὸ βαρὺ ἔργον του.

Ασπαζόμενος τὴν Σεπτῆν Ὑμὸν Δεξιᾶν διατελῶ

Μετὰ βαθύτατου σεβασμοῦ

Γιὰ τὶς ὀμιλίες τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀθανασίου Μυτιληναίου σὲ CD
Βασίλειος Παπαδόπουλος
Τ.Θ 40909, Μιζροχώρι, 19014 Κατανδράτῃ
Τηλ. 22950.56080, 6946.004 136

Νεανικά Ζητήματα

Εἶμαι 15άρης! Οὐαί! Οὐαί!

Ἐπιτέλους ἔγινα 15 χρονῶν! Δὲν εἶμαι πιὰ τὸ νιάνιαιο πού ἔστεται Μεγάλῳσα! Βρίσκομαι στὴν ἐφηβεία! Κι αὐτὸ πρέπει ὅλοι νὰ τὸ καταλάβουν. Μὲ πρώτους τοὺς γονεῖς μου!

Στ’ ἀλήθεια, ποῖος δὲν τὸ ἔχει πειῖ αὐτό, καλοὶ μου φίλοι; Ποῖος δὲν ἔχει νοιώσει ὑπερήφανος γι’ αὐτὴν τὴν ἡλικιακὴ ... κατάκτηση; Ἀκόμη κι ἀπ’ τῆς μικρότερες ἡλικίες τὸ λέγαμε, ἀκόμη καὶ τότε πού εἰμαστε παιδιὰ! Ζᾶς θυμίζω... “Θὰ πᾱς στὸ σχο-λεῖο”, δηλαδὴ τὴν πρώτη τάξη δημοτικοῦ, λέγαμε καὶ καμαρώναμε πολὺ! Τὸ ἴδιο καὶ στῆς ἐπόμενες τάξεις, καὶ στὴν ἔκτῃ τοῦ δημοτικοῦ ἰδιαίτερα! Τὸ 15άρης, ὅμως, εἶναι κάτι ἄλλο! Ὅπως καὶ τὸ 16άρης, τὸ 17άρης καὶ τὸ 18άρης, γιὰτὶ ὄχι;

Κι εἶναι κάτι τὸ διαφορετικὸ, καὶ τὸ λέμε γιὰ νὰ τὸ ἀκούσουν ὅλοι, μὲ τὴν ἔννοια ὅτι ὡς μεγάλῳι πιὰ πού εἰμαστε, μπορούμε νὰ κάνουμε ὅ,τι θέ-λουμε! Νὰ ὀρίσουμε ἐμεῖς τὴ ζωὴ μας κι ὄχι νὰ μᾱς τὴν ὀρίζουν! Νὰ κινουμαστε ὅπως μᾱς κατέβει, νὰ δρούμε ὅπως μᾱς ἄρεσει, υιοθετώντας ἀπολύτως συμπεριφορὲς καὶ πρακτικὲς τῶν μεγάλων!

Ὡστόσο, αὕτῃ ἀκριβῶς ἡ κατάσταση στὴν ὁποῖα βρισκόμαστε φίλοι, θέλει πάρα πολὺ προσοχὴ καὶ ἰδιαίτερα τὴν ἐποχὴ μας. Ἀπὸ μᾱς ἐξαρτάται νὰ γίνῃ ἡ γιὰ τὸ καλύτερο ἢ γιὰ τὸ χειρότερο! Καὶ νὰ στιγματiseῖ γιὰ πάντα τὴ ζωὴ μας!

Νὰ τί θέλουμε νὰ ποῦμε...

Δὲν μεγαλώσαμε, καὶ γίναμε 15άρηδες, ἢ καὶ 16άρηδες, 17άρηδες καὶ 18άρηδες γιὰ ... τὴν αμαρτία! Γιὰ νὰ ξενητᾱμε δηλαδὴ, νὰ γυρίζουμε ἐδῶ κι ἐκεῖ ἀνεξέλεγκτα, μόνοι ἢ καὶ μὲ τὴν ὁποῖα παρέα καὶ τὸν ὁποῖο φίλο, νὰ κάνουμε αὐτὸ ἡ ἐκε-ῖνο τὸ ἀμαρτωλὸ, πού ἀνῆκε σαφῶς στὴν κακὴ καὶ τὴν ἀμαρτωλὴ συμπεριφορὰ κάποιων μεγᾱ-λων καὶ ὄχι ὅλων τῶν μεγάλων.

Μεγαλώσαμε καὶ μεγαλώηουμε, γιὰ νὰ εἴμα-στε πιὸ ὡριμοί, πιὸ σοβαιοί, πιὸ μετρημένοι, πού υπεύθυνοι, πὸν ὁλοκληρημένοι ὡς προ-σωπικότητες, δρώντας ἀνωτέρα, παίρνοντας σοβαρῆς ἀποφάσεις γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ μέλλον μας, βοηθώντας τὴν οἰκογένειά μας, τοὺς γο-νεῖς ἀλλὰ καὶ τὰ μικρότερα ἀδελφία μας. Ὅπως πάντα ἐξῆλλου τὸ σύνολο τῶν μεγάλων. Γιὰτὶ δὲν βλέπουμε αὕτῃ τὴν πλευρὰ τῶν πραγμάτων, πού εἶναι ἀσφαλῶς καὶ ἡ οὐσια-στικῇ;

Κάποτε ρώτησαν μιὰ γιανιά, τί κάνουν τὰ παιδιὰ τῆς καὶ ἰδιαίτερα ὁ Γιωργάκης, τὸ γέγονακι τῆς. Κι ἐκεῖνῃ ἀπάντησε ὡς ἑξῆς: “Ὁ Γιωργάκης τώρα πᾱ μεγάλῳος ... Εἶναι 15άρης! Σευχάριε, πίνει, καπνίζει, βρίζει...” Καί μ’ αὐτὸ τὰ εἶπε ὅλα ἡ για-μιὰ! Δυστυχῶς αὕτῃ εἶναι ἡ κατάσταση, στὴν ὁποῖα θέλῃ νὰ βρεθεῖ καθένας πού λέει πῶς με-γάλῳσε!

Στὴ σύγχρονῃ γλώσσα αὐτὸ λέγεται... «τῶινς» (twens)! Πρὸκειται γιὰ Ἀμερικανικοὺς σύγχρονο ὁρο γιὰ τὸ φαινόμενον τῶν παιδιῶν πού υιοθετοῦν ὅλο καὶ περισσότερο «μεγαλί-στικες» συνηθῆες ἐκδιώκοντας ὅσο γίνεται πὶὸ γρήγορα ἀπ’ τὴ ζωὴ του τὴν παιδικότητα καὶ τὴν ἀβώσπητα!

Τὸ βλέπει κανεῖς αὐτὸ ἀκόμη καὶ στὰ παιδιὰ, γιὰ νὰ μὴ ποῦμε καὶ τὰ νήπια, ἀπ’ ὅπου ἀρχίζει ὅλο αὐτὸ τὸ κακὸ. Ἐκεῖ στὸ 8χρονο κοριτσάκι πού ἡ μαμά του τὸ πηγαίνει στὸ πάρτι μὲ στρασάκια στὸ πρόσωπό του καὶ μαλλιά καὶ μὲ μικροσκοπικὸ μπλουζάκι πού τοῦ ἀφήνῃ ἔξω τὴν κοιλιά καὶ τὸν ἑνα ὡρὸ!

Μάλιστα, γιὰ νὰ μείνουμε στὰ παιδιὰ, στὰ κατα-στήματα τῶν παιγνιδιῶν, ὑπάρχει τὸ ἰδιαίτερως δημοφιλὲς χρωματιστήριον νυχιῶν, τὸ σὲ γιὰ χτε-νίσματα μαλλιών, ἡ συλλογὴ κοσμημάτων, τὰ σύνε-ργα τοῦ μακιγιζᾱ! Στῆς δὲ κρεμάστρες παιδικῶν παιγνιδιῶν ὅλο καὶ συνατᾱ κανεῖς ροῦχα μὲ σκληρὰ ἐνῆλικα χρώματα! Πέραν τοῦ ὅτι τὰ παι-διὰ αὐτὰ παίζουν ρὸκ καὶ ποτὶ ἐκδοχῆς παιδικῶν τραγουδιῶν!

Τὶ νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὴν ... Μπάρμπι; Κάποτε τὰ παιδιὰ μὲ ἔπαιζαν μὲ κοῦκλες ...

Οἱ ἐκπαιδευτικὲς ψυχολογὸι ἀποκαλοῦν τὰ παι-διὰ αὐτὰ «μικρομέγαλα», ἀφοῦ ὅλα πᾱνω τους εἶναι ... μικρομέγαλα! Κι ἀφοῦ ἔτσι «μικρομέγα-λη» εἶναι ἡ ἐμφάνισή τους, γιὰτὶ ἂν μὴ εἶναι «μι-κρομέγαλα» καὶ τὰ λόγια τους, καὶ ἡ σκέψῃ τους καὶ ἡ συμπεριφορὰ τους; Καὶ μάλιστα χωρὶς νὰ γνωρίζουν τί ἀκριβῶς σημαίνουν τὰ ἀσχῆμα αὐτὰ

Ὁ Ἀρχ. Ἀβανίας ᾱδικεῖ τὴν Ἐκκλησίαν

Ἀγαπητὲ Ὁρθόδοξε Τύπε,

Εἶναι στοιχειῳδῆς δημοκρατικὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράζονται ὅλες οἱ ἀπόψεις γιὰ τὰ ἐπικραυα ζῆ-τήματα τῆς πόλεως. Αὐτὸ πού πρέπει νὰ καταδι-κάζεται εἶναι ὁ φανατισμὸς, τὸ μ

Κριτική αξιολόγησις τῶν προγραμμάτων Δημοτικοῦ - Γυμνασίου τῶν ἔτους 2016 εἰς τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἀλλὰ καὶ δὲν τὴν ἀντιστρατεύεται. Διότι ἐάν τὴν ἀντιστρατεύεται, τότε τὸ σύνολο τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν μαθητῶν θὰ ἀποκτήσῃ καλοῦς καὶ ἀναφαίρετο δικαίωμα ἀπάλλαγής ἀπὸ τοῦ μᾶθημα αὐτό. Τὸ μάθημα αὐτὸ βοηθᾷ τὸν ὀρθόδοξο χριστιανὸ μαθητὴ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν ὀρθόδοξήν χριστιανικὴν συνείδησίν του καὶ τὸν ἐνημερώσῃ γιὰ τίς μὴ ὀρθόδοξες ἐκκλησίες καὶ γιὰ τὰ θρησκευτικὰ τῆς ὑψηλῆς. Ἐπίσης ἐνημερώνει τὸν μὴ ὀρθόδοξο χριστιανό, τόσο γιὰ τὴν ὀρθόδοξήν χριστιανικὴν πίστιν, ὅσο καὶ γιὰ ὅλα τὰ ἀνωτέρω.

Β΄. Σχολικά πρόγραμμα καὶ βιβλία θρησκευτῶν δημοτικοῦ καὶ γυμνασίου ἀπὸ τὸ 2003 ἕως καὶ τὸ 2016

Τὸ ἀμέσως προηγούμενον πρόγραμμα σπουδῶν στὰ θρησκευτικὰ δημοτικοῦ καὶ γυμνασίου, τὸ ὁποῖο ἴσχυσε μέχρι καὶ τὸ σχολικὸ ἔτος 2015-16 ὀνομαζόταν Διαθεματικὸ Ἐνιαῖο Πλαιοῖο Προγράμματος Σπουδῶν (Δ.Ε.Π.Π.Σ.) καὶ ἐκδόθηκε τὸ 2003. Εἶχε σωστὴ γενικὴ διάρθρωση, ὅμως περιεῖχε καὶ τὰ ἐξῆς σοβαρὰ σφάλματα:

α) Εἶχε συντεθεῖ βάσει ἀρχῶν, οἱ ὁποῖες εἶναι δυνατόν νὰ κριθοῖν ἀντισυναγματικές.

β) Εἶχε ἀπαλείψει ὀρισμένα θέματα ἀπαραίτητα γιὰ τὴ διαπαιδαγύγησιν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ὅπως π.χ. τοὺς δύο ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἱεράρχες, Ἐρηγόριο Θεολόγο καὶ Ἰωάννη Χρυσόστομο ἀπὸ τῆς Γ΄ γυμνασίου. Ὅμως παρ’ ὅλα αὐτὰ προέβλεπε τὴ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ιστορίας στῇ Γ΄ γυμνασίου ὡς ἐνιαίου συνόλου μὲ τὴν ὀρθή σειρά καὶ χωρὶς ἀλλοτρίες προσμείξεις σέ κάθε θεματικὴ ἐνότητα.

γ) Εἶχε μεθεσθῇ τὴ διδασκαλία λίγων θεμάτων ὀρθόδοξοι θεολογίας σὲ ἐσφαλμένον σχῆμα τὸ σχολικὸ ἔτους. Αἰταιοῦσε π.χ. τὴν ἀποστολὴν τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου στὸ τέλος τῶν μαθημάτων, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦσαν στὴν Παλαιὰ Διαθῆκὴ στὴν Α΄ γυμνασίου – ὅμως παρ’ ὅλα αὐτὰ προέβλεπε τὴ διδασκαλίαν τῆς Παλαιᾶς Διαθῆκης ὡς ἐνιαίου συνόλου στὴν Α΄ γυμνασίου.

Βάσει τοῦ προγράμματός ἐκείνου ἐξεδόθησαν σχολικὰ βιβλία τὸ 2006. Ἡ τότε ἀρνητικὴ κριτικὴ δὲν ἀφορούσε τόσο τὸ πρόγραμμα, ὅσο τὰ σχολικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα ἐγράφησαν βάσει αὐτοῦ καὶ εἶχαν πολλὰ περισσότερα προβλήματα ἀπ’ ὅ, τι τὸ πρόγραμμα αὐτὸ καθ’ αὐτό. Διότι τὸ πρόγραμμα διέγραφε τὶς γενικεὶς ἀρχές συγγραφῆς τῶν βιβλίων, οἱ δὲ συγγραφεῖς ὑπέπεσαν ἀφ’ ἐαυτῶν σὲ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ πρόγραμμα σφάλματα, θεολογικά, ιστορικά, γλωσσικά, ὅπως ἐπίσης χρησιμοποίησαν ἐνίοτε ἐσφαλμένῃ ὁρολογία καὶ ἄλλοτε δὲ ἀπέτυχαν νὰ ἀναλύουν ὀρθῶς ἢ ἐπαρκῶς τὰ ὑπὸ ἐξέτασιν θέματα, ἢ δὲ εἰκονογράφησαν τὸν ἐν λόγῳ ἐγγεiriδίου παρουσίαζε ἐξ ἑοῦ σοβαρὰ προβλήματα.

Ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα, μὲ τὰ προγράμματα τύπου religious literacy, τὰ ὁποῖα ἐπιχειρεῖται ἀπὸ τὸ 2011 ἕως καὶ τὸ 2016 νὰ ἐπιβληθῶν στὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, ὅπως θὰ δοῦμε παρακάτω, ὄχι μόνον δὲν ἀπαλειφθήκαν, ἀλλὰ καλλιεργήθηκαν ἔντονα καὶ κυριολεκτικὰ γιγαντίωθηκαν.

Πρέπει ὅμως νὰ ἐπισημανθῶν ἕθ εκτικό στοιχεῖο, ὅτι τὸ Δ.Ε.Π.Π.Σ. τοῦ 2003 προέβλεπε ἐνημέρωσιν γιὰ τίς μὴ ὀρθόδοξες χριστιανικὲς ἐκκλησίες καὶ γιὰ τὰ θρησκευμάτα στῇ Στ΄ τάξιν τοῦ δημοτικοῦ σχολεῖου. Ἡ ἐνημέρωσιν αὐτὴ ἐπιτυγχάνονταν μὲ διδασκαλίαν τῶν βασικῶν χαρακτηριστικῶν τῶν μὴ ὀρθοδόξων χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν μὴ χριστιανικῶν θρησκευμάτων, τὰ ὁποῖα διδάσκονταν κεχωρισμένα ὡς αὐθιάρκτα καὶ ἀνεξάρτητα, καὶ ποτὲ δὲν ἀνακρίναν ἀνάμεικτα μὲ τὴν ὀρθόδοξήν πίστι καὶ ζωὴ ἢ ἀνάμεικτα μετὰξὺ τῶν. Ἐπιτυγχάνονταν δὲ μὲ σαφῇ καὶ εὐσύννοπῳ τρόπῳ μὲσα σέ τέσσερις διδακτικὰς ὥρες. Στὸ δὲ γυμνάσιο προέβλεπε διδασκαλίαν γιὰ τὴ σημερινὴ κατάσταση τῶν μὴ ὀρθοδόξων χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν (ρωμαιοκαθολικῶν καὶ προτεσταντῶν) σὲ δύο διδακτικὰς ὥρες μὲ τρόπο εὐσύννοπῳ καὶ περικεικλῶ.

Γ΄. Ἀπότερια εἰσαγωγῆς τοῦ βρετανικοῦ religious literacy εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα (2011-2015)

Απὸ τὸ σχολικὸ ἔτος 2011-12 ἐπιχειρεῖται νὰ μεταφερθεῖ τὸ *σύστημα religious literacy*, ἀπὸ τὴ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ στὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸν μάθημα. Τὸ *σύστημα* religious literacy δὲν εἶναι κατοχυρωμένον κατὰ κανένα τρόπο βάσει τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, οὔτε βάσει τῶν διεθνῶν συνθηκῶν. Ἡ δὲ ἐπιβολὴ του θίγει ἀνεπανόρθωτα τὰ ἀνθρωπῖνα δικαιώματα τόσο τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανοῦ μαθητῇ, ὅσο καὶ τοῦ ὁποιοῦδ-ποτε.

Τέτοιου εἶδους προγράμματα γιὰ δημοτικὸ καὶ γυμνάσιο ἐκδόθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 2011. Πιλοτικὲς ἐφαρμογὲς προγραμμάτων βασισμένων στὸ religious literacy ἐπιχειρήθηκαν στὸ δημοτικὸ καὶ στὸ γυμνάσιο κατὰ τὰ σχολικὰ ἔτη 2011-12 καὶ 2012-13 καὶ ἀπέτυχαν. Διότι ἐκτός τῶν ἐσφαλμένων γενικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἐπικίνδυνος διαρροῶσεως, ὑπῆρχαν στὴν ἀρχικὴ ἐκδόσιν τῶν προγραμμάτων καὶ σοβαρὰ θεολογικά καὶ ιστορικὰ σφάλματα.

Τὸ ἴδιον πρόγραμμα κυκλοφόρησε τὸ ἔτος 2014 μὲ ὑποτιπῶδες ἀλλαγές. Σέ ὀρισμένες μάλιστα περιπτώσεις ἡ προσπάθεια γιὰ ἀλλαγὴ τοῦ προγράμματος ἀπέωσεν περισσότερον συγκεχυμένον ἀποτέλεσμα. Πλὴν ὅμως ἡ ἀποτυχία δὲν ἀποτελέσας ἀνασχετικὸν παράγοντα τῆς περαιτέρω ἀπότερις ἐπιβολῆς!

Απὸ τὸ 2011 ἕως σήμερα[9] ἄλλαξαν στὰ Προγράμματα κάποια συμβεβηκότα, γιὰ νὰ μιλῶσουμε λίγο μὲ ἀριστοτελικούς ὁρους, δὲν ἀλλάξε ὅμως ἡ οὐσία τους[10]. Θὰ δώσουμε ἕνα χαρακτηριστικὸ παράδειγμα: στὴν ἐκδόσιν τοῦ 2011 ὑπῆρχε στῇ Γ΄ δημοτικῇ ἡ ὑπ’ ἀριθμὸν 2 θεματικὴ ἐνότητα μὲ τίτλο «Κυριακὴ: μία σημαντικὴ ἡμέρα τῆς ἐβδόμαδας». Ἡ ἐνότητα αὐτὴ ἐκτός ἀπὸ στοιχεῖα γιὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν περιελάμβανε καὶ στοιχεῖα γιὰ τὸν Ἰουδαϊσμό, τὸν Ἰσλαμισμό, τὸν Ἰνδουισμό, τὸν Βουδισμό, τὸν Ταϊσισμό. Στὴν ἐκδόσιν τοῦ 2016, ὅπου ἡ ἴδια ἐνότητα ἔχει τὸν ἀριθμὸ 3, ἔχουν ἀφαιρεθεῖ τὰ ἀφωρῶντα στὸν Ἰνδουισμό, τὸν Βουδισμό καὶ τὸν Ταϊσισμό στοιχεῖα, ἀλλὰ παρέμειναν τὰ ἀφωρῶντα στὸν Ἰουδαϊσμό καὶ στὸν Ἰσλαμισμό. Κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπο δόθηκε μὲν μία ψευδαῖσθησις τροποποιήσεως τῆς ἐνότητας, ὅμως αὐτὴ παρέμεινε ἐν τέλει πολυθρησκειακὴ καὶ ἐπικίνδυνὴ τόσο γιὰ ὀρθοδόξους χριστιανούς ὅσο καὶ γιὰ ἀλλοθρησκούς μαθητές. Διότι τὸ ὁκτάχρονον ὀρθόδοξο παιδί, ἐάν διδασθεῖ τὴν ἐνότητα ὡς ἔχει ὑπὸ τὸν ὡς ἄνω τίτλο καὶ ὡς ὡς ἄνω περιεχόμενον θὰ παραπλανηθεῖ καὶ θὰ νομίσῃ ὅτι ἡ Ἐκκλησία στὴν ὁποῖα ἀνήκει ταυτίζεται μὲ Ἰουδαϊσμό καὶ Ἰσλαμισμό. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὁποιοῦσθε ἄλλο ὁκτάχρονον παιδί, εἴτε Ἰσραηλιτὸπουλο, εἴτε μουσουλμανόπουλο, εἴτε ἀνήκον σὲ ὁποιοῦδήποτε ἄλλο θρήσκευμα, θὰ νομίσῃ ὅτι αὐτὲς οἱ τρεῖς πίστεις ταυτίζονται.

Δ΄. Προβλήματα τῶν βάσει τοῦ βρετανικοῦ religious literacy προγραμμάτων δημοτικοῦ-γυμνασίου ἔτους 2016

Παρ’ ὅλη τὴν ἀποτυχία τῶν προγραμμάτων τοῦ 2011 ὡς πιλοτικῶν καὶ τὰ ἀκόμη σοβαρότερα σφάλματα, τὰ ὁποῖα ὑπερῴσθησαν στὴν ἐκδόσιν τους τὸ 2014, ἀποφασίσθηκε ἡ νέα ἐκδόσις τους, ἡ ὁποῖα περιλαμβάνεται στὸ ΦΕΚ Β 2920 τῆς 13/9/2016 νὰ ἐπιβληθεῖ σὲ ὅλα τὰ δημοτικὰ καὶ γυμνασῖα τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Πρέπει ὅμως ἐδῶ νὰ ἐπισημανθεῖ, ὅτι τὰ προγράμματα τοῦ 2016 διεισπύησαν αὐστηρώς τὴν αὐτὴ γενικὴ φιλοσοφία καὶ τὴ γενικὴ διάρθρωσιν μὲ ἐκείνα τοῦ 2011 παρ’ ὅλη τὴν δημοσιευμένην πολυσέλιδη ἀρνητικὴν κριτικὴν, ὅπου καταδεικνύονταν τὰ σφάλματα τῶν προγραμμάτων τύπου religious literacy καὶ ἀποδεικνύεται ὅτι πιθανεῖ ἐφαρμογῇ τους στὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα συνεπάγεται κινδύνους τόσο γιὰ ὀρθοδόξους μαθητές ὅσο καὶ γιὰ ἐτε-

ροδόξους καὶ ἀλλοθρησκούς. Διότι οἱ γενικεὶς ἀρχές, οἱ ὁποῖες τὸ διέπουν, εἶναι παντελῶς ἐσφαλμένες καὶ, ὅπως θὰ δείξουμε κατωτέρω ἀντισυναγματικές καὶ παράνομες.

Ἡ αὐστηρὴ διατήρησις τῆς αὐτῆς γενικῆς φιλοσοφίας καὶ γενικῆς διαρροῶσεως τῶν προγραμμάτων ἀπὸ τὸ 2011 ἕως καὶ τὸ 2016 ἀποδεικνύει, πὼς μολοντὶ διεεργήθη διάλογος μετὰξὺ τῶν ὑπευθύνων τοῦ ΙΕΠ ἀφ’ ἐνός καὶ ἀφ’ ἑτέρου ἐκπαιδῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Θεολόγων, ὁ διάλογος αὐτὸς δὲν ἐλήφθη ὑπ’ ὄψη καὶ γι’ αὐτὸ ἐπὶτῆλθαν ἐπιφανειακές καὶ μόνον ἀλλαγές στὰ προγράμματα.

Ἀπαιτήθηκε ἐν τέλει ἀπὸ τὸ πρόγραμμα ἡ διδασκαλία χωρὶς σχολικὰ βιβλία, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἂν συγγραφούν τέτοια, ἐπειδὴ θὰ βασίζονταν στὶς κατωτέρω ἐσφαλμένες ἀρχές, θὰ εἶναι ὁμοίως ἐσφαλμένα ἢ θὰ διακρίνονται ἀπὸ ἀκόμη χειρότερα προβλήματα.

Οἱ ἐσφαλμέναι λοιπὸν ἀρχές, οἱ ὁποῖες χαρακτηρίζουν τὸ πρόγραμμα εἶναι οἱ ἐξῆς:

α) Συνδιδασκαλία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως μὲ θρησκευτῶνα εἰς σμειὸν ὡστε νὰ κινδυνεύῃ ὁ ἀνήλικος ὀρθόδοξος ἀλλὰ καὶ ὁ ὁποιοσδήποτε μαθητῆς νὰ νομίσῃ ὅτι ταυτίζονται καὶ νὰ διασαλευθεῖ ἡ πίστις του

Πρέπει νὰ προσέξουμε ἰδιαίτερα, ὅτι δὲν πρόκειται γιὰ ἐνημέρωσιν γιὰ τίς θρησκείας καὶ τίς μὴ ὀρθόδοξες ἐκκλησίες. Αὐτὸ γίνονταν ῆδη καὶ μὲ τὰ παλαιὰ προγράμματα σπουδῶν στὴν ἐκτὴ δημοτικῇ, στὴν τρίτῃ γυμνασίου, στὴν πρώτη λυκείου καὶ στῇ δευτέρᾳ λυκείου. Ὅμως θρησκευτῶνα, καὶ μὴ ὀρθόδοξες ἐκκλησίες διδάσκονταν κεχωρισμένα ὡς αὐθιάρκτα καὶ ἀνεξάρτητα, καὶ τὸ πρόγραμμα σπουδῶν δὲν ὀδηγοῦσε ποτε στὴν παρεξήγησιν ὅτι ταυτίζονταν μὲ τὴν Ὀρθόδοξή Ἐκκλησίαν ἢ μετὰξὺ τους.

Τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὴν Γ΄ δημοτικῇ ἕως καὶ τὴν Γ΄ γυμνασίου. Επειδὴ δὲ οἱ ἀποδέκτες τῆς διδασκαλίας δὲν εἶναι ἐνήλικαι εἰδικούμενοι ἢ ἔστω εἰδικούμενοι ἐπιστήμονες θρησκευολόγοι, ἀλλὰ ἀνήλικοι μαθητές ἡλικίας 8-15 ἐτῶν, κινδυνεύουν νὰ ἐπιρραεθοῦν, νὰ ἀποπροσανατολισθοῦν καὶ νὰ ἀποστῶν τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς πίστεώς τους, νομίζοντες πλεόν τι χριστιανικὴ πίστι καὶ ζωὴ ταυτίζονται μὲ τὰ μὴ χριστιανικά θρησκευμάτα καὶ μὲ τίς μὴ ὀρθόδοξες χριστιανικὰς ἐκκλησίας. Σέ τέτοια περίπτωσιν θὰ προβοῖν ἐνσυνειδήτως ἢ ἀσυνειδήτως σὲ ψεύδεσιν μίας τυχαίας πίστεως ἀπὸ ὁσες ἔχουν ταυτοχρόνως διδασθεῖ ἢ δὲ πλάσουν ἕνα θρησκευτικὸ μείγμα, τὸ ὁποῖο καὶ θὰ ἀκολουθήσουν - θὰ προβοῖν δηλοδὶ σὲ συγχρητισμό.

Τέτοιου εἶδους ταυτόχρονη διδασκαλία ἀπαιτεῖται συγκεκριμένα στὶς ἐξῆς Θεματικὲς Ενότητες:

Γ΄ δημοτικῇ: 2 («Ἡ χαρὰ τῆς γιορτῆς»). 3 («Κυριακὴ: Μία σημαντικὴ ἡμέρα τῆς ἐβδόμαδας»). 4 («τὰ Χριστούγεννα. Ὁ Θεὸς γίνεται ἄνθρωπος»). Ἐδῶ πρέπει νὰ τονίσουμε ὅτι τὸ ὁκτάχρονο παιδί ὑποχρεοῦται νὰ διδάσκειται μαζί μὲ τίς εὐαγγελικὰς περικοπὲς τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ πὼς περιγύριζεν ἢ γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ στὸ Κοράνιο. Σέ τὰ ἔξι χρσιόμευσι σὸ ὁκτάχρονο χριστιανόπουλο ἢ κατὰ ἔξι αἰῶνες μεταγενέστερη διήγησιν τοῦ Κορανίου; Προφανῶς θὰ τοῦ προερίξουν σύγχυση, διότι θὰ νομίσῃ ὅτι υπάρχουν καὶ ἄλλες γραπτές πηγές γιὰ τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ γεγονός ἰσάκυρες μὲ τὸ Εὐαγγέλιον. 7 («Γιορτίζοντας τὸ Πάσχα»). (ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30871, 30872, 30874, 30879)

Δ΄ δημοτικῇ: 1 («Ὅταν οἱ ἄνθρωποι προσεῦχονταν»). 2 («Ἡ μητέρα τοῦ Χριστοῦ»). 4 («Ὅλοι ἴσοι, ὅλοι ἀφροετικοί»). 5 («Ἱεροὶ τόποι καὶ ἱερές ποτεῖες»). 6 («Χριστιανοὶ ἄγιοι καὶ ἱερά πρόσωπα ἄλλων θρησκειῶν»). 7 («Ἱερά βιβλία»). (ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30883, 30885, 30889, 30890, 30892, 30893)

Ε΄ δημοτικῇ: 1 («Μαθητές καὶ δάσκαλοι»). 2 («Συμπόρευσις μὲ ὀρια καὶ κανόνες»). 3 («Προχωρᾶμε ἀλλάζοντας»). (ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30900, 30901, 30903) Σημειώοντες ὅτι ἐάν διδασθοῦν οἱ τρεῖς αὐτὲς ἐνότητες οἱ ὁποῖες καλύπτουν συνολικὰ 24 ὥρες, δύσκολα θὰ βρεθεῖ χρόνος γιὰ διηδήποτε ἄλλο.

Στ΄ δημοτικῇ: 5 («Ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς τῆς χώρας μας στοὺς Χριστιανούς τοῦ κόσμου»). 6 («Θρησκείες στῇ χώρα μας»). 7 («Μνημεῖα καὶ τόποι χριστιανικῆς λατρείας»). Αποτυπώσεις τῆς πίστεως»). (ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30916, 30917, 30919). Σημειώοντες ὅτι συνολικὰ ἡ 5η καὶ ἡ 6η Θεματικὲς Ἐνότητες καλύπτουν 18 ὥρες καὶ καταλαμβάνουν μεγάλον μέρος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Α΄ γυμνασίου: Μολοντὶ δὲν προβλέπεται συνδιδασκαλία ὀρθοδόξων μὲ ἐτερόθρησκα στοιχεῖα ἐκ αὐτῇ τὴν τάξιν, οἱ Θεματικὲς Ἐνότητες 5 («Μονοθεϊστικὲς θρησκείες: Ἰουδαϊσμός καὶ Ἰσλαμ»). 6 («Θρησκευτικὲς ἀναζητήσεις τῆς μακρινῆς Ανατολῆς») (ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30933-30935) καλύπτουν 16 ὥρες διδασκαλίας, ἐνῷ εἰναι παντελῶς ἀδύνατον νὰ εὐρεθοῦν ἄνω τῶν 32 ὥρῶν διδασκαλίας ἐτήσιως.

Β΄ γυμνασίου: Στὴν τάξιν αὐτῇ στίς πέντε ἀπὸ τίς ἐξι θεματικὰς ἐνότητες τοῦ προγράμματος προβλέπεται νὰ διδάσκονται ἀνάμεικτα ἢ ὀρθόδοξή πίστις μαζί μὲ τὰ θρησκευμάτα. Αὐτὲς εἶναι οἱ ἐξῆς: 1 («Μποροῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ εἰκονίζον τὸν Θεόν;»). 2 («Ἱεροὶ εἶναι ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν;»). 3 («Τίνα μὲ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;»). 4 («Ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος;»). 4 («Εμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι;»). 5 («Διάσπασις καὶ ἀντιπαλότητα στὶς θρησκείες»), (ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30941, 30942, 30945, 30947, 30948, 30950).

Γ΄ γυμνασίου: 1 («Ἡ χριστιανοσύνη στὸν σύγχρονον κόσμο»). 2 («Τὸ ζήτημα τῆς θρησκείας στὴ σύγχρονῃ Εὐρώπῃ»). 3 («Σύγχρονες θρησκευτικὲς μορφές στὴν Ὀρθοδοξία καὶ στὸν κόσμο»). 4 («Ποῦ εἶναι ὁ Θεός;» Ἡ ὁδὸν τοῦ σύγχρονου κόσμου καὶ τὸ αἶμμα τῆς σωτηρίας ἀπὸ τοῦ κακοῦ»). 6 («Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἕως τὸ τέλος τοῦ κόσμου»). (ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30959, 30961, 30963, 30964, 30967, 30968 (καὶ μάλιστα στὴ Θεματικῇ Ἐνότητι προηγοῦνται τὰ θρησκευμάτα καὶ ἔπεται ἡ ὀρθόδοξή διδασκαλία). Ἡ 7η θεματικὴ ἐνότητα εἶναι πρόταση ἐρευνητικῆς ἐργασίας (μὲ τίτλο «Διευρύνοντας τίς ἐμπειρίες μας / Χτίζοντας τὸν κόσμο μας» ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30969-30971), ἡ ὁποῖα ἐπίσης προβλέπει γενικά ἐνασχόλησιν μὲ τὰ παγκόσσια κοινωνικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα οἱ μαθητές θὰ κρίνουν «ὐπὸ τὸ πρίσμα τῆς βιβλικῆς θεωρήσεως καὶ τῶν ιδεῶν ποῦ ἐπεξεργάσθηκαν στὸ πλαίσιο τοῦ Μτθ στὴ διάρκειά ὅλης τῆς χρονιάς». Επειδὴ ὅμως αὐτὴ τῇ χρονιά διδασκῆθκαν ἀνάμεικτα ὀρθοδοξία καὶ θρησκευτῶνα, συνάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτι καὶ σέ αὐτὴ τὴν θεματικὴ ἐνότητα προβλέπεται ἡ ἀπὸ κοινοῦ χρῆσις ὅλων αὐτῶν.

Ἡ τακτικὴ αὐτὴ τοῦ ἐν λόγῳ προγράμματος φθάνει μέχρι τὸ σημεῖο νὰ ἀπαιτεῖται ἡ διδασκαλία στὴν ἴδια θεματικὴ ἐνότητα ἐκτός ἀπὸ τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ τὰ τεσσάρων θρησκευμάτων (ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30947), ἄτακτα, ἀκατάστατα, τυχαῖα καὶ ἀδιαφορώντας πλήρως γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα, τακτικὴ δυνάμην νὰ ὀδηγήσῃ σὲ πρωτοφανὴ σύγχυση. Ἐτσι ἀκριβῶς θὰ συμβεβαινε, ἐάν διδάσκονταν στὸ ἴδιο μάθημα, στὴν ἴδια Θεματικὴ Ἐνότητα μαζί μὲ τὴ μητρικὴ γλῶσσα καὶ τέσσερις ξένες γλώσσες, ἄτακτα, τυχαῖα, χωρὶς κανένα ἀπολύτως οὔσημα.

Σέ τέτοια περίπτωσιν οὔτε τὴ μητρικὴ γλῶσσα θὰ μάθαινε ὁ μαθητῆς σωστά, οὔτε τίς ξένες γλώσσες- θὰ ἐπρόκειτο γιὰ παντελεῖ γλωσσικὴ σύγχυση, κατ’ ἐπείροσιν ἀπὸ τὴ βιβλικὴ βαβέλ. Ἐτσι καὶ ἐδῶ, ἡ πρωτοφανὴς αὐτὴ ἀταξία θὰ ἐμποδίσαι τὸν μαθητὴ νὰ ἔχει συνολικὴ γνώσιν τῆς ὀρθοδόξου, ἡ ὁποῖα εἶναι πίστις, ἱστορία καὶ πολιτισμοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐδῶ καὶ εἰκοσι αἰῶνες. Ἡ δὲ διασπορὰ τῶν θρησκευολογικῶν στοιχείων ἀπὸ τρίτῃ δημοτικῇ ἕως καὶ τρίτῃ γυμνασίου, δηλαδή σὲ ἐπτά ὁλόκληρες τάξεις δημοτικῇ καὶ γυμνασίου καὶ ἡ ἀνάμειξις τους μὲ στοιχεῖα ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξήν θεολογίαν καὶ ἀπὸ τίς

μὴ ὀρθόδοξες ἐκκλησίες θὰ ἀποτρέψῃ τοὺς μαθητές νὰ ἔχουν συνοπτικὴ καὶ συγκροτημένη εἰκόνα γιὰ τὴν ταυτότητα τοῦ καθενὸς θρησκευματος. Τὸ ἀποτέλεσμα στήν προκειμένη περίπτωσιν θὰ εἶναι πλήρης θρησκευτικὴ σύγχυση, ἡ ὁποῖα θὰ ὀδηγήσῃ τοὺς μαθητές σέ ψυχρικὴ δηλητηρίαση.

Ἀξιοσημειώτῃ ἐπίσης τυγχάνει τὸ γεγονός, ὅτι στὸ τέλος τοῦ ἐπαιτούς αὐτοῦ κύκλου προσδοκᾶται ἀπὸ τοὺς μαθητές μετὰξὺ πολλῶν ἄλλων καὶ νὰ ἀναγνωρίζουν τὴν ἀλληλεπίδρασιν ἀνάμεσα στὶς θρησκευτικὲς πεποιθήσεις, ἀξίες, δεσμεύσεις καὶ στὶς κοινωνικὰς ἰδέες, συμπεριφορές, στάσεις». Δηλαδή προωθεῖται ἡ ἰδέα, ὅτι οἱ θρησκείες ἀλληλεπίδρουν μετὰξὺ τους, ἀλλὰ καὶ ἐπηρεάζονται καὶ ἐπηρεάζουν μὴ θρησκευτικὰς ἰδέες καὶ κινήματα. Μέσα σὲ ὅλα αὐτὰ τοποθετεῖται, σὰν «θρησκευτικὴ πεποιθῆσις» οὐδόλος υπερέχουσα ἢ ἔστω διαφερόουσα ἀξιολογικῶς καὶ ἡ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀποκάλυψις τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ.

Ἐν τέλει οφείλουμε νὰ παρατηρήσουμε ὅτι ἀπὸ τίς σαφαντακτὸς θεματικὲς ἐνότητες τοῦ ἐπαιτούς κύκλου οἱ 29 εἶναι πολυθρησκειακές καὶ καλύπτουν τίς 230 ἀπὸ τίς ἐν συνόλῳ 370 διδακτικὰς ὥρες τοῦ κύκλου.

β) Θρησκευιολογικὴ ὕλη, ἡ ὁποῖα μέχρι καὶ τὸ σχολικόν ἔτος 2015-2016 ἐδιδάσκετο εἰς τὴν Β΄ λυκείου, μετεφέρθη εἰς τὸ δημοτικόν καὶ εἰς τὸ γυμνάσιον καὶ ταυτοχρόνως ἐπεβαρύνθη

Ἦλθ τῆς δευτέρας λυκείου μετεφέρθηκε στὸ δημοτικὸ καὶ στὸ γυμνάσιο, πράγμα τὸ ὁποῖο οὕτως ἢ ἄλλως θὰ ἀποτελοῦσε σοβαρὴ ἐπιβάρυνσιν γιὰ τίς περιορισμένες ἀντιληπτικὲς δυνατότητες τῶν παιδιῶν ἡλικίας 8-15 ἐτῶν. Ὅμως τὸ πρόβλημα δὲν περιορίζεται ἐκεῖ. Ἐπτείνεται ἀκόμη περισσότερο, διότι προστέθηκαν θρησκευολογικὲς ἐννοιες ὑπερδεδιόντως δύσκολαι καὶ ἀκατάλληλές γιὰ τὴν ἡλικία τῶν παιδιῶν, στὰ ὁποῖα ἀπευθύνεται καὶ ἐστὶ ἡ οὕτως ἢ ἄλλως δύσκολη ὕλη, ἡ ἐν λόγῳ ὕλη, ἐπιβαρύνθηκε ἀσύνκλιτα περισσότερο. Τετοῖες ἐννοιες δὲν ὑπῆρχαν στὴν δευτέρᾳ λυκείου, ἀλλὰ παρ’ ὅλα αὐτὰ διεσπάρσαν στὸ δημοτικὸ καὶ στὸ γυμνάσιο, καὶ ταυτοχρόνως προστέθηκαν ἀκόμη περισσότερες καὶ δυσκολότερες. Τὸ γεγονός δὲ ὅτι οἱ μαθητές τῆς δευτέρας λυκείου ἀνέκαθεν θεωροῦσαν τὰ θρησκευολογικά μαθήματα ἰδιαίτέρως δύσκολα, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ γεγονός ὅτι αὐτὰ διεσπάρσαν ἀνὰ τὸ δημοτικὸ καὶ τὸ γυμνάσιο καὶ ἐπιβαρύνθηκαν μὲ ἀκόμη δυσκολότερους ὁρους καὶ ἐννοιες ἀποδεικνύει γιὰ μίαν ἀκόμη φορὰ τὴν παιδαγωγικὴ ἀκατάλληλότητα τοῦ ἐν λόγῳ προγράμματος.

Ἀπαιτεῖται λοιπὸν στὸ δημοτικὸ ἡ διδασκαλία τῶν ἐννοιῶν: Ρός Ἀσανά, Ἰντ ἄλ-φίτρ, Σβδάτικα, 99 ὀνόματα γιὰ τὸν Ἀλλάχ, Μάνταλα (ΦΕΚ σ. 30871), Κίπτα, Μενορά (ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30873), Φατιχά, Σεμά (ΦΕΚ Β 2920/13/9/2016, σ. 30883), Μπάρ Μισρά, Μπάρ Μισράβ (ΦΕΚ Β 2920/13/9/201

Πιστεύω, όμολογώ, προσδοκώ

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΣΗΦ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝ/ΛΕΩΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ 1273

1ον

Εἰς αὐτά τὰ τρία ρήματα τοῦ συμβόλου τῆς Πίστεως, κτίζεται ὅλη ἡ ἀπολογία τοῦ Ἁγίου Πατριάρχου Ἰωσήφ. Ἡ δική μας ἐποχή, μὲ αὐτὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ εἶναι διαφορετική, ἀλλὰ τὰ προβλήματα ποὺ τὴν συνετάραξαν εἶναι ἴδια μὲ τὰ δικά μας. Οἱ ἐνδοεκκλησιαστικές ἀντιπαλότητες, ἡ οὐότητα τῶν ἀντιπαραθέσεων, ἡ ἀφόρητη πίεσι ἐξωεκκλησιαστικῶν παραγόντων, τὰ ἐπιχειρήματα περὶ λόγων οἰκονομίας διὰ μίαν κοινὴν ἐνότητα, εἶναι λίγα ἀπὸ τὰ κοινὰ σημεῖα τῶν δύο ἐποχῶν.

Πρὸς τὰ τέλη τοῦ 1272 εἰς ἔρρει ἀντιπροσωπία ἐκ τῆς Ρώμης, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ αὐτοκράτορα Μιχαὴλ Παλαιολόγου, ἡ ὁποία ἀπαιτοῦσε ὅτι ἡ ἐκκλησιαστική ἑνωσις Ρώμης καὶ νέας Ρώμης, πρέπει νὰ γίνῃ διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῶν τριῶν "κεφαλαίων", δηλ. τὴν ἀποδοχὴ τοῦ πάπα ὡς πρώτου ἀρχιερέως, τὴν ἀποδοχὴ τῆς ἐκκλησίας τοῦ μνημόσυνου τὸ ὀνόματός του. Ὅλα τὰ ἄλλα δόγματα, ἦθῃ καὶ ἔθιμα τῆς κάθε ἐκκλησίας, θά ἔμεναν ἀνέπαφα. Ἡ κάθε μία, θά κρατοῦσε τὴν δική της παράδοσι.

Ὁ Μιχαήλ Η΄ Παλαιολόγος (1259-1282) ζήτησε τὴν θεολογικὴ γνώμην τῶν Ἀρχιερέων, τοῦ Πατριάρχου, πολλῶν μοναστικῶν κέντρων καὶ λογάδων κληρικῶν. Συγκάλεσε "Διάσκεψιν" στὴν Κωνσταντινούπολιν μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ πατριάρχῃ Ἰωσήφ καὶ ἄλλων ἐπισκοπῶν. Στὴν "Διάσκεψιν" αὐτὴ ὁ αὐτοκράτορας ὑποστήριξε ὅτι οἱ διαφορὲς ἦσαν ἐπὐσιμώδεις. Ἠγέτης τῶν ἀνδενωτικῶν τότε ἦσαν ὁ Ἰωάννης Βέκκος, ὁ ὁποῖος τόνισε, «ὀνομάζονται τινες αἰρετικοὶ μὴ ὄντες τοιοῦτοι, ἄλλοι δὲ εἰσί, καίπερ μὴ ὀνομαζόμενοι» (Γεωργ.Παχυμέρη, V, 12). "Ἐνα ἀπὸ τὰ μοναστικά κέντρα ποὺ ἀπάντησε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ἦταν καὶ τὸ Ἅγιον Ὅρος. (V. Laurent Darrouzes, Dossier Grec de l'union de Lyon, 1273-1277 Paris 1976, σελ. 377-403). Ἐστὴ αὐτὴ τὴν "Διάσκεψιν" ὁ πατριάρχης Ἰωσήφ ἔκανε ὄρκο ὅτι δὲν θὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἑνωσί καθὼς καὶ ὅλοι οἱ συνοδικοί. Ἡ «Διάσκεψιν» ἀπέτυχε, ἀλλὰ ὁ αὐτοκράτωρ ἀπεδέχθη προσωπικῶς τὴν λατινικὴ Ὁμολογία πίστεως. Στὴ συνέχεια ἐκλήθη εἰδικὰ ὁ πατριάρχης Ἰωσήφ, ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα, νὰ λάβῃ σαφὴ θέσι. Ὁ πατριάρχης υιοθέτησε σὲ συνεδρία τῆς Πατριαρχικῆς συνόδου τὸν

ΠΑΠΟΣΤΑΛΤΟΣ Ο ΝΕΟΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΙΚΑΓΟΥ;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Ἐπισκόποι καὶ καὶ ἐκείνους ποὺ ἐκρίνεται αὐτοὺς καὶ νὰ ἐγκαθίσταται. Ἡ ἴ. Σύνοδος τῆς Ἀμερικής ἔχει τὴν ὑποχρέωσι νὰ δηλώσῃ μὲ σαφήνεια ὅτι ὁ ἐκλεγείς θὰ γίνῃ δεκτός καὶ ὅτι δὲν ἀποδέχεται ἄλλον κατ' ἐντολὴν. Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα θὰ πρέπει νὰ ἐπιλέγῃ εἰς μίαν Σύνοδον καὶ καμία ἄλλη Σύνοδος δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησίν της, διότι εἴναι βλάσφημια κατὰ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Σύνοδος, ἡ ὁποία νὰ ἐπιλέγῃ καὶ ἐκλέγῃ καὶ νὰ δικαιοῦται ἄλλη Σύνοδος χιλιάδες χιλιόμετρα μακρὰν νὰ τὴν καταρῇ. Εἶναι παντελῶς ἀντίθετον εἰς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ εἰς τοὺς Ἱερούς Κανόνας. Ἄς γίνῃ ἐπιτέλους κατανοητὸν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐξουσία ἡ πρόσωπον μεταξὺ τῶν ἰσῶν ἀπάντων τῶν Ἐπισκόπων, τὸ ὁποῖον νὰ καταρῇ τὴν ἀπόφασιν Σύνοδος. Τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν μόνον ὁ Πάπας ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχει! Ὁ «Πάπας τῆς Ανατολῆς» θὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἐκλεκτὸν του; Γνωρίζομεν ὅτι θὰ ἀντιπάρουν πολλοὶ ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εἶναι Ἐκκλησία ὑπαγομένη εἰς τὸ Πατριάρχειον. Εἶναι παράδοσις τῆςἘκκλησίας αὐτοῖ; Εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ Ἐκκλησία μὲ ὑποκαταστήματα ἀνὰ τὴν ὕψλην; Τὸ Πατριάρχειον λέγει ὅτι δὲν εἴμεθα Ὁμοσπονδία ἀλλὰ Ἐκκλησία, τὸ ἴδιον ὅμως λειτουργεῖ χειρότερα ἀπὸ Ὁμοσπονδιάν ὡς ἑταιρεία μὲ θυγατρικά! Διὰ τοῦτο καὶ κρατεῖ ὡς ὑποχρεῖον τὸν Σεβ. Ἀμερικῆς τὴν πη παρατήριον ἐντοίμη, ὡς ὁ Πρόεδρος ἑταιρείας τῶν γενικῶν Διευθυντῆν!

Ἡ ἄπουσία τῶν αὐτόνομων Ἐκκλησιῶν ἀπὸ τὸ Κολυμβάρι

Ποία ἡ ρίζα τοῦ προβλήματος; Πηγὴ τῶν δεινῶν εἶναι τὸ ἀντικανονικὸν καθεστῶς Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν πολλῶν ταχυτήτων εἰς τὴν Ὁρθόδοξιαν. Ἡ ἀκαταστασία αὐτὴ ὡδηγεῖ εἰς αὐθαίρετους ἐπεμβάσεις ἡ ἀποκλεισμούς. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικής λειτουργεῖ μὲ ἄτυπον καθεστῶς ἡμιαυτονόμου Ἐκκλησίας, ὡς ἡ Κρήτη. Ὁ Πατριάρχης χρησιμοποεῖ αὐτὰ τὰ καθεστῶτα πρὸς τὸ συμφέρον του. Ἐλαβε χρήματα ἐξ Ἀμερικής, διὰ νὰ κἀν τὴν «Σύνοδον» εἰς Κρήτην! Ταυτοχρόνως ἀπέκλεισε κατ' οὐσίαν τὴν συμμετοχὴν τῶν «αὐτόνομων» Ἐκκλησιῶν.

Παραδέτομεν σχετικῶς μὲ αὐτὸ τὰς ἀπόψεις ποὺ μὲ σαφήνεια διετύπωσεν ὁ π. Χριστοφόρος Ντ' Ἀλοΐζιο:

«Τὸ 1996, ὅταν τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἐπανε-νεργοποίησε τὴν αὐτονομία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑσθονίας, ποὺ εἶχε ἀρχικὰ διακηρυχθεῖ τὸ 1923, ὅπως καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Φιλανδίας, οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν Πατριαρχεῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Μόσχας ἐπιδεινώθηκαν σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε νὰ προκληθεῖ ἀναστολὴ τῆς κοινωνίας γιὰ ἀρκετοὺς μῆνες. Μέχρι σήμε- ρα, ἡ ἐπιστροφή στὴν εὐθραυστὴ κοινωνία μεταξὺ τῶν δύο Πατριαρχεῶν δὲν ἀντικατοπτρίζεται στὴν ἰδίαν τὴν Ἑσθονία, μὲ μία εἰρήνευση ἀνάμεσα στὴν Ἐκκλησία τὴν ἀναγνωρισμένην ὡς αὐτόνομη, αὐτοδιοικούμενη ἀπο- κλειστικὰ ἀπὸ τὴν τοπικὴ σύνοδο ἐπισκόπων μὲ ἔδρα τὸ Ταλλιν, καὶ στὴν Ἐκκλησία ὑπὸ τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Μόσχας καὶ ἀμση ρωσικὴ κηδεμονία.

Ἡ διαμάχη γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑσθονίας ὡδήγησε τὸ Πατριαρχεῖα Κωνσταντινουπόλεως καὶ Μόσχας νὰ δοῦν μὲ ἀντίθετο τρόπο τὴ συμμετοχὴ τῶν αὐτόνομων Ἐκκλησιῶν στὶς διορθόδοξες συναντήσεις, τόσο στὶς συνάξεις τῶν προκαθημένων, ὅσο καὶ στὶς προσυνο-δικές συνδιασκέψεις. Μέχρι τὴν ἑσθονικὴν κρίσιν, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο προσκαλοῦσε στὶς συνε-δριάσεις τῶν προκαθημένων καὶ αὐτοὺς τῶν αὐτό-νομων Ἐκκλησιῶν ποὺ ἀναγνωρίζε (Ἐτοί γιὰ παρά-δειγμα, τὸν Μάρτιο τοῦ 1992, κατὰ τὴν πρώτην συνε-δρίασιν στὴν Κωνσταντινούπολιν ποὺ ὁργανώθηκε ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη Βαρθολομαῖο, ἦταν παρόν-τες οἱ Προκαθημένοι τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Τεχοσλοβακίας -τότε θεωροῦνταν ἀκόμῃ ὡς αὐτόνομη- καὶ τῆς Φιν-λανδίας, Δωρθόδοξοι Πράγας καὶ Ἰωάννης Φινλανδίας ἀντίστοιχα. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἰαπωνίας, ποὺ θεω-ροῦνταν ὡς αὐτόνομη ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Ρωσίας, δὲν εἶχε προσκληθεῖ. Ἡ κατάσταση αὐτὴ ἀναγνωριστη-κὴ καὶ εἶνε ἀποδεκτὴ ἀπὸ ὅλες τὶς πατριαρχικές καὶ αὐτοκέφαλες (Ἐκκλησίες). Ἐνῶσω τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Ρωσίας δὲν δεχόταν τὴ συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑσθονίας ὡς αὐτόνομης μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο μετέβαλε τὴ θέσιν του. Πράγματι, ἀπὸ τὴ συνάξι τῶν προκα-θημένων τοῦ Ὀκτωβρίου 2008 καὶ μετὰ, οἱ αὐτόνο-μες Ἐκκλησίες ἐπαῶν νὰ προσκαλοῦνται στὶς προ-συνοδικές συνεδριάσεις καὶ δὲν εἶναι πλέον πα-ρούσες σὲ αὐτὸ τὸ συντονιστικὸ ὄργανο μεταξὺ τῶν προκαθημένων. Εἶναι προφανές ὅτι, ὅπως ἀναμενόταν, ἡ Σύνοδος ποὺ θὰ συγκληθεῖ δὲν θὰ περιλαμβάνει ὡς συμμετέχουσες τὶς αὐτόνομες Ἐκκλησίες, ὅποιες κι ἂν εἶναι.

Αὐτὴ ἡ ἄπουσία τῶν αὐτόνομων Ἐκκλησιῶν, ἂν καὶ δὲν σχολιάσθηκε ἰδιαίτερα ἀπὸ τοὺς ἐλάχιστους παρα-τηρητὰς τοῦ κανονικοῦ καθεστῶτος τῶν συνεδρῶν τῶν προκαθημένων, συνιστᾷ μία σημαντικὴ ἐκκλησιολογικὴ πρόκληση.

συνταχθέντα, ἀπὸ τὸν μαθητὴ τοῦ Ἰώβ τὸν Ἰασίτη, ἀντιρρητικὸ κατὰ τὸν λατίνων ``τόμον`` καὶ τὸν ἀπέστει-λε ὡς ἀπολογία τοῦ.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀντέδρασε βίαια, ἀλλὰ ὁ πατριάρχης παρέμεινε ἀμετακίνητος, καὶ ἥρνεϊτο τὴν ὁποιαδήποτε ὑποχώρησιν στὶς παπικές ἀξιώσεις. Πιεζόμενος δὲ νὰ ὑποχωρήσῃ γιὰ τὴν ἐπικείμενὴ ἀποστολὴ ἀντιπροσω-πίας στὴ σύνοδο τῆς Λυῶν, ἀναγκάσθηκε νὰ ἀποσυρθῇ στὴ μονὴ Περιβλέπτου (1274). Ἡ ἀντιπροσωπία τοῦ αὐτοκράτορα, τὸν Ἰούλιο τοῦ 1274 στὴ Λυῶν, υπέγρα-ψε τὸν Ὅρκον πίστεως στὴν ἑνωσί. Ὁ πατριάρχης Ἰωσήφ, ὡς μὴ δεχόμενος τὰς ἀποφάσεις τῆς συνόδου τῆς Λυῶν, δὲν ἔγινε δεκτός, γιὰ νὰ ἐπανέλθῃ στὸν πα-τριαρχικὸ θρόνον. Ἡ πλειονότης τῆς συνόδου τῶν Ἀρχιε-ρέων, δηλ. 28 Μητροπολίτες μὲ τοὺς ὑποκειμένους ἐπι-σκόπους τοὺς καὶ 9 Ἀρχιεπίσκοποι, πιεζομένη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος υπέκυψε στὸ πρόσταγμα τοῦ καὶ ἐνέκρι-νε τὴν ἑνωσί.

Στὸ συνοδικὸ γράμμα ἀνεφέρετο : «Ἐπειδὴ ἤτερ ἅπαν-τες ἡμεῖς, εἰς ταύτην γνώμην γινόμενοι μετὰ τοῦ Θεο-στεφούς καὶ κραταιοῦ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασι-λέως, τὴν εἰρήνην τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, τῆς τε ἡμετέρας καὶ τῆς πρεσβύτερας Ρώμης, ὡς ἐπὶωφελῇ τε καὶ σωτήριον τῶ ἡμετέρῳ χριστιανικῷ πληρῷματι κα-τεδεξάμεθα καὶ τὴν ἑνωσιν ᾗδῃ σὺν Θεῷ ἐτελέσαμεν · ἐτελέσαμεν δὲ ἐπὶ τοιούτοις τοῖς προσηορισμοῖς · πρώτων ἀρχιερεῖα καὶ ἡγείσθαι καὶ λέγειν τὸν ἀγιάστον πᾶπαν, εἶναι πρὸς αὐτὸν ἐκκλητὸν ἐκ παντός ἐκκλησια-στικὸ πρῶσπου τοῦ δόκιεισθαί τοῖς ἐνταῦθα δικαστηρί-οις ὑπολαμβάνοντος, καὶ τρίτον ἀναφορὰν ἐν τοῖς ἱεροῖς δι-πτύχοις τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ποιεῖσθαι...» (ὅπ. π. σελ. 321). Μάλιστα ἡ σύνοδος αὐτὴ ἔθεσε καὶ ἀπαγόρευσι, μετὰ τὴν ὑπογραφεῖσα ἑνωσί νὰ ἀπαγορευεῖται «...προφάσεις συμπάττειν καὶ λόγους ἀνακινεῖν κακο-τέχνους κατὰ τῆς τοιαύτης ἐκκλησιαστικῆς ἀποκατα-στάσεως...» (ὅπ. π. σελ. 323). Απαγορεύθηκε ἡ ὁποι-αδήποτε διαμαρτυρία καὶ ἀπὸ τὸν ὁποιοδήποτε εἶτε λοῖκὸ εἶτε κληρικὸ, διότι εἴναι ἐναντία εἰς τὸ κοινὸ καλὸ καὶ συμφέρον, καὶ ὑποκινεῖται ἀπὸ ματαιοδοξία. Ἐδεδεμυσαν καὶ τοὺς ἑαυτοὺς τῶν, ὅσοι συμμετείχαν σὲ αὐτὴ τὴν σύνοδο, γιὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ περιπίπτωσι μετα-

ὁρθόδοξος τύπος

νοίας ἀρχιερέως. «Τὸν τριοῦτον ἅπαντες κοινὴ ψηφι-ζόμεθα αὐτοκατάκριτον εἶναι καὶ ἄνευ τοῦ συστήναι ἐπ' αὐτῷ δικαστήριον, ὡς τῆς οικείας «ὑπογραφῆς ἄθε-τητῆν» καὶ τὸ ἑαυτοῦ μέρος τὸν τῆς εἰρήνης σύνδεσμον παραλύνοντα...στεριόκεσθαι δὲ πάσης ἀρχιερατικῆς καὶ ἱερατικῆς τιμῆς, ὡς ἀνθρώπων ταρακτὴν καὶ τοῦ κοινου ἀγαθοῦ λυμεῶνα» (ὅπ. π. σελ. 323). Πέραν ἀπὸ τοὺς ἑαυτοὺς τῶν, ἐδεδεμυσαν καὶ ὅλους τοὺς μελλοντικούς, «εἰς τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης προβαίνειν ἀξίωμα καὶ οὕτως ἐγκαθίστασθαι εἰς ἀρχιερεῖα καὶ συντηρεῖν ταῦτα ἀμετα-κίνητα...» (ὅπ. π. σελ. 323). Ὁ διάδοχος τοῦ ὁμολογη-τοῦ Πατριάρχου Ἰωσήφ, ὁ Ἰωάννης Βέκκος, δημιούργη-σε μίαν λατινόφωνον καὶ φιλοπατικὴν παράδοσι στὸ Πα-τριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ὁποία μέχρι καὶ σήμερα ταλαιπωρεῖ τὴν Ὁρθόδοξὴ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Θεοῦ.

Τὸ κείμενον τῆς ἀπολογίας τοῦ Ἁγίου Πατριάρχου Ἰωσήφ, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ ἀγιοπατερικὸ μνημεῖο πίστε-ως καὶ ὁμολογίας, τὸ πήραμε ἀπὸ τὴν ἐκδοσί, ποὺ ᾗδῃ ἀναφέρθηκε, « Dossier Grec de l' union de Lyon (1273-1277) »- V.Laurent, et J.Darrouzes – Parris 1976, σελ.135-301». Λόγυν τῆς ἐκτάσεως τοῦ κειμένου, ἀνθο-λογήσαμε καίρια σημεῖα αὐτῆς καὶ τὰ διεσκεύασαμε κα-ταλλήλως στὴ νεοελληνικὴ. Οἱ ἀριθμοὶ ποὺ ἀκολουθοῦν εἰς τὰ παρατηθέμενα αὐτοῦσια χωρία τῆς ἀπολογίας, παραπέμπουν στὴν ἀρίθμησι τῆς ὡς ἂνω ἐκδόσεως.

«Κράτιστε, Θεόστοπτε, Θεοκυβέρνητε...βασιλεῦ» (σελ.137).

Μὲ μίαν μακράν προσφώνησι εἰς τὸν βασιλέα, κατὰ τὸν συνήθη τρόπον τῆς ἐποχῆς, ἀρχίζει τὸν λόγο τοῦ ὁ Πατριάρχης. Μετὰ ἐπικαλεῖται ἐνα χωρίον τῆς Γραφῆς : «Ζώσας ὡς ἄνθρω τὴν ὁσφιν σου καὶ δὸς ἀπὸ κρίσιν ἀνδρικὴν» (Ἰωβ, 40,2). Ἀναφέρει διτὰ κατὰ προαίτην τοῦ βασιλέως, πρέπει νὰ καταθέσῃ τὴν γνώμην του πρὸς τὸν ἀποσταλάσαν τόμο, γιὰ τὴν ζήτησιν τῶν τριῶν κεφαλαίων. Δὲν θὰ μιλῇσῃ ἐξ ἑαυτοῦ, μὲ λόγια δικά του, ἀλλὰ θὰ λάβῃ τὴν ἀφορμὴ καὶ τὴν σύστασι τοῦ λόγου του ἀπὸ τὰ θεοπαράδοτα λόγια. Δὲν ἔρχεται σὲ ἀντίρρησι μὲ τὸν βασιλικὸν λόγον, ἀλλὰ «ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἀντίπεσθαι» (σελ.137).

Τὰ ἐρεβώδη καὶ βλάσφημα ὑπὸ γραφίδων μασόνων!

- Εἶναι «ἀρσενοθήλυκο» τὸ «ὄνομα» (Γιαχβέ) τοῦ Θεοῦ;

- Ἦταν «ἀρρενόθηλυ» ὁ Ἀδὰμ;

- Τί ἦταν ἡ Πτώσις τῶν Πρωτοπλάστων;

- Ὑπάρχει συνάφεια πρὸς τὶς Ἵμφυλες Ταυτότητες τῶν καιρῶν μας;

1ον

Τὰ πῖο σκετινα, παρδόξα καὶ βλάσφημα πράγματα ἀνιχνεύει ὁ ἐρευνητῆς νὰ γράφονται στὰ ἐντυπα τῶν ποικίλης μορφῆς Σκοτεινῶν Δυνάμεων καὶ Αἰρέσεων. Γιατὶ συμβαίνει αὐτό; Μὰ διότι λείπει ἀπὸ τοὺς Κύκλους αὐτοὺς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ χάρις τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ μας καὶ περισσεύουν στὶς Σκοτεινὲς αὐτὲς Ὄργανώσεις οἱ **Καθβαλιστικές** διδασκαλίες τῆς στρεβλῆς καὶ ἀνάστροφης ἐρμηνείας τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἀφοῦ ἐνὸς κακοῦ θοδότης μῦρια ἔσονται.

Αφορμὴ νὰ δημοσιεύσουμε αὐτὸ ἐδῶ τὸ μικρὸ πόνημά μας (σὲ λίγες συνεχεῖς) ἔγινε ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια σκόπητὴ προβολὴ τῶν ἀνθρώ-πων ἐκείνων, ποὺ ἔχουν τὸ -κατὰ τὸν μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλον -γνωστὸ «κουσοῦρι, ὅπως ἄλλοτε τοῖ εἶχαν ἐκεῖ εἰς τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γομορρα.

Ἡ σύγχυσις τῶν φύλων (ἀρσενικοῦ καὶ θηλυ-κοῦ) διδαχθεσόμενη εἰς τὰ σχολεῖα, οἱ ἐν «ὑπέρη-φανεῖα» παρελάσεις αὐτῶν εἰς ταῖς πταίσεις τῶν πόλεων, ἡ πρότασι ποὺ νὰ γίνῃ ἡ Θεσσαλονικὴ ἡ παγκόσμια πόλη αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸ προαναφερθεῖν γνωστὸ **κουσοῦρι** τοὺς, σχετίζε-ται ἀραγε μὲ ὅσα θὰ διαβάσῃτε παρακάτω; Εὐεῖς θὰ τὸ κρίνετε, οἱ νοήμονες ἀναγνώστες μας. Ὁ πανσεξουαλισμός πάντως τῆς ἐποχῆς μας καὶ οἱ ἀφύσικες σχετικές «σχέσεις», ποὺ κραυγαῶζον προκλητικὰ καὶ ἀλλοτρεῶτα σήμερα, κάπου ἔχουν τὶς «πνευματικές» ρίζες τοὺς καὶ τὶς ἄνομες «εὐλογίες» τοὺς. Ἄς ἐπιχειρήσουμε μαζὶ τὴν κο-πιωδὴ ἰχνηλασία τους.

Διαβάστε παρακαλοῦμε ὅσα ἀκολουθοῦν, μὲ ὑπόμνημα καὶ πολλὰ προσοχή. Εἶναι ὅλα ἀπὸ αὐθεντικὰ μασονικά κείμενα, μὲ ἀκριβεῖς παρα-πομπές. Τὰ συμπεράσματα εἶναι ὡμῶν.

Εἰσαγωγικαὶ πληροφορίαι διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ (Γιαχβέ)...

Στὴν «Ἐγκυκλοπαίδεια τῆς Ἐλευθέρας Τεκτο-νικῆς» (ΤΕ εἰς τὴ ἐξῆς) τοῦ Νέστορος Λάσκαρι, ἐκδοθεῖσαν εἰς τὰ 1951 (Ἀθῆναι) ὑπὸ τῆς Στοιᾶς «Ὀμηρος» καὶ μὲ τὴν ἄδεια τῆς **Μεγάλῃς Στοᾶς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ὑπατοῦ Συμβουλίου τοῦ 33***, διαβάζουμε εἰσαγωγικά τὰ ἐξῆς γιὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ (στὴν παλαιὰ ἑβραϊκή):

Ἰαβὲ ἡ Γιαχβέ. Τὸ ἱερῶτασ καὶ ἐπισημά-τον ὄνομα τῆς θεότητος εἰς τὴν παλαιὰν ἑβραϊκὴν. Εἶναι ἡ βάσις τοῦ δόγματος καὶ τῶν μυστηρίων ἡμῶν [τῶν Μασόνων].

Εἰς τὴν ἑβραϊκὴν γλῶσσαν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν τεσσάρων συμφῶνων Ἰδῶ, χέ, βαῦ, καὶ χέ καὶ διὰ τοῦτο καλεῖται τετραγράφματον. Ἐπειδὴ ἀπηγορεύετο εἰς ἑνα Ἑβραῖον καὶ εἰς ἑνα Τέκτονα νὰ τὸ προφέρῃ, καλεῖται ἐπίσης Ἀνεκφραστον Ὀνομα... (ΤΕ, λῆμμα Ἰαβὲ ἡ Γιαχ-βέ, σελ. 477).

Ἰδῶ τὴν καὶ τὰ βλάσφημα διὰ τὸ πρώτον γράμμα Ἰδῶ τοῦ ὀνόματος Ἰαβὲ ἡ Γιαχβέ τοῦ Θεοῦ...

Γράφουν οἱ μασόνιοι:

...Τὸ Ἰδῶ εἰς τὸ Ἰαβὲ εἶναι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα οὐδεὶς ὀφθαλμός ἐδε ποτε καὶ τὰ ὁποῖα ἀπεκρύβοντο ἀπὸ τὸ ὄλον ἀνθρώπινον γέ-νους...

Τὸ Ἰδῶ εἰς τὴν ἀποκρυφολογίαν συμβολίζει τὴν δημιουργικὴν ἰκανότητα τὴν ἐνυπάρχου-σαν ἐν ἀνάω δυναμικότητι εἰς τὴν θέοτητα, τὴν ἄρρενα ἀρχήν...Εἶναι ἐπίσης τὸ φαλλικὸν σύμβολον τοῦ γεννητικοῦ μορίου [!] τοῦ ἀρρε-νὸς ἡ μᾶλλον τοῦ πατρικοῦ σπέρματος [!], ἐκ τοῦ ὁποῖου γεννᾶται τὸ τέκνον καὶ διαιωνί-ζε-ται τὸ εἶδος. Ἀντιστοιεῖ πρὸς τὴν στήλην J [μία ἀπὸ τὶς δύο «κολώνες» ποὺ ἔχουν οἱ μασόνιοι σὲ κάθε στοᾶ] καὶ εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν σύμβο-λον τῆς ἄρρενος ἐκφάνσεως τῆς θεότητος... (ΤΕ, λῆμμα Ἰδῶ ἡ Γιδῶ, σελ. 490).

Κατὰ τὴ μασονικὴ λοιπὸν ἀντίληψη, τὸ **Ἰδῶ**, τὸ πρώτο γράμμα τοῦ τεγαγραμμάτου ὀνόματος

τοῦ Θεοῦ (Γιαχβέ), εἶναι ἡ ἀρσενικὴ ἔκφανσις τοῦ Θεοῦ («τὸ ἀνδρικό μῆριον»). Ποιὰ τώρα γράμματα τοῦ ἰδίου ὀνόματος ἀποτελοῦν τὸ θηλυκὸ στοιχεῖο τοῦ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος, ὥστε μ' αὐτὲς τὶς σημα-σίες τὸ ὄνομα τοῦ Δημιουργοῦ νὰ εἶναι «ἀρρενό-θηλυ» («=ἀρσενικοθήλυκο»);

Ἰδού τί ἐπ' αὐτοῦ γράφουν οἱ Τέκτονες:

...Τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ὁ Τεκτονισμός ἀποδίδει εἰς τὴν ἔκφρασιν τοῦ Μ.Α.Τ.Σ. [τοῦ Θεοῦ, ὡς «Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σὺμπαν-τος>] τὴν καθιστᾷ σαφέστατα νοητὴν τὸ ἐντός τοῦ φωτεινοῦ Δέλατ [τριγώνου] ἀνεκφραστον ὄνομα μὲ τὰ τέσσερα ἑβραϊκά στοιχεῖα «Γιδῶ, Χέ, Βάου, Χέ» [Γιαχβέ].

Ἡ ἀπόκρυφος σημασία τοῦ ἱεροῦ Τετρα-γραμμάτου εἶναι ἡ μυστικὴ ἐκδήλωσις τοῦ Δη-μιουργοῦ.

Τὸ πρώτο γράμμα τὸ Γιδῶ [συνεχίζουν οἱ Τέκτονες] λαμβανόμενον μόνον του σημαίνει τὸ Ἀπόλυτον Ὄν, τὴν ἀπόλυτον Μονάδα, τὸ Ὄντος Ὄν. Τὰ τρία ἄλλα γράμματα ἀποτελοῦν τὴν λέξιν ΕΒΕ=Εὔα, δηλαδή τὸ θῆλυ στοιχεί-ον, τὴν ὕλην. Ἐκ τῆς συζεύξεως δὲ τοῦ Ἀπολύ-του Ὄντος μὲ τὴν ὕλην [τὴν Εὔα] δημιουργοῦν-ται οἱ μορφικοὶ κόσμοι.

Τὸ Τετραγράμματον δηλαδή εἶναι ὁ Δημι-ουργὸς [ὡς ἄρρεν καὶ θῆλυ ὄμοιο]. (ΤΕ, λῆμμα Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σὺμπαντος, σελ. 596).

«Ἀρσενικοθήλυκο» λοιπὸν -κατὰ τοὺς Μασόνους- εἶναι τὸ ἑβραϊκὸν ὄνομα τοῦ Θεοῦ

Βολαί τοῦ «ΚΑΙΡΟΥ» μὲ κάλυψιν Ἱερarchών;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

μεν μὲ τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς ἰδίους, οἱ ὁποῖοι ἂν καὶ μειοψηφία ἔχουν ἀνελχθῇ εἰς θέσεις, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ ὀρίουν τὰ πράγματα, καθὼς στρίβονται ἀπὸ τὸν **Ἀρχιεπισκοπὸν Ἀθηνῶν**, τὸν Σεβ. Δημητριάδου κ.ά.

Ἡ ἀνακίνησις ἀρχίζει μὲ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι τὰ νέα προγράμματα εἶναι τὸ «ἐπίστέγασμα ἐνὸς αὐτοῦτερου διαλόγου». Εἶναι γνωστὸν ὅμως ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν διάλογον ἅψ' ἐνὸς δὲν συμμετεῖχεν ἡ ΠΕΘ καὶ ἅψ' ἐτέρου τὴς ἐδήλωσεν ὁ **Σεβ. Μεσογαίας** δὲν ὑπῆρχε κατ' οὐσίαν διάλογος ἐφ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία εὐρέθη πρό ἐτοιμῶν παρασκευασμάτων. Τὴν μορφήν ἐτίσθη ὅτι «τὰ νέα ΠΣ ἀπέτελεσαν ἔργο μίας μικρῆς ομάδας θεολόγων», ἀποφῖς ἐν μέρει καὶ τοῦ Σεβ. Μεσογαίας, χαρακτηριστικὸν ὡς μονομερῆ, ἐνῷ ἐνῷ ἐν γνωστὸν ὅτι τὰ ἴδια πρῶσπα εἶναι ποὺ διαλέγονται εἰς τὸ ΙΕΠ καὶ πρῶωθὸν αὐτὰ τὰ προγράμματα!

Ἐν συνεχείᾳ ἐκφράζουν «τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν μας γιὰ τὴ θετική πορεία καὶ ἐκβάσιν αὐτοῦ τοῦ διαλόγου μεταξύ τῶν δύο ἐπιτροπῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κρήτης ἀφενὸς καὶ τοῦ ΥΠΠΕΘ-ΙΕΠ». Ἐγίνεν ὅντως διάλογος; Ἦτο θετική ἡ ἐκβάσις; Αὐτὰ ἀποπνέει ἡ εἰσηγήσις τοῦ **Σεβ. Ὑδρας** ὁχι ὅμως τοῦ Σεβ. Μεσογαίας! Τὸ μεγάλο ἐρώτημα ὅμως εἶναι: Αἱ ἐπιτροπὰι ἀπεφασίσαν δολαφὴ ἀντὶ τῶν δύο Ἱεραρχῶν Ἑλλάδος καὶ Κρήτης; Προφανῶς δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ἀπόφασιν καμίας Ἱεραρχίας, διότι ὅπως εἶπε καὶ ὁ ὑποστηρικτικὸς τοῦ **Σεβ. Δημητριάδου** «ἡ πολιτεία μόνη ἀποφασίζει!» Ἐχουν τὴν Πολιτείαν, δηλ. τὸν θεὸν Πρωθυπουργόν, μὲ τὸ μέρος τους καὶ αὐτὸ ἀρκεῖ!

Ἐντύπωση προκαλεῖ τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον γράφουν ὅτι «ἐξάρχης σχεδιάσθησαν (ἐνν. τὰ νέα προγράμματα) καὶ κινούνται στὸν ἀντίποδα μίας λογικής ποὺ προωθεῖ τὴν ἀποκλειστικότητα». Αὐτὸ ἐπιβεβαιώνει τὸ πρωτοσεῖκλδον τοῦ Ο.Τ. «ΟΧΙ ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΟ ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ ΤΩΝ ΟΡΘ-ΣΚΕΥΤΙΚΩΝ», εἰς τὸ ὁποῖον μὲ παραθέματα ἀπὸ ἐπίσημα γραπτὰ περὶ τῆς μεθοδολογίας τῶν νέων θρησκευτικῶν ἀπεδεικνύαμεν ἐντὶ αὐτὰ δὲ καλλιερ-γοῦν εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν ἀποψίν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀποκλειστικότητα τῆς ἀληθείας εἰς τὴν Ὁρθόδοξιν! Δι' αὐτὸ καὶ οἱ ἴδιοι ἀπορίρητον παντελῶς τὴν ἰδέαν, ὡς συνεχεῖς ἡ ἀνακινώσις τους, ὅτι δὲν πρόκειται διὰ ἐργαλεῖον «συγκρότησης ἐθνικῆς ταυτότητας ἢ θρησκευτικῆς κατήχησης». Προφανῶς ἐπι-βουλοῦν ἑνα μᾶθμα θρησκευτικῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπαρτίετται ἀπὸ ποικίλες ἐνδιαφερόσους γνώσεις ὁμοιοτήτων μεταξύ Ὁρθοδόξου καὶ θρησκευμῶν, μία χροάν θρησκευτικῶν πληροφοριῶν!

Τὸ ἐνδιαφέρον ἔλκει ἰδιαίτερως ἡ ἀπόριψις ἐκ μέρους τοῦς τῆς ἀποψείας τοῦ τὸ νέο μᾶθμα εἶναι «μία ἄλλη προσέγγισιν στὴν πολιτισμική καὶ ἔθνοτική διαφοροτικότητα». Βεβίαιως κανεῖς δὲν συμφωνεῖ ὅτι ἐτοῖ θὰ πρέπει νὰ εἶναι, ὠστόσο ἡ φράσις αὐτὴ ἀνήκει εἰς τὸ ἐπίσημον ἀνακινώθην τοῦ ΙΕΠ τῆς 29ης Ἰουνίου καὶ ἀνηγορήθῃ εἰς τὴν ἐπίσημον ἱστοσελίδα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας! Ἐπομένως ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ συμφωνῇ ὁ **Κ. Γιαγκάζογλου** μὲ τὸν ἑαυτὸν του, εἴτε ἡ παρουσία διαφανῶς εἶναι προσοχηματική ἢ τελικῶς τὸ νέον πρόγραμμα ἐξυπηρετεῖ τὰ σχέδια τῆς ἀριστερᾶς κυβερνήσεως! Πάντως ὁ,π. καὶ νὰ ἰσχυρίζωνται οἱ «ἐμπειρογνήμονες» τοῦ Ὑπουργείου ἐπτεν ἐνάργους ὅτι τὰ νέα προγράμματα ὑπερτεροῦν «μία ἄλλη προσέγγισιν στὴν πολιτισμική καὶ ἔθνοτική διαφοροτικότητα»! Κς τὸ ΙΕΠ κατέληξεν εἰς αὐτὸ τὸ συμπέρασμα; Εἶτε ὁ κ. Γιαγκάζογλου ἔταξεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν διὰ αὐτὸ δὲ ὑπερτεροῦν τὰ νέα προγράμματα εἴτε ἡ ἀνακινώσις τοῦ ΙΕΠ ἀποτελεῖ ἑνα ψέμα; Ἐν ἰσχύϊ τὸ δεύτερον, τότε οἱ «ἐμπειρογνώ-μονες» ὀφείλουσιν ὄχι μὲ μισόλογα, ἀλλὰ εὐθαρσῶς νὰ διακηρύξουν ὅτι ὁ Ὑπουργὸς ψευδεῖται. Βεβαίως, δὲν θὰ τὸ πράξουν λόγω συμφέροντος... Ἐν ἰσχύϊ τὸ πρῶτον, τότε ἐπιβεβαιώνεται ἡ διγλωσσία καὶ καταρρίπτεται ἡ φερεγγυότης ὧλων ὧσων γράφου, ἀκόμη καὶ εἰς τὸ παρὸν ἀνακινώθην τὸν οἱ «ἐμπειρογνώμονες», μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ μπορῇ κατέλιναι νὰ βασισθῇ εἰς ὅσα λέγουν, διὰ νὰ μὴς πεί-σουν ὅτι τὸ μᾶθμα εἶναι ἀρίστον, καθὼς κάθε λέ-ξις τους ἴσως εἶναι προϊόν ἀπόλυτης οὐκταρίας. Ο **κ. Γεράσιμος Κουζέλης** γνωρίζει ἀραγε ὅτι διαφω-νοῦν μὲ τὸ ἐπίσημον ἀνακινώθην τοῦ ΙΕΠ ἢ μῆ-πως ἐμπλέκεται καὶ ὁ ἴδιος;

Ἐγείρουν ἑνα ἐπιχείρημα ἑώλων: «τὰ νέα ΠΣ προσβλέπουν πρωτίστως νὰ καταστήσουν στα-διακὰ τοὺς μαθητές... πρῶσωπα, ποὺ θὰ γνωρί-ζουν σὲ εὐρος καὶ βῆθος κυρίως τὴν ὀρθόδοξὴν πύ-

Ἠγούμενος Ἱ. Μ. Δοχειαρίου: «Τὸ Βατικανὸν προστατεύεται ἀπὸ σκοτεινὲς δυνάμεις»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

εἶπε: «Ὁ οἰκουμενισμὸς εἶναι ἡ παναίρεσις ὧλων τῶν αἰώνων». Αναρτοῦσαν εἰκόνες, στὴν μέση ὁ Χριστὸς καὶ δεξιὰ κι ἀριστερά ὁ πάπας κι ὁ Ἀθη-ναγόρας νὰ τοὺς εὐλογῇ ὁ Θεός! Ὅταν πηγαῖαν νὰ προσκυνήσω τῆς ἁγίας εἰκόνες, βλέποντας κὶ αὐτὴν τὴν εἰκόνα, δὲν μοῦ πῆγε ποτὲ νὰ τὴν προσ-κυνήσω.

Ἄν ἡ σύνοδος τῆς Κρήτης μᾶς ἔλεγε τί καρπώ-θηκε ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀπὸ αὐτὸν τὸν «θεο-λογικὸ» διάλογο δὴλ αὐτὰ τὰ χρόνια, θὰ λέγαμε κατ' ἐγνὲ. Τώρα ἀναφωνοῦμε: «Τίποτα δὲν βῆθηκε ποτὲ ἐπὶ τὸν θεολογικὸ αὐτὸν διάλογο γιὰ τὴν Ὁρθόδοξή Ἐκκλησίαν». Ὁ ποντίφικας τοῦ Βατικα-νοῦ οὐτε μία πατησιὰ δὲν ὑποχώρησε ἀπὸ τὴν φρικώδη θεολογία του. Γιατί λοιπὸν ἀγκαλιές καὶ ἀσπαρμούς ἀπὸ τοὺς ὀρθοδόξους μὲ τὸν ἀληθινὰ μεταμορφωμένον διαβόλο τῆς Δύσης; Εἶπε ποτὲ ἔστω κὶ ἑνα ἐλάχιστον «σφάλμα» ποὺ ἀπομα-κρυνθήκαμε ἀπὸ τὴν Ἀνατολική Ἐκκλησίαν;

Ἐκεῖνα τὰ χρόνια ἑνας καρδινάλιος κακόφημος ἀπὸ τὴν Δύση κὶ ἑνας ἐπίσκοπος ἀπὸ τὴν Ἀνα-τολή ἔσερναν τὸν χορὸ. Ὁ μακαριστὸς Ρόδου Σπυρίδων εἶπε γι' αὐτούς: «Κοιτάξετε βρέ, ποὺ δύο θηλυδριεῖς θὰ ἐνώσουνε τὴν Δύση μὲ τὴν Ἀνατολή!».

Ὅχι, δὲν τὸ 'χοῦμε χαμένο, οὐτε τοὺς ζηλωτὲς πατριστανόμεν. Ἀλλὰ αὐτὸν τὸν θεολογικὸν διάλο-γὸ ἥδη μέσα τὸν ἔχουμε ἀπορρίψει ὡς ὀρθό-δοξοι καὶ Ρωμιοί. Δὲν θέλουμε τέτοια ἐνωσιὴ οὔτε εὐχόμεστε γιὰ τέτοια ἐνωσιή. Ἐδῶ ποὺ εἴμαστε, ἐδῶ θὰ μείνουμε. Δὲν θέλουμε στα δίπτυχα μᾶς τὸν μέγα καταστροφέα μας. Δυὸ ὑπῆρχαν οἱ πο-λέμιοι τῆς ρωμιοσύνης; ὁ παπισμὸς καὶ ὁ μου-σουλμανισμός. Αὐτὰ ὄχι ἀπλῶς τὰ 'χοῦμε σημαία, ἀλλὰ στὴν καρδίᾳ μας πυρῶμενα καρφία, γι' αὐτὸ δὲν θέλουμε στὸν τόπο μας οὔτε παπιστὲς οὔτε ἰσλαμιστές. Ἰσλαμικὲς σπουδὲς στὴν Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης! Πράγματι, αὐτὴ ἡ Σχολή ἔχει ἐισέλθει στὸν οἰκου-μενισμό ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ κολλεῖ μτρικία κολοβά. Πῶς μετὰ ἀπὸ αὐτὴν τὴν πτώση νὰ μὴ δεγθῇ καὶ ἰσλαμικὲς σπουδὲς μέσα στὸν κόλ-πο της; Καὶ αὐτοὶ ποὺ συμμετεχουν στὴν οἰκου-μενικὴ κίνηση ἔχουν γὰ μᾶς δεῖξουν κάτι ἀπὸ τὴν ζωὴ τους ποὺ νὰ εἶναι προσομαρτυρόν στὴν ὀρθόδοξήν παράδοσιν; Καὶ τί κακὸ εἶναι αὐτὸ, νὰ γίνωνται οἱ συνεδριάσεις αὐτὲς ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχει σχεδὸν κανένας ὀρθόδοξος; Τί μισέρια κι

στὴ καὶ κληρονομιά ἀλλὰ καί, σὲ ἑνα βαθμῷ, πτυχές τῆς πίστης καὶ τῆς παράδοσης καὶ τῶν ἄλλων θρησκειῶν τοῦ κόσμου». Πρῶτον, ἐπιβε-βαιώνουν τὰς ἀπαρδεύσεις ποσοστάσεις, ὡς τὰ θρησκευτικὰ νὰ εἶναι τσελεμενέ! Δεύτερον πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ μαθηταὶ θὰ γνωρίσουν εἰς «εὐρος καὶ βάθος» τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἀλλὰ νὰ καταφερόνται ἐναντίον τῆς κατή-χησεως; Τρίτον, ὡς διαφάνεται ἡ Ὁρθόδοξία ἀντι-μετωπίζεται ὡς μία ἐκ τῶν θρησκειῶν. Οἱ ἴδιοι πρό πολλοῦ μᾶς κάνουν κηρύγματα ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι Ἐκκλησία καὶ ὄχι θρησκεία καὶ τώρα ὑποστη-ρίζουν ὅτι ἡ πίστις θὰ διδάσκαται ὡς γνωστικὸν μέ-γεθος!

Δυστυχῶς παρατηροῦμεν ὅτι ἐν συνεχείᾳ τὸ κεί-μενον ἀφίνει αἰχμὲς ἐναντίον τῆς μέχρι σήμερα δι-δασκαλείας. Χαρακτηριστικὰ γράφουν ὅτι τὰ νέα θρησκευτικὰ «ἐπιδιώκουν νὰ προετοιμάσουν αὐριανοὺς πολίτες ποὺ θὰ ἐργάζονται γιὰ τὴν ἐνό-τητα καὶ τὴ συνοχή τῆς κοινωνίας», ἐννοοῦντες ὅτι μέχρι τώρα προωθεῖτο ἡ «ἀποκλειστικότητα», ἡ ὁποία ἔβγαζε πολίτας ποὺ εἰδίσχαν τὴν κοινωνίαν; «Τὰ νέα ΠΣ δὲν ἀνταρπάγουν τὸ δόδεκις –καὶ βο-λὸ καὶ γὰ κάποιους λίγους- σχίσμα μεταξύ κοινωνίας καὶ Ἐκκλησίας, μεταξὺ «βεβήλου» καὶ «ιεροῦ»!» Εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτοξεύωνται παρόμοιοι συκο-φαντίαι ἐναντίον συναδέλφων τους καὶ ὧλων τῶν ἀντιπρόθεων εἰς τὰ νέα προγράμματα;

Ἀποκαλύπτουν ὅμως τὰς προθέσεις τους: «κα-τάνοση διαχρονικῶν ἐρωτημάτων, πνευματικῶν κατορθωμάτων καὶ συλλογικῶν προσδοκιῶν ποὺ ριζώνουν στὴ θρησκευτικὴ πίστη... ὁ πολιτισμὸς μὲ τῆς ποικίλες θρησκευτικὲς ἐκφράσεις καὶ προ-εκτάσεις τοῦ ἔχει κεντρικὴ θέση!» Τὰ ἴδια ἐπεκαλέ-σθη προσφάτως καὶ ὁ **Σεβ. Ν. Ιωνίας** εἰς τὴν διδα-σκαλία περὶ θρησκευτικοῦ φαινομένου εἶναι τὸ ἀπαντᾷ Ἡ Ὁρθόδοξία εἶναι μία ἐκφανσις τοῦ θρη-σκευτικοῦ φαινομένου! Τὸ ὁμολογοῦν κατωτέρω, ὅπου τὰ νέα θρησκευτικὰ «στοχεύουν καὶ στὴ γνω-ριμία μὲ τὸν θρησκευτικὸ φαινόμενο στὸ σύνολό τοῦ». Πουθενὰ δὲν ὑπάρχει ἔστω καὶ ἑμμέσα ἡ ἰδέα ὅτι ἡ Ὁρθόδοξία εἶναι ἡ ἀλήθεια, εἶναι ἡ πρ-αγματική ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἡ μόνη βεβαία ὁδὸς σωτηρίας. Ἄν αὐτὸ εἶναι ἡ βάσις τῆς οὐσίας τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, πῶς ἰσχυρίζονται ὅτι θὰ γνωρίσουν οἱ μαθηταὶ εἰς «εὐρος καὶ βάθος» αὐτὴν, ὅταν δὲν θὰ τονίζωμεν εἰς τὰ παιδιὰ ὅτι μία εἶναι ἡ ἀλήθεια; Μία πονηρία ποὺ κάνουν εἶναι νὰ λέγουν οἱ τ' «μὰ φυσικὰ δὲν εἴμαστε ὅλοι τὸ ἴδιον», ἐννοοῦντες ὅμως ὅτι ὅλες οἱ θρησκείες ἔχουν δια-φορετικὰς παραδόσεις, ἦθη καὶ ἔθιμα· λέξιν ὅμως διὰ τὴν μόνην ἀλήθειαν!

Τέλος ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ μαθηταὶ θὰ ἔρχωνται «σὲ μία ἀδιάμεσολάβητη σχέσὴ μὲ τῆς πηγῆς καὶ τῆς αὐθεντικῆς ἐκφράσεως τόσο τῆς χριστιανικῆς πα-ράδοσης, ὅσο καὶ τῶν λοιπῶν θρησκειῶν». Εἶναι τραγικὸν νὰ λέγεται τοιοῦτον ψέμα περὶ ἀμεσολα-βήτου ἐπαφῆς μὲ πηγὰς. Τὰ μεταφρασμένα κείμε-να (διότι ἐτοῖ διδονται εἰς τοὺς φακέλους) καὶ ἡ ἐκλεκτικὴ ἐπιλογή ἀποστασμάτων εἶναι «ἀδιame-σολάβητη» ἐπαρῇ; Ἐπίσης τὶ ἐννοοῦν, αὐθεντικὴ ἐκφράσις τῆς χριστιανικῆς παραδόσεως; Κείμενα τοῦ Λουθηροῦ καὶ τοῦ Πάπα ἀνήκουν εἰς τὴν αὐθεν-τικὴν ἐκφρασίν τῆς χριστιανικῆς παραδόσεως; Πῶς προηγουμένως λέγουν ὅτι δὲν θὰ περιορί-σουν εἰς τὸ παρελθὸν τὸ μᾶθμα καὶ τώρα ὁμλοῦν περὶ πηγῶν;

Διὰ νὰ μὴ μακρυγοροῦμεν τὰ πράγματα εἶναι ἀπλὰ. Τὸ Ὑπουργεῖον, ἐφ' ὅσον τὸ κατευθύνουν πολιτικοί, μπορεῖ νὰ ζητᾷ ὁ,τιδήποτε καὶ προκειμέ-νου οἱ «ἐμπειρογνήμονες» νὰ εἶναι ἀρεστοὶ (ταυ-τοχρόνως εἰς τοὺς ὑπολοίπους λέγουν ὅτι «κάνου-με τὰ ἀδύνατα δυνατόν νὰ σώσουμε τὸ μᾶθμα») κινούνται πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν. Τὸ ζήτημα εἶναι τί ἐπιδιώκει ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὸ μᾶθμα; Ἐν ἐπιθυμῇ τὰ παιδιὰ νὰ διδασθῶν τὸ θρησκευτικὸν φαινόμενον, τότε νὰ μᾶς τὸ ἀνακινώσῃ μὲ τὴν ψήφον τῆς Ἱεραρχίας καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύ-νην. Ἄν πάλιν θέλῃ νὰ διδασθῶν τὰ παιδιὰ μᾶς τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, τότε νὰ μὴ εὐρίσκη ὡς δι-κασιλογίαν ὅτι «εἴμαστε ἀδύναμοι ἀπέναντι στὴν Πολιτεία, ἡ ὁποία κάνει ὅ,τι θέλει», ἀλλὰ νὰ τόνισῃ εὐθαρσῶς ὅτι «ὅς κάνῃ ἡ Πολιτεία ὅ,τὶ θέλει, ἀλλὰ ἐμεῖς εἴμαστε ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ συνονθυλευμέ-νου τῶν νέων θρησκευτικῶν». Τὶ κάνει ἡ **Διοικου-σα Ἐκκλησία**; προκειμένου νὰ ἐκσφραλίσῃ διορι-σμοὺς ἱερέων, πώλησιν οἰκοπέδων καὶ ὑποσχέ-σεις ὅτι δὲν θὰ γηοῦν τὰ οικονομικά της, ἀνταλλά-σσει τὰ παιδιὰ μὲ τὰ συμφέροντα, διότι δὲν ἀντιπαθῇ τὴ εὐρὴ τὴν Πολιτείαν ἀπέναντί της. «Ἡ εὐτυχία πολλῆς φορὲς στοιχεῖ περισσότερο ἀπὸ δύο ἀξί-ζει», τάδε ἔφη Ἰάκωτος.

αὐτὴ, νὰ μιλάμε περὶ Ὁρθοδοξίας σὲ ξένα χώμα-τα, σὲ ξένους τόπους καὶ σὲ ξένα δώματα. Ὁ τό-πος μᾶς εἶναι ἀγίασμένος καὶ μαρτυρικός καὶ δὲν χρειάζεται ἐπεμβάσεις ἀπὸ τοὺς κοσμοκράτορες αὐτοῦ τοῦ αἰῶνα.

Παρακαλῶ πολὺ τὴν ἁγία μου Ἐκκλησία -νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ἑμένα τὸν ἄσμου καὶ μικρο- ἄς μείν-ῃ ὁ οἰκουμενισμὸς μία σκία στὴν ἱστορία μας κὶ αὖς σταματήσῃ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία νὰ πασιγιᾷ ἀπὸ τὸ πικρὸ τραγούδι τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Ἐσχά-στε το γιὰ τὴν εἰρήνῃ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Οὐτε νὰ τὸ ψιθυρίσῃτε. Κουραστήκαμε νὰ ἀκοῦμε τὴν φράση «οἰκουμενικὴ κίνησις». Ἄς τὴν ἀφήσουμε στὸν Θεό, γιατί αὐτὸς εἶναι τὸ με-γάλο κομάντο στὴν Ἐκκλησία καὶ εἰς δολακήν τὴν οἰκουμένην. Σεθλώστε ἐπιτέλους τὰ νερά καὶ καθαρίστε τὴν ἀτμόσφαιρα, γιὰ νὰ δοῦμε τὸν βυθὸ τῆς θάλασσας καὶ τὸν ἐναστρο ὑδρανό, καὶ μὴ μᾶς ρίχνετε στὴν πραγματικὰ ἄβυσσον τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Κουραστήκαμε. Δὲν ἔχουμε μάτια νὰ δοῦμε τὴν Δύση. Ἐμεῖς τὴν Ἀνατολή κοπάζου-με καὶ μέσα στὴν Ὁρθόδοξή Ἐκκλησία φωλιάζου-με. «Δὲν θέλουμε τίς πτέρυνές σου, ποντίφικα τῆς Ρώμης. Κράτησέ τες γιὰ τὴν ρηγμαμένη Εὐρώπῃ. Ἐχομε πτέρυνες νὰ μᾶς σκεπάσουν, εἶναι οἱ ἀπ' αἰῶνος ἅγιοι Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι».

Ἐνὰς φοιτητῆς πῆγε στὸ Βατικανὸν γιὰ σπου-δεῖς, κάθε πρωὶ σὲ παράταξιν οἱ φοιτητὲς ἀσπάζ-ονταν τὸ δακτυλίδι τοῦ πάπα. Ἀληθῆς, πόσο με-γάλα εἶναι αὐτὰ τὰ παραμύθια τῆς Ρώμης! Αὐτὸς ὁ φοιτητῆς δὲν ἀσπαζόταν τὸ δακτυλίδι τοῦ πάπα. Τὸν προσκάλεσε στὸ γραφεῖο του καὶ τοῦ λέγει: «Νομίζεις ὅτι τὰ πέντε ἑκατομμύρια ὀρθοδόξων θὰ ἀλλάξουνε τὸν κόσμο;» καὶ τὸν ἐκδίωξε ἀπὸ τὴν Σχολή. Αὐτὸς εἶναι καὶ αὐτὸς θὰ μείνῃ ὁ ποντί-φικας τοῦ Βατικανοῦ.

Ὁ μακαριστὸς καθηγητῆς μας Καρμίρης εἶπε ἀπὸ τὴν ἑδρα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς: «Νὰ πῆτε στὸν πατριάρχη ὅτι ἡ ἐνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν δὲν εἶναι ἀγκαλιὲς καὶ ἀσπαρμοί. Εἶναι πίστις καὶ ἀλή-θεια. Ὅποιος τὴν ἀρνήσῃ διακυβεύει τὴν σωτηρία του».

Ἀνεξάντλητο τὸ πηγάδι τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Ὅποτε καὶ νὰ ριζῇ κακό, βοῦρκο θὰ ἀνασούρῃ.

Μένουμε στὴν Ἐκκλησία μας. Αὐτὸ δεύτερον αὐτὸ παράθυρο φωνάζουμε καὶ βοῶμεν: «Ρῖσαι ἡμᾶς, Κύριε, ἀπὸ τῶν παπικῶν καὶ οἰκουμενι-στικῶν παγίδων».

Γρηγόριος ὁ Ἀρχιεπισκοπῆς

Ὁμολογιακὸν τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν Ψήφισμα Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως Ἱ. Μ. Κυθέρων

Ἐμεῖς, ποὺ ἀνήκουμε στὸ Χριστεπώνυμο Πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητρο-πόλεως Κυθέρων καὶ Ἀντικυθήρων, οἱ Κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, συναχθέντες σήμερα στὶς 15 Ἰουλίου 2017, ἡμέρα Σάββατο καὶ περὶ ὧρων 7 μ.μ. στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Παναγίας Μυρτι-διώσσης Κυθέρων, στὴν καθιερωμένη ἐτήσια Κληρικολαϊκὴ μας Σύν-αξί, κατόπιν προσοκήσεως τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ.Σεραφεῖμ.

Μετὰ τὴν Ἱερὰ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τὴν εἰσηγητικὴν ὁμιλίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας ἀκούσαμε τῆς ἐμπνευσμένης εἰσηγήσεως: α) τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀμβροσίου Γκουρβέλου, Ἱεροκήρυκος – Προϊσταμένου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Πατρῶν, μὲ θέμα: «**Ἡ διαχρονικὴ προσφορὰ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας στὸ ἔνος μας**» καὶ β) τοῦ Ἐλλογ. κ.Κωνίνου Χολέβα, Πολιτικοῦ Ἐπιστή-μονος – Συγγραφέως, μὲ θέμα: «**Ἡ Ἐλληνορθόδοξή Παράδοσι. Ρί-ζωμα στὸ παρελθόν. Προοπτικὴ γιὰ τὸ μέλλον**».

Ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἄρτια καὶ λιαν ἐπωφελῇ παρουσίαις τῶν ὡς ἄνω δύο στομιοδαίων καὶ καίριων γιὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸ-πνευματικὸ καὶ ἔθνικὸ μᾶς βίο βεμάτων.

Ἀποφασίζουμε:

1. Ἀναγνωρίζουμε ἀνεπιφύλακτα τὴν διαχρονικὴν, πολύτιμη, ἀνε-κτίμητη καὶ θυσιαστικὴν προσφορὰ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στὸ Ἐλληνορθόδοξο ἔνος μας, τοῦ ὁποῖου πάντοτε ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει ἡ Μητέρα, ἡ πνευματικὴ τροφος καὶ ἡ κραταί ἀσέ-πη.

2. Τιμᾶμε καὶ ἀποδοχόμεστε ὁλόψυχα καὶ ἐγκάρδια τὴν Ἐλληνορ-θόδοξή Παράδοσιν καὶ Κληρονομίαν. Τὴν Ἁγία καὶ ἀμώμητη Ὀρθό-δοξή Πίστιν τῆς Μῆς καὶ Μόνης Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν διακρινόμενη καθοριστικὰ ἀπὸ τῆς ἄλλες χρι-στιανικῆς ὁμολογίας, κινόντητες καὶ τῆς αἰρετικῆς παραφυσίδες.

3. Ζητοῦμε ὅλα τὰ Ὁρθόδοξα Ἐλληνοπούλα νὰ ἀπολαμβάνουν τὰ ἴσα δικαιώματα ἐναντὶ τῶν ἄλλων συμμενητῶν τους. Τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὸ, μὲ ἀμείωτο ὠρᾶριο καὶ νὰ εὐρίσκηται στὴν ὀρθόδοξή θεολογικὴ κατεύθυνσι. Νὰ εἶναι ὁμολογιακὸ, κατηχητικὸ καὶ ὄχι θρησκειολογικὸ. Ἐπίσης, τὸ μᾶθη-μα τῆς Ἐλληνικῆς Γλώσσης νὰ διδάσκαται σωστά καὶ παραδοσιακὰ, ἐνῷ τὸ μᾶθμα τῆς Ἱστορίας νὰ μὴ τηθῇ στὴν προκρούστεια κλίνῃ. Νὰ μὴ παραχαράσσεται, νὰ μὴ ἀλλοιώνεται καὶ νὰ μὴ παραποιεῖται ἡ Ἱστο-ρία τοῦ Ἑλληνικοῦ μᾶς ἔθνους, καὶ

4. Κάνουμε θερμότητα ἔκκλησιν νὰ προστατευθοῦν καὶ διαφυλα-χθοῦν ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ, κατὰ τὴν ἐπικείμενη καὶ μελετωμένη Ἀναθεώρησι τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος, τὰ ἐπίμαχα ἄρθρα (3 καὶ 16), ποὺ διασφαλίζουν τὴν πίστι εἰς τὸν Τριαδικὸ Θεό, τὴν ἀναγνωρίσι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὡς «τῆς ἐμπικρατούσας θρησκείας» καὶ τὴν προστασίαν τῆς Ἐλληνοχριστιανικῆς Παιδείας καὶ ἀγωγῆς εἰς τὰ Σχολεῖα μας.-

Οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

σὲ θεωρητικὸ ἐπίπεδο καὶ ἄλλοτε μὲ διωγμούς. Στὴν ἐποχὴ μας οἱ ἐχθροὶ δὲν βρίσκονται μόνο ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας. Ὑπάρχουν πολλοὶ καὶ ἐντός, οἱ ὁποῖοι εἶναι περισσότερο ἐπικίνδυνοι. Δυσ-τυχῶς, τὸν κλυδωνισμὸ στὴν Ἐκκλησίαν δὲν τὸν προκαλοῦν πιά οἱ εἰδωλολάτρες καὶ οἱ αἰρετικοὶ ποὺ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν μάντρα τῆς καὶ ἀντιμετωπίζονται εὐκολότερα, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς αἰρετίζον-τες οἰκουμενιστές, οἱ ὁποῖοι μακαρίως ἀναπαύονται στοὺς πα-τριαρχικούς, ἀρχιεπισκοπικούς καὶ μητροπολιτικούς θρόνους καὶ χωρὶς εὐαισθησία πρὸς τὴν ὀρθόδοξή πίστιν, δραστηριοποι-οῦνται προκειμένου νὰ ἐρῶσιν σὲ στενὴ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς αἰρετικούς παπικούς καὶ προτεσταντές καὶ κάποια στιγμή νὰ πηγαυρίσουν γιὰ τὴν ἐνωσὴ τῶν «ἐκκλησιῶν», χωρὶς τὴν πα-ραμικρὴ ἀναθε

ΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΣΥΝΕΧΩΣ ΚΑΙΜΑΚΩΝΟΝΤΑΙ

•Σαράντα τρία χρόνια μετά την είσοβλή της Τουρκίας στην Κύπρο, τα δεδομένα στην Μεγαλόνησο, αλλά και γενικότερα στην Ανατολική Μεσόγειο αλλάζουν, αφού εδώ και μία εβδομάδα έχουν ξεκινήσει οι εργασίες γεωτρήσης υδρογονανθράκων στο Οικόπεδο 11 της κυπριακής ΑΟΖ (Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης). Τīs εργασίες για την εξόρυξη έχει αναλάβει ή Γαλλική εταιρεία TOTAL, θά ολοκληρωθούν, όπως έχει ανακοινωθθί, μέχρι τόν Σεπτέμβριο καί αν είναι έπιτυχείς, τότε θά ακολουθήση καί μία δεύτερη έπιβεβαιωτική γεωτρηση. Η γεωτρηση γίνεται στην Νότια Κύπρο εκατόν πενήντα χιλ. από την Λεμεσό καί θά ξεκινήσει κατά τά 1698 μέτρα βάθος καί στόχος είναι να φθάσουν στά 4250 μέτρα κάτω από τόν βυθό τής θάλασσας. Σύμφωνα με δημοσιεύματα ή όλη περιοχή τής Ανατολικής Μεσογείου είναι πολύ πλούσια σε κοιτάσματα υδρογονανθράκων, τά όποια θά καταστούν πηγή πλού-

του, αλλά καί ανταγωνισμών μεταξύ τής χωρών τής περιοχής. Η Τουρκία θεωρεί ότι οι Τουρκοκύπριοι έχουν δικαιώματα στους φυσικούς πόρους τής Κύπρου καί τίς όποιες ενέργειες τής κυπριακής κυβέρνησης τίς χαρακτηρίζει ως μονομερείς. Νά σημειώσουμε ότι, επειδή οι εταιρείες πού έχουν αναλάβει τήν άνευρση, αλλά καί τήν εξόρυξη του όρυκτου πλούτου τής Κύπρου είναι άμερικανικών, γαλλικών, ισραηλτικών αλλά καί ρωσικών συμφερόντων ή γείτων χώρα είναι ιδιαίτερα προσεκτική στις αντιδράσεις της. Παρ' όλα αυτά έχει στείλει πολεμικά πλοία, τά όποια όμως δεν έχουν προβή σέ παραβίαση τών κυρίων δικαιωμάτων τής Κυπριακής δημοκρατίας. Μάλιστα δύο γαλλικά πολεμικά πλοία, ένα άμερικανικό αλλά καί ελληνικό ήδη βρίσκονται στην Κύπρο, τά όποια έχουν αναλάβει τήν προστασία τής γεωτρήσης, ή δέ ύπουργός έσωτερικών τής Γαλλίας κ. Φλοράνς Παρλί, σέ μία συμβολική κίνηση,

έπικέφθηκε τήν Κύπρο τήν Δευτέρα 17 Ιουλίου, ή δέ κυπριακή κυβέρνηση τόνισε ότι πρέπει να κρατηθούν χαμηλοί τόνοι καί οι κινήσεις θά πρέπει να είναι ιδιαίτερα ψύχραιμες. •Γιά άλλη μία φορά οι διαπραγματεύσεις πού διεξήχθησαν στην Έλβετία για τό κυπριακό οδηγήθηκαν σέ αδιέξοδο λόγω τής αδιαλλαξίας, τήν όποια επέδειξε ή τουρκική πλευρά. Οι θέσεις τής Τουρκίας κατά τίς διαπραγματεύσεις έμειναν αμετάβλητες, αφού, όπως δήλωσε ό Τούρκος πρωθυπουργός κ. Τασβούτογλου, τό σύστημα άσφαλείας καί έγχυρσεων, όπως επίσης καί τό έπεμβατικό δικαίωμα στην Μεγαλόνησο, πρέπει να διατηρηθούν με ρήτρα αναθεώρησης σέ δέκα πέντε χρόνια. Έπίσης, σχετικά με τό θέμα τών κατοικηών στρατευμάτων, ή θέση τής Τουρκίας είναι, όπως είπε ό Τούρκος πρωθυπουργός, ότι ό όποιος αριθμός συμφωνηθεί, πρέπει να παραμείνι μονίμως. Μάλιστα ή αδιαλλαξία,

τήν όποια επέδειξε ή τουρκική πλευρά καταφαινεται καί από τήν δήλωση του ύπουργού έξωτερικών τής γείτονος, ό όποιος ανέφερε ότι «Η έλληνο-κυπριακή πλευρά καί ή Ελλάδα περιμένουν να καταργηθούν οι έγχυρσεις καί να φύγει ό τουρκικός στρατός από τήν Κύπρο. Άς ζυτηήσουν από αυτό τό όνειρο». Ακόμα, ή τουρκική πλευρά στις διαπραγματεύσεις έθεσε θέματα έδαφικού, περιουσιακού καί ειδικής μεταχείρισης τών Τουρκο-κυπρίων, ενώ απαιτείται να έχουν ισότιμη μεταχείριση με τους Έλληνο-κυπρίους, οι όποιοι είναι πολίτες κράτους μέλους τής Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι οι διαπραγματεύσεις οδηγήθηκαν καί πάλι σέ ναυαγίο χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν θά γίνουν προσπάθειες από διεθνείς παράγοντες καί ειδικότερα τήν Βρετανία να οδηγήη ή Κύπρος σέ καινούργιες διαπραγματεύσεις, ειδικά τώρα πού έχει ξεκινήσει ή γεωτρήση, με άπώτερο σκοπό πάντα τήν νομιμοποίηση τών κατοικιών στρατευμάτων

καί τήν έμμεση κατάλυση τής κυπριακής ανεξαρτησίας.

•Στις 13 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε στην Θεσσαλονίκη τριμερής συνάντηση μεταξύ του Έλληνα πρωθυπουργού κ. Μπρόσιφου, ή όποια σκοπό είχε τήν στενότερη συνεργασία μεταξύ τών τριών κρατών. Τήν στιγμή όπου τόσο οι Ήνωμένες Πολιτείες τής Αμερικής όσο καί ή Ευρωπαϊκή Ένωση καί κυρίως ή Γερμανία συνεχίζουν να παρέχουν στήριξη προς τά σχέδια τής Αλβανίας για τήν δημιουργία τής “Μεγάλης Αλβανίας”. Αλλά συνεχείς είναι καί οι δηλώσεις διαφόρων κέντρων για άλλαγές στα σύνορα τών Βαλκανίων όπως καί οι άνησυχίες για μία νέα αναζωπύρωση τών συγκρούσεων, ειδικότερα στα Σκόπια καί στο Κόσσο, μεταξύ του αλβανικού καί του σλαβικού στοιχείου. Από τήν συνάντηση διαφάνηκε ότι κανείς στα Βαλκάνια δεν θά έπιτρέψη

τήν δημιουργία μιās Μεγάλης Αλβανίας είτε με ειρηνικό είτε με όποιοδήποτε άλλο τρόπο, αφού μία τέτοια προοπτική μόνο προβλήματα έγκυμονεί για τήν εύαισθητη περιοχή τών Βαλκανίων.

•Οι προκλήσεις τής Τουρκίας καί οι παραβιάσεις του ελληνικού εναέριου χώρου τής τελευταίες ήμέρες είναι ιδιαίτερα αναβαθμισμένες, οι δέ δηλώσεις τών Τούρκων αξιωματούχων παρουσιάζονται πολύ προκλητικές. Μάλιστα στο ανακοινωθέν του Συμβουλίου Έθνικής Ασφάλειας τής Τουρκίας, τό όποιο συγκλήθηκε τήν Δευτέρα 17 Ιουλίου καί άσολήθηκε με τό κυπριακό, τονίσθηκε ότι «θα προστατεύσουμε με άποφασιστικότητα τά συμφέροντα καί τά δικαιώματα τόσο τής Τουρκίας όσο καί του ψευδοκράτους τής βορειού Κύπρου στο πλαίσιο τών δικαιωμάτων μας επί τών υδρογονανθράκων στην Ανατολική Μεσόγειο».

Γ.Κ.Τ

Δέν γνωρίζει ό Αρχιεπίσκοπος;

Είς τόν «Ο.Τ.» (φ. 2172/07.07.2017) παρεθέσαμεν άπόσπασμα από συνέντευξιν του Καθ. κ. Μάριου Κουκουνάρα-Λιάγκη, είς τό όποιο ανέφερεν ότι ό Αρχιεπίσκοπος Αθηνών δέν γνωρίζει παιδαγωγικούς μεθόδους διά τούτου καί παρεσύρθη. Ό κ. Βασίλης Ξυδιάς, επίσης ύποστηρικτής τών νέων προγραμμάτων, έδημοσίευσεν άρθρον, είς τό όποϊον ισχυρίζεται ότι ό κ. Ίερώνυμος δυσκολεύεται να καταλάβη τί αλλάζει είς τά θρησκευτικά. Η λέγοντων τήν αλήθειαν, όποτε χαρακτηρίζουν τόν Αρχιεπίσκοπον έμμέσως άδαη ή λέγοντων ψέματα, διά να άποσεισούν τας εύθύνas του Αρχιεπισκόπου. Δέν γνωρίζουν τί εκ τών δύο είναι χειρότερον. Παραθέτομεν άπόσπασμα του άρθρου από τήν ιστοσελίδα news247.gr τής 30ής Ιουνίου 2017:

«Όλα όσα λέγονται καί γράφονται άρμόδιους για τό μάθημα τών Θρησκευτικών είναι άπόλυτως άποπροσανατολιστικά, καί έχουν ένα καί μόνο σκοπό: Νά χρυσώσουν τό χάρτι, ώστε τελικώς ή εκκλησιαστική ιεραρχία να άποδεχθεί τίς αλλαγές στο μάθημα, χωρίς όμως να δείξει ότι ύποχωρη. Οι όροι πού δόhen έθεσε ή ιεραρχία (ύποχρεωτικό μάθημα, όρθόδοξος προσανατολισμός κ.λπ.) πληρούντο έτσι κι αλλιώς από τά Προγράμματα Σπουδών πού είχαν εγκριθεί επί Φίλη, καί οι όποιες αλλαγές έγιναν μετά από τόν διάλογο πού μεσολάβησε, δέν άλλαξαν σέ τίποτα τήν ουσία τών Νέων Προγραμμάτων Σπουδών...

Δέν λέω. Τό να θεωρείται ή "Συννεφούλα" άκατάλληλη σάν άφορμή θεολογικού στοχασμού

Ίεχωβάδες είς Θεσσαλονίκην

Ως έπληροφορήθημεν από τήν ιστοσελίδα olathessaloniki.com τής 14ης Ιουλίου 2017 από τής 19ης Μαΐου οι αυτοπροσδιοριζόμενοι ως «Μάρτυρες του Ίεχωβά» ήρχισαν σειράς τριημέρων συνελεύσεων με θέμα: «Μη παραπείστε». Τό σύνθημα είναι ιδιαιτέρως δελεαστικόν καθώς με τήν παρούσαν κρίσιν πολλοί άνθρωποι έχουν έλθει εις αδιέξοδον. Είς τήν Βόρειον Ελλάδα αι συνελεύσεις θά διεξαγώνται διαρκώς κατά τήν διάρκειαν του θέρους μέχρι τήν

20ήν Αυγούστου είς αίθουσαν είς τήν Θεσσαλονίκην, διά τούτο πρέπει να είμεθα όλοι είς έπιφύλακην, διά να μη πληνήσουν πιστοί άνθρωπος. Διαδίδουν μάλιστα ότι διά τό τριήμερον 21-23 Ιουλίου χιλιάδες πολίται από τήν Θεσσαλονίκην, τήν Ημαθίαν, τήν Πέλλα καί τήν Περίαν θά παρακολούθησουν τό πρόγραμμα τους, όμιλίας συνεντεύξεις καί βίντεο. Γρηγορείτε, άδελφοί, καί ένήμερωσατε τας ένορίας, τας Ί. Μητροπόλεις καί κάθε Όρθόδοξον.

Άπουσίασεν ό... Δίας

Η συνάντησεις άρχαιολατρών απέδειξε διά πολλάστην φορύν ότι ό δωδεκαθεϊσμός είναι ψευδής θρησκεία έφ' όσον είς τόν Όλυμπον δέν συνήντησαν οι συνανθροισθέντες καμία δεότιτα! Ός «φολλκλόρ» όμως έλκουν τήν δημοσιότητα, κάτι τό όποϊον πιθανώς θά άποθθί ύπέρ τους. Συμφώνως πρός τήν ιστοσελίδα zougla.gr τής 13ης Ιουλίου 2017:

«Μέ άνδρες καί γυναίκες ντυμένους με χλαμύδες (συνδυασμένες με άθλητικά παπούτσια) καί περικεφαλαίες ή φύλλα κισσού, οι όποιοι κρατούσαν δάδες, άποπείς καί δόρατα, γέμισαν πριν από μερικές ήμέρες τό χωριό στους πρόποδες του Όλύμπου. Ό Λόγος ήταν τά ερεντία «Προμήθεα», ή συνάντηση δηλαδή τών δωδεκαθεϊστών καί

άρχαιολατρών. Η περιέργη των πού στούς δρόμους του Άποχωρίου, πού κατέληγε στο άμφιθέατρο του χωριού, ξένισε, παραξένεψε καί έκανε πολλούς να άπορούν, είχε υσώσσο ένα ένδιαφέρον. Μεταξύ άλλων καί για τό Associated Press, τό όποιο κάλυψε τό θέμα. Κάθε λοκαίρι, μήνα Ιούλιο, εκατοντάδες «δωδεκαθεϊστές» μαζεύονται, για να ύμνήσουν τά θέα τους. Τό έτήσιο προσκύνημα ξεκίνησε τό 1996, με πληθώρα δραστηριοτήτων. Στά όρη καί τά βουνά κρατώντας παραμάσχαλα χλαμύδες, σανδάλια, στάρι, ξηρούς καρπούς καί «άνθόσπαρτα» στεφάνια, για να εκφράσουν τήν πίστη τους στους άρχαίους Έλληνες θεούς, επιδιόδονται σέ προσευχές, παιχνίδια φαντασίας, οργανώσουν άκόμη καί μαραθωνίους, γράφει».

Ό Πατριάρχης Βαρθολομαΐος άποδέχεται τό σχίσμα είς τήν Ούκρανικήν Έκκλησίαν;

Οικουμενικό Πατριαρχείο: Ραγδαίως καί ιστορικάς μπορούν να χαρακτηριστούν οι εξέλιξεις στο ζήτημα τής άποκοπής τής ουκρανικής εκκλησίας από τό πατριαρχείο Μόσχας, με τόν Οικουμενικό Πατριάρχη να παρουσιάζεται ότι άναγνωρίζει τό αυτόκεφαλο «σιωπηρά», διότι επίσημα δέν μπορεί να τό πράξει.

Υπενθυμίζουμε ότι τό ουκρανικό κοινοβούλιο (Verkhovna Rada) έχει ζητήσει από τόν Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο να άναγνωρίσει τήν ανεξαρτησία τής Ούκρανικής Όρθόδοξης Έκκλησίας από τό Πατριαρχείο Μόσχας.

Ενοχλημένη ιδιαιτέρως είναι ή Ρωσική Εκκλησία. Παράγοντες του Πατριαρχείου Μόσχας πού δηλώνουν ότι γίνονται κινήσεις εν άγνοία τους παραβλέποντας έντελώς τό Πατριαρχείο Μόσχας.

Η δημιουργία μιās «ένισίας καί ανεξάρτητης εκκλησίας

Ούκρανίας», άποτελεί σχέδιο του προέδρου Πέτρ Ποροσένκο. Ο Οικουμενικός πατριάρχης δήλωσε για πολλοστή φορά ότι άναγνωρίζει ναί μεν τό αυτοκέφαλο, αλλά χωρίς τήν άδεια του Πατριαρχείου Μόσχας δέν μπορεί να τό πράξει επίσης.

Η ουκρανική πολιτική ήγεσία όμως φέρεται άποφασισμένη να ύλοποιήσει αυτό τό σχέδιο τής διακοπής τής ύπαγωγής στην Μόσχα , με όποιο κόστος καί εάν απαιτηθεί...

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλης κκ. Βαρθολομαΐος κάλεσε τους Ούκρανούς δημοσιογράφους «να πούν τήν αλήθεια» στον Λαό τής Ούκρανίας, μιλώντας ταυτόχρονα για ένότητα, καί θέλοντας να δώσει τέλος στον άναγκαστικό πόλεμο, άναφέρει ανακρίτως τής ιστοσελίδας τής Ούκρανικής Όρθόδοξης Έκκλησίας πού θέλει να άποκοπεί από τό Πατριαρχείο Μόσχας...

«Ο ρόλος τών δημοσιογρά-

φών είναι να μεταφέρουν αληθείς πληροφορίες σέ όσο πιο πολλά άτομα, διότι αυτό τό λειτουργημα άπαιτεί πολλή μεγάλη εύθύνη, καί έχει πολλούς πειρασμούς», τόνισε ό ίδιος.

Μάλιστα όπως είπε πρόσφατα ένας πολιτικός: «Όταν τά ΜΜΕ διαδίδουν συκοφαντίες, δέν είναι δημοσιογράφοι, είναι όργανα έπιρροής».

«Οι δημοσιογράφοι ειδικά όταν ισχυρίζονται ότι είναι Χριστιανοί, πρέπει να λένε πάντα τήν αλήθεια, καί να ύπηρετούν πιστά τόν Κύριο μας Ίησού Χριστό», είπε ό Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαΐος...

«Επιτίζουμε ότι ό άδελφοκτόνος πόλεμος θά τελειώσει , ή Ιστορία τής Ούκρανίας θά πρέπει να διδάξει τόν ουκρανικό λαό σήμερα να μη επαναλάβει τά λάθη του παρελθόντος» είπε ό Πατριάρχης Βαρθολομαΐος, ύπενθυμίζοντας τό παράδειγμα Yaroslava Mudrogo.

Διδάσκαλος τής εποχής μας π. Πάισιος ό Άγιορείτης, έλεγε ότι τό κρίμα τής εποχής μας είναι ότι νομιμοποίησε τήν άμαρτία. Οι νέες γενόμενες ρυθμίσεις του πολιτικού γύμου καί του αυτόματου διαζυγίου, του συμβόλου της Έλληνορωθοδόξου ταυτότητας της, εκείνη άπαθής θεάτα δ έπιτελούμενα, λές καί τής έχουν ναρκώσει τήν ψυχή. Διά τήν τιμήν τών όπλων ύπάρχουν σκόρπιες τουφεκίες, οι όποιές ούτε άποτελεσμα φέρουν, μάλλον δέ άποθαρσύνουν τας πνευματικούς κατεδαφιστές διαπιστώνοντας τήν έλλειψη στρατηγικής καί συντονισμού στην άμυνά της.

Από τά πρώτα χρόνια τής άποκαταστάσεως τής Δημοκρατίας πού άρχισαν να εφαρμόζονται τά πρώτα μέτρα τής «άλλαγής» φθάσαμε στην σημερινή κατάσταση να κινδυνεύουμε να άναγνωρίσουμε τήν Χώρα μας από τίς παραμορφώσεις, τίς παραχαράξεις, τίς διαστρεβλώσεις καί τίς άλλοιώσεις του πνευματικού προσώπου της.

Ό σύγχρονος μέγας άγιος καί

γικό σχέδιο ήρώων κοιμωμένων καί «άλληλοδακνόμενων». Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε τήν τραγική καί επικίνδυνη κατάσταση, στην όποια έχουμε περιέλθει. Νά πούσουμε τους άυτοσχεδιασμούς καί να στρατευθούμε υπό τήν σκέπη τής ανωτάτης Έκκλησιαστικής μας άρχής. Οι καιροί ού μενεοί. Παραποείται τό Ευαγγέλιο. Παραβιάζονται άσυστολώς οι πνευματικοί καί ήθικοί νόμοι. Ο κλύδων είναι μέγας καί άπειλεί με ναυαγίο τό πλοίο τής Έλληνικής κοινωνίας. Εμείς δυστυχώς όμως σάν τόν Ίωνα: «Ίωνας είς τήν κοίλην του πλοίου καί εκάθευσε καί έρρεγχε» (Κεφ. Α, 5).

Η φωνή τής ιστορίας καί τών ήρώων τής πατρίδος, ή φωνή του Πατροκοσμά καί τών άγυστιών τής πίστεως άπευθύνονται στον κάθε όρθόδοξο Έλληνα, πού δέν έχει ύποψιασθεί τί τό έτοιμάζεται καί άπαθώς παρακολουθεί τίς καθημερινές δυσάρεστες εκπλήξεις καί τό λέγει:

κάλυπτο καί άνίερο έμπαίγμο σέ βάρος τής Έκκλησίας!

Η Παράταξη «ΚΟΙΝΩΝΙΑ» αντίλαμβάνεται τήν άπέλπιδα προσπάθεια του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου καί τής Έλβας Ξυνόδου, πού προσπαθεί κρατώντας χαμηλούς τόνους να άποτρέψει τήν όριστική ρήξη άνόμεσα στην Έκκλησία καί στην Πολιτεία, πού σαφώς καί θά ζημιώσει μόνο τήν Πο-

Τό άπόγεινο του σχολαστικισμού

«Τόν κώνωπα διυλίζοντες τήν δέν κάμψην καταπίνοντες» οι Παπικοί αντί να αναίρεσουν τά κακόδοξα περί άζύμου άρτου δίδουν όδήγια περί τών συστατικών αυτου! Με αυτών τόν Παπισμόν διεξαγόμεν διάλογον; Ός κατέστη γνωστόν από τήν έφημερίδα «Ελευθερία του Τύπου» τής 10ης Ιουλίου 2017:

«Μέχρι τό... Βατικανό έφθασε ή νέα διατροφική μανία με τά προϊόντα χωρίς γλουτένη, καθώς ή Αγία Έδρα άναγκάστηκε να εκδώσει επίσημη όδήγια για τόν άρτο τών πιστών καί τίς προδιαγραφές πού πρέπει να έχει. Ο άζυμος άρτος λοιπόν πού χρησιμοποιείται στο Μυστήριον τής Θείας Ευχαριστίας τών Ρωμαιοκαθολικών δέν έπιτρέπειται... να μη περιέχει γλουτένη. Αυτό άναφέρει στή σχετική έπιστολή του προς τους επισκόπους ό καρδινάλιος Ρόμπερτ Σάρα του Βατικανού για τή Θεία Λατρεία καί τήν Πειθαρχία τών Μυστη-

λίτεία καί κατ' επέκταση θά πληγώσει καίρια τήν Πατρίδα μας.

Όστόσο, δέν μπορούμε να παραμερίσουμε σιωπηλόις μυστοστά στο έγκλημα πού διαπράττει σύσσωμο τό πολιτικό σύστημα τής Ελλάδος. Στά όσα διαδραματίζονται φέρον άκέραια τήν εύθύνη εκτός τών κομμάτων τής συγκυβέρνησης, **όλα τά κόμματα** πού βρίσκονται έντός καί εκτός του Κοινοβουλίου. Παρά τίς "πατριωτικές" κοράνες κάποιων, ιδιαιτέρως τής ΝΔ, γίνεται σαφές τό ότι πρόκειται για μία **ένορχηστρωμένη προσπάθεια**, πού προέρχεται **έξωθεν** καί **εφαρμόζεται μεθοδικά εδώ καί δεκαετίες** στο έσωτερικό τής Χώρας μας.

Η Παράταξη «ΚΟΙΝΩΝΙΑ» παρακολουθεί στενά τό ζήτημα καί θά κορυφώσει τίς αντιδράσεις τής χρησιμοποίησης **κάθε νόμιμο μέσο** προκειμένου να ματαιωθεί τό εισαγόμενο σχέδιο του άποχριστιανισμού καί του άφελληνισμού τής Παιδείας.

Επιπλέον, υϊκώς ζητούμε από τήν Ίεραρχία μας **να άπορρίψει εντελώς** τά νέα Προγράμματα Σπουδών καί δηλώνουμε **άρωγοι στο πλεονέκτη** στον δύσκολο αυτόν άγώνα ένάντια στην κυβερνήση, πού έμπίπτει με τόσο σκαίο τρόπο τήν Όρθόδοξη Έκκλησία.

“ΚΟΙΝΩΝΙΑ”
Παράταξη συνεχιστών τής πολιτικής του Καποδιστρια

Έσπευσεν ό κ. Καλαντζής είς Ίεροσόλυμα

Μετά τόν θόρυβον διά πολλές περιουσίας του Πατριαρχείου Ίεροσολύμων καί τό ατήναι του Πατριάρχου διά βοήθειαν από τήν Έλληνικήν Κυβέρνηση άπεστάλην επείγουσος ό κ. Γ. Καλαντζής, Γ.Γ. Όρθοσκευμάτων. Είς τήν συζήτησιν ό Πατριάρχης όμιλει διά τήν «προώδησιν συμφερόντων του έθνους μας». Αυτών τόν έθνοφυλετισμόν τόν καταδικάζει ό Πατριάρχης Κων/λεως; Άναφίνεται ότι συνεζήτησαν διά τήν Πατριαρχικήν Σχολήν. Άληθεύει ότι ό προηγούμενος διευθυντής έφυγε νύκτα; Παραθέτομεν μέρος του άνακοινωθέντος τής 8ης Ιουλίου 2017:

«Τό Σάββατον θην Ιουλίου 2017, έπεσεκέφθ ό Πατριάρχης ό Γεν. Γραμματέας καί Υπουργείου Παιδείας τής Ελλάδος κ. Γεώργιος Καλαντζής, συνδευόμενος υπό τόν Γενικό Πρόξενον τής Ελλάδος είς τά Ίεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καί τής συνεργάδος αυτού κ. Κεραμίδα, του υιού αυτού Φωτίου – Ξενοφώνος καί του κ. Βικτωρος Ισαάκ Ελιέζερ, Γραμματέως του Κεντρικού Συμβουλίου Ελλάδος».

Περιουσία τής Ί.Μ. Κύκκου είς τό κράτος;

Πολλοί είναι εκείνοι οι όποιοι ύποστηρίζουν ότι πρέπει τό κράτος να έπεμβαίνη είς τήν εκκλησιαστικήν περιουσίαν. Η άκόλουθος περιπτώσις καταδεικνύει περιτρώως ότι ενόμω πόντοτε ή Έκκλησία είναι πρός τόν έθνοφυλετισμόν τής περιουσίας της, τό κράτος είναι εκείνον τό όποϊον δέν ενδιαφέρεται δι' άξιοποίησιν, αλλά δι' εκμετάλλευσιν. Συμφορώντας προς τήν ιστοσελίδα politis.com.cy τής 14ης Ιουλίου 2017:

«Ζωντανός παραμένει ό πόθος του μητροπολίτη Κύκκου Νικηφόρου να άνεγερθεί ελληνική πρεσβεία στο προνομιακό τεμάχιο πού βρίσκεται άπέναντι από τό Μετόχι στην Έγκωμη, αφού παρχής πύσης έγκεφάλου έχει άποστασιοποιηθεί τόν λαό από τήν Έκκλησία.

Εμείς πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τήν καθαρή γλώσσα καί να είπουμε εύθές στο πούνιμό μας, ότι έρχεται ήθική θύελλα.

Πηγή: Ί. Μ. Φθιώτιδος 13.07.2017

Άθώωσις του σφαγέως τών Σέρβων;

Έδόθη είς τήν δημοσιότητα δελτίον τύπου τής μικτής επιτροπής διά τόν Καρδινάλιον Στέπνινας από τό Βατικανόν καί τό Πατριαρχείον Σερβίας. Η άπόπειρα άθώωσώς του έματαιώθη, όμως έδημοιουργήσαν γέφυρα διά δραστηριότητας του λαϊκού οικουμενισμού. Ως έπληροφορήθημεν από τήν ιστοσελίδα romfea.gr τής 15ης Ιουλίου 2017:

«Συνήλθε στις 12 καί 13 Ιουλίου στην έκτη καί τελευταία συνεδρίαση του τό Ποντιφικό Συμβούλιο τών Ιστορικών Επιστημών στο Βατικανό. Στις έργασίες του συμβουλίου συμμετείχαν τά μέλη τής Μικτής Επιτροπής τών Καρδινάλιων Στέπνινας. Στά μέλη τής επιτροπής έγινε γνωστό ότι τήν άποκλειστική δικαιοδοσία για τήν άγιοκατάθεση του Καρδινάλιου Στέπνινας έχει ό Πάπας Φραγκίσκος. Επίσης ή επιτροπή άναγνώρισε ότι κάθε Έκκλησία έχει τά δικά της κριτήρια άγιοκατάσεως. Σύμφωνα με πληροφορίες ή επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι διαφορετικά γεγονότα, μαρτυρίες, συγγράμματα εξακολουθούν να ύπόκεινται σέ διαφορετικές έρμηνείες. Στην περίπτωση του Καρδινάλιου Στέπνινας ή έρμηνεία πού δόθηκε από τά μέλη τής επιτροπής εξακολουθεί να είναι άπορρητική. Τέλος να σημειωθεί ότι τά μέλη τής Επιτροπής συμφώνησαν σέ περαιτέρω συνεργασία προκειμένου να μοιραστούν τή μνήμη τών Μαρτύρων καί Όμολογητών τής Πίστεως καί τών δύο Έκκλησιών».